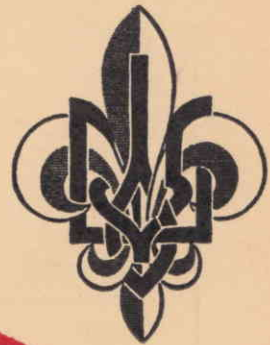

З ПЕРСПЕКТИВИ 15 РОКІВ

SVI
HS3316
.R9
Z15

9331

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ!

ПОШИРЮЙТЕ!

пластову пресу

Готуйсь

Журнал пластового новацтва. Річна передплата в Канаді \$2.75, у США — \$2.50. Адреса редакції: Lesia Chraplywa, 158 East—7th St. Apt. 3A, New York 10009, N.Y., U.S.A. Адреса адміністрації: Hotuj's Magazine c/o Plast Inc., 142 Second Ave., New York 10003, N.Y., U.S.A.

Юнак

Журнал пластового юнацтва. Річна передплата в Канаді і США \$4.00. Адреса редакції: Mr. L. S. Onyshkevych, 189 Franklin Cor. Rd., Nassau Garden Apts., L19, Trenton, N.J., 08608, U.S.A. Адреса адміністрації: Yunak Magazine, 2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont., Canada.

До висот

Журнал старшого пластунства. Річна передплата в Канаді і США \$2.50. Адреса редакції: Do vysot, 23 Howland Ave., Toronto 4, Ont., Canada. Адреса адміністрації: Do vysot, 320 Kennedy Ave., Toronto 9, Ont., Canada.

Сеньйорська Ватра

Орган Українського Пластового Сеньйорату. Річна передплата в Канаді і США — \$2.00. Адреса редакції: Mr. E. Kulchytsky, 18174 Hull St., Detroit 3, Mich., U.S.A. Адреса адміністрації: Mr. S. Shchurovsky, 927 Balmoral St., Detroit 3, Mich., U.S.A.

Кожний пластун обов'язаний *передплачувати, читати й поширювати* журнал свого уладу та *пожертвами на пресфонд* помагати в розбудові пластової преси!

З ПЕРСПЕКТИВИ
П'ЯТНАДЦЯТИ РОКІВ

ST. VLADIMIR INSTITUTE LIBRARY
620 SPADINA AVENUE
TORONTO, ONT. M5S 2M4

З друкарні В-ва „Гомін України”, вул. Бетирст 140, Торонто Канада
Printed by “Homin Ukrainy” (Ukrainian Echo) Publ. Co. Ltd.
140 Batnurst St., Toronto 2 B, Ont., Canada.

**З ПЕРСПЕКТИВИ
П'ЯТНАДЦЯТИ РОКІВ**

Пам'яткове видання

з нагоди 15-річчя

Пластової Станиці в Торонті

ST. VLADIMIR INSTITUTE LIBRARY

620 SPADINA AVENUE

TORONTO, ONT. M5S 2H4

1963

ТОРОНТО, ОНТАРІО, КАНАДА.

ВИДАННЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ТОРОНТІ

Зредагували:

Пл. сен Юрій Пясецький, ЛЧ. і пл. сен. Омелян Тарнавський, ЛЧ.

Обкладинка: ст. пл. Оксана Борис.

Наклад: 1.300 примірників.

Published by Plast, Ukrainian Youth Association of Canada, Toronto Branch,
2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ontario, Canada.

ПЕРЕДМОВА

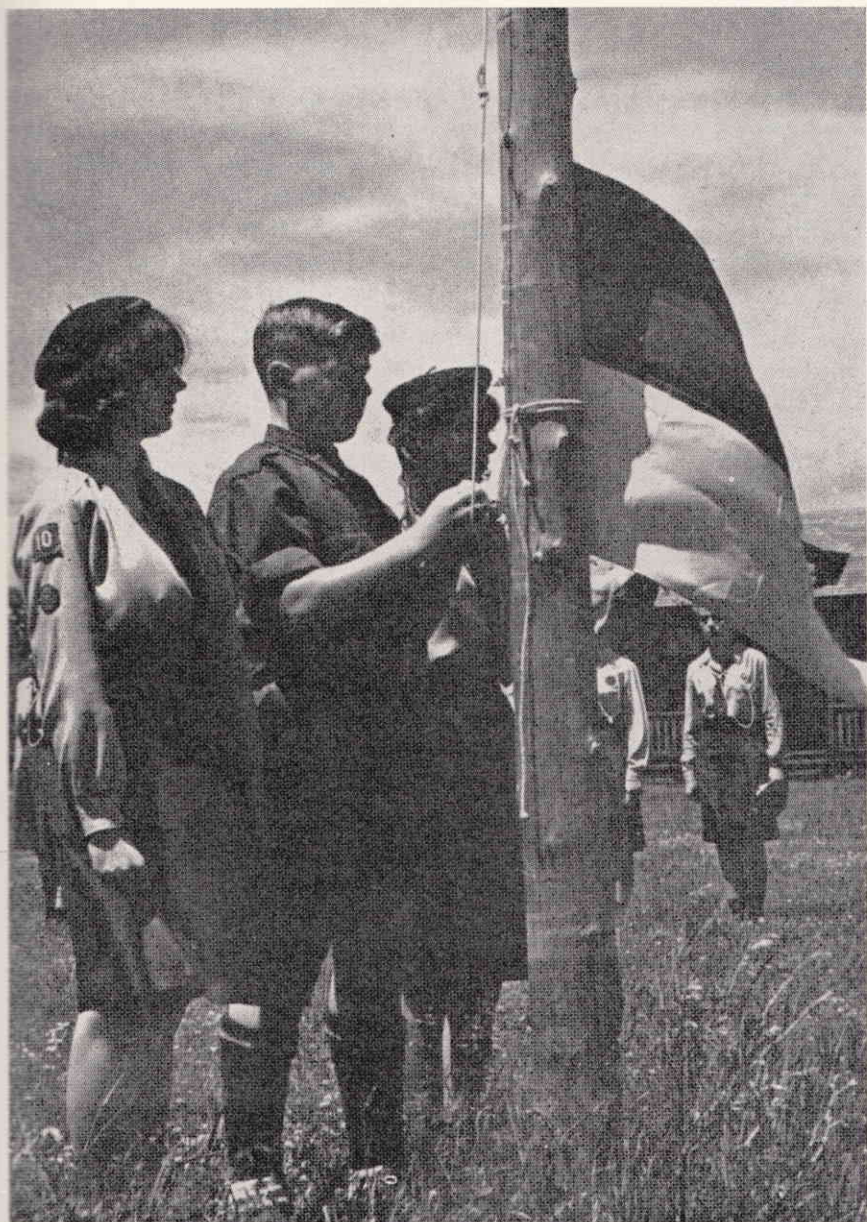
Історія Пласту поділяється на три головні періоди: 1) буйний розвиток до 1930 р., а далі нелегальне існування до 1944 р. на рідних землях, 2) відродження в таборах „переміщених осіб” у західній Європі в 1945 р. і 3) новий етап на землях постійного поселення нашої еміграції в різних країнах вільного світу від 1948 р.

Коли напередодні цього третього періоду, на Пластовому Конгресі в Ашафенбурзі 1947 р., пластові провідники дискутували про майбутність Пласту після переселення, існувала непевність і турбота, чи зможе українська молодь організації, необперта на жадну політичну чи громадську установу наново згуртувати свої ряди й вести виховну роботу в незнаних умовах нової дійсності.

Сьогодні з перспективи 15 років невсипущої праці, можемо поглянути на пройдений шлях і, на основі фактів, спогадів живих свідків і підсумків, ствердити, що Пласт, завдяки жертовній праці провідників, ідейності молоді та прихильному ставленні загалу нашого громадянства, не тільки постав наново згуртованими лавами в усіх більших осередках нової еміграції, але впродовж цього часу запустив глибоке коріння у новий ґрунт країн поселення.

Оці наявні докази організаційних починів і дальшої дії на терені пластової станиці в Торонті, підсумки праці й досягів у різnorodних ділянках, хочемо у цьому невеликому виданні пред'явити батькам нашої молоді, усім приятелям нашої організації та всьому нашому громадянству до перегляду й добро-зичливої оцінки.

*„...Не зломимо своїх присяг,
Веде нас гордо вольний стяг
До щастя, слави і свободи”.*

Привіт Дрота пластунам у Канаді

Гаряче бажав би я глянути на Вас, Славні Друзі, у час Ваших нарад над справами такої великої вже сьогодні й життєрадісної організації, яку живо бачу в моїй уяві, якою тішуся і як довголітній її член горджуся. Дозвольте мені, хоч і неприязньому, хоч, сказати б, з другого кінця світу, хоч багатьом з Вас, може, й незнамому, а іншими за такий довгий час розлуки певно призабутому, привітати Вас усіх, Друзі, нашим завжди живим гаслом:

Сильно, Красно, Обережно, Бистро!

Сильно, Друзі. Сила, бачите, була б у нас, у народі, бо нас багато, багато, — якби одність. Кожний май свою гадку, борони її, коли чесна, — переконую інших, але не барикадує нею дороги до одности. Коли Твоя думка добра, то вона однаково остоїться, переможе, якщо буде народ, одність, сила. Але ж тям: важлива лиш думка Твоя, не Ти сам. Ти сам не є ніяка сила, ні десятка Вас, ні сотка, ні тисячка одиниць, підмовлених Тобою для Твоєї чи їхньої матеріальної користи. Твоя думка мусить найтися в їхніх душах; мусить стати не Твоею думкою, а їхньою, ціхою їхньої душі. Тоді Ви є силою. Ваша розумна, щира одність є силою.

Краса — була б у нас, Друзі, якби пошана її була. Пошана нашої чарівної мови, мови, що сама у пісню складається. Наша мова не калічена чужинецькими добавками для вигоди злінивілого мозку, не опоганювана байдужною неохайністю несумлінних писарів, мова наших мистців слова, нашого незабутнього генія, зберігана в її кристальній чистоті. А наш народний одяг, а наше народне мистецтво, наші звичаї, наш обряд, а наше — о, є в нас тієї краси багато. Ще лиш краса б у відношенні людини до людини, будь вона й іншої, але теж чесної думки. Красною ж можна й ворога перемогти.

А обережно, Друзі, — не боязко, лиш — не без уваги, не без надуми, не без проглянення, що потім, що далі, який кінець. Не

будь-що, і не будь-як, і не для розкоші язика, не для цікавості або — покажу себе, не надто вперто і не головою в мур, щоб, мовляв, моє було зверху. І не без загублення розумної цілі. Пластова ознака-прикмета — насторожені змисли й ум; ознака наполоханої тварини — біг наосліп, хоч би і в загладу.

А бистро, Друзі! Не гаяйтесь, не відкладати, не спізнюватися, бо ми в багатьох справах спізнені. З Пластом, Богу дякувати, ні, ми не спізналися. Ми бистро пішли й ідемо вперед. Що не легко нам тепер у світі, не Пласту вина, лиш багато, багато інших спізнень. Останьмо ж надалі напереді. Помилитися — людська річ, але помилки бистро направляти — пластова річ. Ідеального порядку відразу не збудуєте, але не гайтеся будувати бистро, як найліпше більшість з нас думає. Вся цивілізація росте напрямками, а скільки, подумайте, довершила. Зате культура, як самі знаєте, спізнється, ще люди не погодилися, кого звати культурним, а кого дикуном. Отже, будуйте, направляйте й бистро далі, вперед.

Дозвольте привітати Вас тим нашим гаслом — СКОБ! — і побажати Вашим нарадам доброго успіху.

На чужині, 23 вересня 1953 року.

Ваш Дрот

Заввага редакції: Учасникам першого Крайового Пластового З'їзду Канади, що відбувся в Торонто 1953 року, Дрот надіслав був цей привіт, який поміщуємо оце з уваги на цінний зміст, актуальний ще й тепер, після 11 років.

В Пласті росте новий люд...

*Пласт наша гордість і мрія,
Любій Отчизні — наш труд,
Буйний в нім порив, надія,
В Пласті росте новий люд.*

Своїми ідеями і системою виховання Пласт достосований до духа українського народу, його традицій, потреб і хотінь. На співпраці з батьками, церквою і школою та на пошануванні їх авторитету, на виробленні у своїх вихованців громадських чеснот, сильних характерів, послідовної і чесною постави до життя — Пласт спирає свою службу Богові і Батьківщині.

Пластова виховна система видержала 50-річну пробу життя і сьогодні вона так само актуальна для нас у країнах нового поселення, як була колись в Україні. „Не одне славне ім'я з наших визвольних змагань, почавши від 1914-го року — це пластунське ім'я, не одне геройське діло тих часів — пластова діло, не один хрест похилився над пластунським тілом” (Ю. Старосольський).

Після невдач першої світової війни пластова молодь, з надією в душах і бадьорою піснею на устах, мандрувала рідною землею, набиралась нової віри і несла її українцям до сіл і міст, до установ і шкіл, до ремісничих робітень і селянських загород. І так було всупереч різним перешкодам аж до другої світової війни.

Тяжкі удари окупантів знищили багато пластунів, але живі працювали далі. „Бо ідеї не вб'єш, не закопаєш, не спалиш. Пластова ідея—це вже частина душі українського народу. Народ живе і історія Пласту іде далі”... (Дрот). Після другої світової війни відновлено пластову організацію на чужині.. У пластових рядах, що скоро зростали, знайшлась тоді молодь уже з усіх земель України.

Після розселення по широкому світі, пластові організації постали в багатьох країнах, теж і в Канаді. У різних місцевостях Канади, а зокрема у провінційних столицях: Торонті, Монреалі, Вінніпегу і Едмонтоні зорганізовано пластові осередки, а згодом оформлено їх урядовими чартерами. Пласт став членом нашої громадської централі КУК, централі української молодіжної організації РУМК і в той спосіб визначив своє місце в нашому організованому, громадському житті.

НАЧАЛЬНІ ПЛАСТОВІ ПРОВІДНИКИ

Основоположник Пласту
проф. д-р
Олександр Тисовський
ДРОТ

ДРОТ:

„Не лякайтеся заміту елітарності і не переганяйтеся кількістю членів з іншими організаціями, а дбайте, щоб ставали ними тільки ті, що гідні ними зватися. Наше завдання — підготувати кадри енергійних, характерних, розумних, ділових і відповідальних українців. Ми мусимо змагати, щоб понад усі дискусії і виміну думок була поміж нашими членами однозгідність у справах, що торкаються нашої нації”.

Начальний Пластун
Сл. п.
проф. Северин Левицький
СІРИЙ ЛЕВ

СІРИЙ ЛЕВ:

Елітарність Пласту — це не та елітарність, про яку ми в давнину чували, це не „шляхетство” роду, не вивищування одної суспільної верстви понад другу; це елітарність духа, це невпинне змагання до щораз кращих осягів у своїх, добровільно на себе взятих, пластових зобов'язаннях, у духовій поставі і щоденній жертвенній праці для суспільства.

Перший голова Крайового Пластового Проводу Канади пл. сен. о. Б. Івашко в сослуженні о. М. Цурковського (з-ліва) і о. Н. Свірського ЧСВВ (з-права) відправляє Службу Божу в таборі на Пл. Січі в липні 1960 р.

О. прот. М. Овчаренко відправляє Богослужбу для таборовиків православно-віровизнання на Пластовій Січі в серпні 1962 року.

Визначні українці про Пласт

„Дуже високо ціню Пласт, як виховну організацію української молоді. На доказ цього я післав до Пласту мого сина!”

Іван Багрянний

„На теренах своєї діяльності поклав український Пласт великі заслуги у вихованні найкращих борців за волю й ідеали українського народу. З його рядів вийшло багато героїв українських визвольних змагань сучасності, які виховалися на українських історичних традиціях, зокрема на визвольній боротьбі останнього чвертьстоліття. а які завдячують Пластовому Уладові дуже багато у визначенні свого життєвого шляху та у формуванні свого характеру”.

Степан Бандера

„Пласт виховує у релігійному дусі, в пошані до Бога, до батьків і старших, виховує любов до ближнього, готовість допомогти один одному. Виробляє характер, скріплює моральну силу, вчить дисципліни, точности, солідарности. Пласт робить це все не силою, на-

казами чи заборонами, не нудним моралізаторством, а радісним пластовим товариським співжиттям, піснею, грою, товариською гутіркою, моральним впливом, спільною радісною молитвою...”

Олена Кисілевська

„Понадпартійний, традиційний Пласт є втіленням всеукраїнського єднання навколо єдиного для всіх українців ідеалу — Самостійної Соборної України”.

Андрій Лівницький

„Доцінюю велику вагу виховання молоді, зокрема в сучасну добу. та великий позитивний вклад, що його вносить український Пласт у формування молодого українського покоління”.

Андрій Мельник

„Перед українською пластовою організацією стоять великі завдання: Бути співтворцем нового порядку українського духа і життя і бути однією з брам, що вводить українство в широкий світ, у співпрацю вільних народів”.

Микола Шлемкевич

Прапори, почесць дай! — Стяги юнацьких куренів під час відкриття свята патрона Пласту св. Юрія в травні 1962 р.

Роля Пластової Станиці в Торонті в системі крайової пластової організації

„Будьмо здисципліновані та пов'яжім себе міцними вузлами однієї великої пластової громади . . .

. . . започаткуйте правильно пластову працю.

. . . вивчіть і перешліть особові листки . . .

. . . звітуйте точно і своєчасно . . .

. . . вплачуйте членські внески . . .

Зглибім суть пластової ідеї та вийдім з неволі принадної пластової форми, якщо ми в неї попали!” . . .

Це все — уривки з порад і доручень Крайового Пластового Проводу, який тому п'ятнадцять років старався якнайкраще унапрямити пластове життя у Канаді. А одночасно це й перелік завдань, які більше чи менше чітко зарисовувались у праці поодиноких пластових осередків, що намагались зберегти ці основні передумови здорового пластового життя.

Перша пластова станиця й осідок тимчасового крайового провідника—Уповноваженого Головної Пластової Старшини на терені Канади пл. сен. о. Володимира Івашка, були у Вінніпегу. Та незабаром стало ясно, що найбільше скупчення українських новоприбулих родин, а тим самим і пластової молоді, після переселення з Європи буде на сході Канади, в Торонті.

З цієї причини незабаром перенесено канцелярію уповноваженого до Торонта. Тут, при допомозі новопосталої пластової станиці, відбулася у вересні 1949 р. I-ша крайова пластова конференція, а згодом у вересні 1951 р. і I-ший крайовий пластовий з'їзд, на якому вибрано Крайову Пластову Старшину. Голову КПС і майже всіх референтів крайового проводу обрано з-поміж пластових сеньйорів і старших пластунів торонтонської станиці, яка вже тоді була найчисленнішим пластовим осередком у Канаді.

Тож і не диво, що пластова виховна робота в Торонті стала швидко набирати повних форм: організуються рої і гнізда новацтва, гуртки й курені юнацтва та старшого пластунства. На

На терені Пластової Станиці в Торонті відбулися досі всі крайові пластові з'їзди Канади (в роках 1951, 1953, 1956, 1959 і 1962). На знімку учасники 2-го Кр. Пл. З'їзду Канади з 1953 р. У першому ряді посередині, сьогодні вже покійні, Нач. Пластун Сірій Лев і Олена Кисілевська.

вишкільному таборі для новацьких і юнацьких виховниць у 1952 р., найчисленнішу групу творили торонтонські пластунки.

На торонтонську станицю випала доля придбати перший пластовий дім у Канаді і в світі. Цей задум здійснено при допомозі громадянства в Торонті, а також і при видатній співучасті інших новопосталих станиць у Канаді.

Для влаштування таких важливих у пластовій виховній роботі літніх таборів, торонтонські пластуни користали з гостинності доколичних приятелів: отців Василіян в Грімсбі, отців Студитів у Вудсток та власників приватних фарм. Та вже в 1953 р. станиця в Торонті набула на власність оселю „Пластова Січ” у Грефтон, яку систематично розбудовує на зразковий осередок таборування.

Торонтонська станиця не замикається одначе у своєму власному місцевому гурті. Провід станиці завжди був свідомий, що для вдержання пластового руху треба живого контакту з усіма пластовими осередками на землях нового поселення як у Канаді, так і на цілому північно-американському континенті, треба постійного скріплення пластової дружби серед молоді.

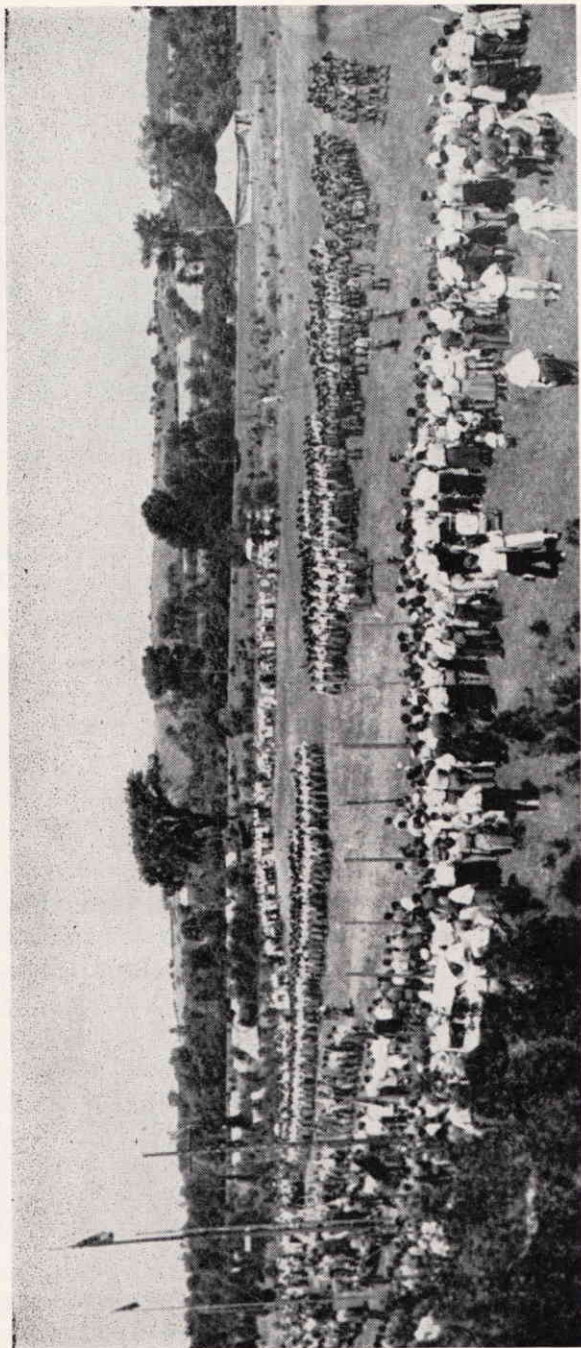
Таке наставлення пластового проводу знайшло належне зрозуміння серед батьків пластової молоді. Це вможливило побороти фінансові труднощі та zorganizувати влітку 1954 р. поїздку приблизно 90-ти пластунів і пластунок з Торонта до Мон-

треалу і далі на українську оселю „Україна”, де вони разом з тамошньою молоддю урочисто відмітили 40-ліття вимаршу на фронт Українських Січових Стрільців. У черговому році виправилася понад сотня пластової молоді в далеку дорогу на першу крайову пластову зустріч, що відбулася на заході Канади, в „Українському парку”, в околиці Вінніпегу. Молодь мала нагоду познайомитися з життям столиці „української Канади”, а згодом упродовж двох тижнів провести корисно час на спільному таборванні і вишколі разом з молоддю західно-канадських пластових осередків.

Пластова станиця в Торонті мала важливе і важке завдання бути господарем I-ої Ювілейної Пластової Зустрічі в 1957 р., яку з нагоди 45-ліття Пласту влаштувало пластунство обох сусідніх країн: США і Канади. Під час цієї першої міжкрайової зустрічі, у якій взяла зорганізовану участь понад тисяча пластової молоді обидвох країн поселення, гостювали на „Пластовій Січі” Основоположник Пласту проф. д-р Олександр Тисовський-Дрот, що приїхав з цією метою з Європи і Начальний Пластун проф. Северин Левицький-Сірий Лев. По зустрічі від-

Торонтонський Єпископ Пресвященний Кир Ісидор Борецький відправляє Службу Божу під час ювілейної пластової зустрічі на Пластовій Січі 4 серпня 1957 р в сослуженні сімох священиків (у тому 4-ох пластових сеньйорів).

Учасники міжкрайової ювілейної пластової зустрічі, що відбулася 3, 4 і 5 серпня 1957 р. з нагоди 45-річчя нашого Пласту на Пластовій Січі при участі понад 1200 пластунів і пластунок з Канади і США та 3000 гостей.

бувся на тій же „Пластовій Січі” однотижневий курс пластових виховників різних ступнів і для різних пластових уладів, у якому взяло участь приблизно дві сотні пластунів і пластунок, що мали єдину нагоду послухати доповідей Дрота, Сірого Лева і цілого ряду найвизначніших пластових провідників. Дрот, по ювілейних святкуваннях і курсі виховників, був нашим гостем упродовж одного місяця, працюючи над 2-им виданням пластового посібника „Життя в Пласті”, якого редакція мала осідок у Торонті.

Торонтонське пластунство з’явилося найчисленнішою групою на величавих святкуваннях відкриття пам’ятника Тарасові Шевченкові у Вінніпегу, що відбулися в липні 1961 р. Своєю численною участю у програмі святкувань причинилось торонтонське пластунство разом з молоддю інших станиць до належного поклону Великому Кобзареві. Перебування у Вінніпегу дало змогу пластовій молоді та провідникам знову відбутися зустріч в „Українському парку”, відновити давні зв’язки дружби, обмінятись думками, святково започаткувати 50-ліття Пласту та визначити нові напрямні на черговий етап виховної роботи.

1962 р. відбулась міжкрайова ювілейна пластова зустріч у США, на пластовій оселі „Вовча тропа” в Іст Четгем, на якій велика група пластунів і пластунок з Торонта разом з пластовою молоддю інших станиць із східньої Канади репрезентувала нашу крайову пластову організацію та брала участь у програмі. У спортових змаганнях торонтонський IV-тий курінь юначок здобув перше місце.

За п’ятнадцять років існування і постійної, систематичної праці торонтонська станиця розрослася до однієї з найбільших і матеріально найкраще забезпечених пластових станиць у світі. Цей розріст приніс для пластової роботи двоякого роду наслідки: дає можливість широкого розгорнення праці, але рівночасно ставить вимоги більшого числа виховників, як теж і ширшої їх відповідальности. Поодинокі ділянки вимагають не тільки плянування і праці, але теж і координації дії. Це вимагає нових форм і розросту організаційної схеми проведу станиці, як ось виховна і господарська ради, таборова комісія, булави кошових, різничкування кадр виховників, нових форм співпраці з батьками тощо.

Треба взяти ще до уваги факт, що крім обов’язків, які співмірно падають на кожную станицю, членство торонтонської ста-

Між почесними гостями на ювіл. зустрічі на Пл. Січі (5, 6 і 7 серпня 1957 р.) були між іншими (з-ліва навро): Основоположник Пласту Дрот, Преосв. Кир Ісидор Борецький, сл. п. Начальний Пластун Сірий Лев, д-р Іван Кучерепа, Леоніда Кучерепа, Марія і міністер Іван Яремки.

ниці виконує впродовж уже кільканадцяти років обов'язки діловодів Крайової Пластової Старшини, яка має тут свій осідок. Деякі члени торонтонського пластового осередку були, або й досі є членами Головної Пластової Булави і Головної Пластової Ради. У Торонті мала свій осідок редакція книги „Життя в Пласті” і тут її друкують та видано. В 1963 р. почав появлятися юнацький журнал „Юнак”; уповноважений для цієї справи представник ГПБ і адміністрація цього видання перебувають у Торонті, де журнал друкується.

Впродовж тих пройдених років пластового життя витворилися в Торонті певні традиційні форми дії поодиноких кошів чи уладів: „Листопадовий марш”, щорічні „Шевченківські змагання” пластунок, мандрівні водні табори в Альгонквін парку пластунів, мандрівки в горах Адірондак (США), спортова активність у юначок, коляда, щедрівка — всього членства станиці, провід у дитячій забаві, яку влаштує для загалу української дітвори Об'єднання Українських Педагогів — заходом старших пластунок. Торонтонські сеньйорські курені „Ті, що греблі рвуть” і „Карпатські вовки” дали ініціативу для створення патронату над науковим осередком НТШ у Сарсель (Франція), і тут має осідок централа цього патронату. Згадати

годиться, що пластова кооператива „Плай” опирається на членстві торонтонської станиці і впродовж останніх літ була в спроможності дати значні суми на громадські цілі.

Зокрема треба підкреслити, що вимога пластового проводу обов'язкової участі пластової молоді в середньошкільних курсах українознавства привела до зросту чисельності молоді на цих курсах і загального їх визнання, як необхідного засобу до повноцінного виховання нашої молоді на свідомих громадян.

Усі ці ділянки й форми праці вимагали відповідного терену-приміщення. Для пластунів і приятелів Пласту стало ясно, що набуття нового пластового дому є konieczністю, якщо пластова життя в Торонті має втриматись на відповідному рівні. Цю вимогу здійснено. Але історія багатьох організацій на нашому терені доводить, що самі мури рівня не втримають. Труднощі в праці, недотягнення, нездорові тенденції, промахи турбують провідників торонтонської станиці так само (якщо не більше), як турбують і проводи менших пластових станиць. Бо, як каже народня мудрість: „Що далі в ліс, то більше дерев”...

Тому ріст пластової станиці в Торонті залежатиме в майбутньому, як і досі, від того, скільки здорові і позитивні елементи з-поміж пластових провідників зуміють, зможуть і схочуть виявити ідейности, запалу і сили, щоб боротися з усіма тими перепонами, з якими ми зустрічаємось на цьому терені поселення. Від того, чи зуміємо послідовно і вірно реалізувати напрямні, за якими започатковано пластова життя в Канаді 15 років тому, залежатиме сила і значення Пласту в Торонті, а тим самим і в Канаді.

Зрозуміння й допомога громадянства, а особливо ж батьків нашої молоді, будуть мати теж великий вплив.

„У надії на Божу поміч черпаємо наші сили із свідомости, що йдемо правильним шляхом Пласту. У часи, коли за 50 років інші концепції виховання змінювалися або навіть і падали, пластова концепція виховання молоді не потребувала змін ні на йоту. Пласт себе виправдав у минулому, виправдує у сучасному і — маємо повну надію — виправдає себе і в майбутньому”.

Сірий Лев

Перші роки праці Пластової Станиці в Торонті

Після приїзду до Канади, зустрів я в першій половині квітня 1948 р. біля української католицької церкви при вул. Бегіст наших пластунів і пішов на пластові сходи до тодішньої їх домівки, яка тимчасово містилася в Українському Народньому Домі при вул. Липпинкат 191.

У домівці я довідався, що 4 квітня 1948 р. відбулися ініціативні сходи торонтонських пластунів. Головою ініціативного гуртка обрано ст. пл. Богдана Гаврилишина, а до помочі йому юначку Софію Ярмолюк. Опікуном цієї ініціативної пластової групи був пл. сен. Петро Шкурат. Постановлено, щоб сходи всієї пластової молоді відбувалися раз у тиждень, у неділю після богослужби.

Після сходин, у яких узяли участь новаки і юнаки, новачки і юначки та два старші пластуни, ст пл. Б. Гаврилишин, на моє прохання, оповів мені про труднощі перших кроків пластової праці, про умовини українського життя в Торонті, серед яких доводиться цю працю починати, та про старання знайти домівку на сходи.

Я запропонував відбути сходи організаторів та запросити на них пл. сен. П. Шкурата. Ці сходи відбулися в другій половині квітня та вирішили організувати пластову станицю. 23 травня 1948 р. відбулися організаційні збори в присутності 17 осіб (сеньйорів і старших пластунів), на яких перетворено ініціативний гурток у пластову станицю, і названо її Пластова Станиця „Карпати”.

На цих перших, основоположних зборах обрано станичну старшину в такому складі: станичний — пл. сен. А. Харак, референт пластунів — ст. пл. Б. Гаврилишин, референтка пластунок — пл. сен. Л. Вахнянин, писар — ст. пл. Н. Раєвська, господарський референт — Б. Дашкевич, референт УПС — пл. сен. П. Шкурат.

У плані праці намічено, попри нормальну пластову працю, нав'язати контакт з українськими церковними і національно-громадськими організаціями, вивчити докільля та рівночасно знайомити громадянство з ідеєю Українського Пласту.

Почато нормальну пластову працю. Зорганізовано рої і гуртки, призначено впорядників та визначено час сходин. Сходини мусіли відбуватися у різних днях тижня, крім суботи, бо тоді в домівці, яку нам приділила управа Українського Народнього Дому, відбувалася шкільна наука.

6 червня відбулося свято патрона Пласту — св. Юрія Переможця, що було першою спробою познайомлення пластунів з українським громадянством. Свято пройшло з великим успіхом та у значній мірі виконало своє завдання.

Мені, станичному, довелося нести не легкий тягар організаційної праці. Доїзди з Нового Торонта, де я тоді мешкав, до пластової домівки в УНДомі на сходини станичної старшини, звичайно пізніми вечорами, попри мою фізичну працю, вичерпували мою спроможність. І хоч які догідні були для нас житлові умовини в нашого приятеля в Новому Торонті, ми з дружиною вирішили з уваги на пластову працю перенестися до Торонта. В липні 1948 р. ми поселилися в Торонті при вул. Гювет і відтоді я міг посвятити більше часу для праці в Пласті.

5 липня засновано гурток Пластприятю, майже виключно з давніше прибулих громадян (І. і М. Савки, Ю. і Л. Романики, П. Сич та інші). В липні організувався також осередок праці пластових сеньйорів з пл. сен. П. Шкуратом у проводі.

До Торонта прибувало дедалі більше пластової молоді, яка зголошувалася до станиці. З уваги на важкі початкові життєві умовини, фізичну працю сеньйорів і старшої пластової молоді, важко було знаходити впорядників і виховників новацтва. Не було місця, де б можна відбувати прогулянки та інші пластові імпрези. Усі площі, які надавались нам, необізнаним з місцевими умовинами, підхожими і вільними, виявлялись приватною власністю.

Важко було теж налагодити зв'язок з Головною Пластовою Старшиною, дістати ясні і докладні напрямні для нашої дії на новім місці поселення, чи будь-які виховні матеріяли.

Управа Українського Народнього Дому за головування Василя Крисака та секретарювання Івана Савки старалася допомогти нам у нашій праці, не накладаючи на пластунів обов'язків в аматорському гуртку та хорі, але приміщення, призначене нам на домівку, ставало для нас затісне, особливо відколи там примістився також і СУМ. Треба було розглядатись за якимсь новим місцем для діяльності станиці. Мої переговори з проводом Філії УНО, при вул. Каледж, не мали успіху.

22 серпня 1948 р. станиця zorganizувала пластовий фестин з ватрою. Ця імпреза відбулася за ініціативою та порадою членів Пластприяту, на площі УНДому в Скарборо. Рано відбулися богослужби обох віровизнань. Прибуло багато гостей. Громадянство познайомилось з пластунами, і ця зустріч придбала нам ще більше приятелів. Пластприят мав гарний фінансовий успіх з цієї імпрези.

Так серед праці, шукання доріг і організаційних клопотів пройшов перший рік моєї праці у проводі станиці. На другій станичній раді, 1949 р., перевибрано мене, як станичного, ще на один рік. Склад нової станичної старшини був такий: станичний — пл. сен. А. Харак, заступник — пл. сен. Л. Вертипорох, кошовий — ст. пл. В. Палієнко, кошова — ст. пл. Л. Палій, писар — ст. пл. Я. Заставний, госп. реф. — Б. Дашкевич, осередковий УПС — пл. сен. П. Шкурат, голова Пластприяту — Іван Савка, референт зв'язків — ст. пл. Б. Гаврилишин.

Коли мені пощастило стягнути з праці на фермі братів ст. пл-ів В. і П. Палієнків, виховна праця стала кращою і більш плянвою, хоч організаційні клопоти тривали далі. Управа УНДому почала вимагати, щоб пластова молодь брала участь в аматорському гуртку, в хорі та іншій самодіяльній праці цього товариства. Це було важко погодити з пластовими зайняттями гуртків і з цієї причини поставали непорозуміння.

Зорганізований попереднього року Пластприят виправдав себе вповні. Його голови, Іван Савка і Юрій Романик, віддані справі Пласту, були для нас дуже допоміжними. Вони підшуквали нам площі для таборів, на фермі в околиці Маркгам, над озером Онтаріо, та в інших місцях. Члени Пластприяту доплачували таборові оплати за незаможних пластунів, допомагали нам автами для транспорту молоді та влаштовували імпрези, з яких дохід призначали на цілі Пласту.

У 1949 р. станиця взяла участь у посвяченні української православної катедри при вул. Бетирст. Тодішній православний єпископ, Преосвященний Мстислав, підкреслив у проповіді вартість Пласту для українського суспільства. У висліді деякі члени православної громади допомагають нам у праці, а д-р І. Вахна віддав приміщення у власному домі на ширші сходи станиці.

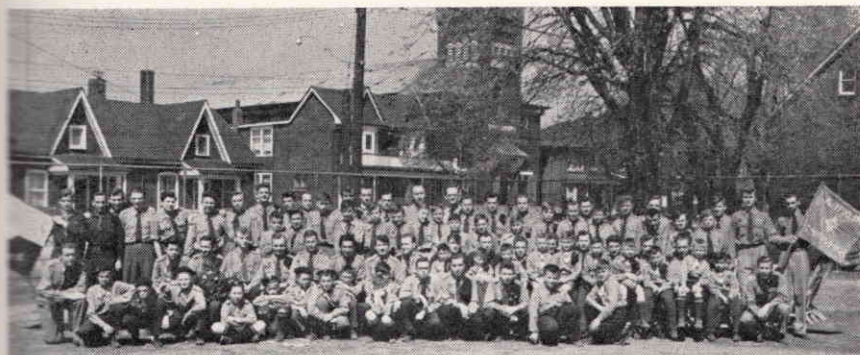
Цього року влаштовано з нагоди Великодня свячене для цілої станиці, на якому були присутні священники обох віровизнань, а саме о. П. Хомин і о. П. Самець.

Восени влаштувала станиця зустріч з громадянством з присутністю Преосвящ. Кир Ісидора Борецького, який своїм прихильним і прихильною оцінкою виховної діяльності Пласту відкрив нам дорогу до широких громадських кіл. Праця Пласту розгортається і кріпшає, та умовини співпраці з проводом УНДому ускладнюються ще більше, а домівка стає таки зовсім затісна й невідповідна.

У третьому році існування станиці головою обрано пл. сен. М. Кміта. Мені припало діловодство господарського референта. Було ясно, що без власної домівки пластова праця стане незабаром неможливою. Тож треба було підготувати купівлю пластового дому. Справа була тоді дуже непопулярна. Новоприбулі емігранти не мали відваги братись за неї без будь-яких фінансових засобів, а члени Пластприятю з давніше прибулих не вірили в можливість зібрати відповідні фонди. Зактивізував справу придбання пластового дому факт, що управа УНДому відмовила Пластові безплатного приміщення. Постав комітет набуття пластового дому. Розгорнулася дискусія і пропаганда. У здійсненні цього задуму вклав багато праці й енергії тодішній член комітету, а теперішній почесний член Пласту в Канаді, редактор Василь Софронів-Левицький. Мені, як голові цього комітету, треба було познайомитися з усіма можливостями за купу та підшукувати відповідні об'єкти. Збірка фондів, не зважаючи на широку пропаганду, не принесла сподіваних успіхів. Новоприбулі громадяни були в той час фінансово незабезпечені і тому їх пожертви були невеличкі. Громадяни з-поміж давньої еміграції не вірили в потребу ще одного українського дому в Торонті. Пожертви були у висоті від 5 до 15 доларів і тільки три жертводавці склали більші суми, а саме пл. сен. Ст. Гела і пл. сен. А. Тершаковець по 75 доларів, а пл. сен. А. Харак 100 доларів.

Нааявні для продажу будинки були для нас або занадто дорогі, або в невідповідному місці, бо комітет постановив купити дім в околиці, де поселилося найбільше новоприбулих громадян, а саме між вулицями Бетирст—Оссінгтон—Блур. Довелось задовольнитись невеличким домом при вул. Дандес ч. 992, в ціні 10.500 дол.

На посвяченні і відкритті цього першого в історії Пласту власного дому, я, як голова комітету, підкреслив, що цей дім має радше тимчасовий характер і хоч тісний, але свій і покищо мусить наші вимоги задовольнити.

Комі пластунів і пластунок після Богослужби і святкового апелю з нагоди дня св. Юрія в 1955 р. біля Катебри св. Йосафата.

Пласт вірить, що молодь, озброєна пластовими ідеями, не згубиться на широких світових дорогах і збережеться для своєї спільноти. Пласт ніколи не був і не є самоціллю. Це жива організація з гаслом — „лицем до життя”. Пласт хоче виховати громадянина, що буде успішним у житті, буде почуватися братом усіх українців, без різниці віри, стану і походження, буде чути на собі обов’язок супроти змагань української нації, з якої вийшов, і буде повнозартисним членом суспільства тієї країни, в якій живе.

Ц. Паліїв

З початком 1951 р. пластова праця проходить уже зовсім нормально і розгортається щораз то краще.

У 1952 р., коли головою станичної старшини став пл. сен. А. Івахнюк, я звернув свою увагу на придбання власної таборової площі. Справа була може ще більше складна, ніж набуття пластового дому, бо на це не було взагалі ніяких фондів.

Мій проєкт був, щоб з купленої великої ділянки землі розparcelювати частину на літні оселі для членів Пласту і Пласт-приятю, а решту вживати під пластові табори. Хоч як побоювалася станична старшина брати на себе великий довг, то моя заява, що я готов купувати намічену фарму в Грефтон над озером Онтаріо до спілки із станицею, і рушуча постава тодішнього голови станичної старшини пл. сен. А. Івахнюка, перерішила справу і фарму куплено. Негайна акція розпродажу ділянок під літні дімки принесла успіх. Зголосилося 145 кандидатів на ділянки і приділеної на це землі виявилось замало. В 1953 р. докуплено ще 30 акрів сусідньої землі, і станиця стала власником 230-акрової фарми над озером, з власним лісом, через який пропливає малий потічок. На фармі був 10 кімнатний будинок, забезпечений електричним світлом і санітарними влаштуваннями. Побіч будинку гарний овочевий садок. Фарму, таку пригожу на пластові табори, названо „Пластова Січ”. Без неї в нишній час, годі собі уявити успішну таборову акцію кожного літа. На тій же „Пластовій Січі” відбулася в 1957 р., міжкрайова ювілейна зустріч пластової молоді з участю понад 1200 пластової молоді з Канади і США та кількох тисяч гостей.

Так у короткій статті старався я з'ясувати у формі особистих спогадів перші роки організаційної праці нашої станиці та мою співучасть у її розбудові. Сьогодні, коли станиця в Торонті стала другим щодо кількості членів, а першим щодо матеріального забезпечення пластовим осередком у вільному світі, варто ті важкі початки згадати та відмітити, що тільки завдяки жертвенній праці всієї пластової братії та допомозі громадянства пощастило їх побороти та досягнути сьогоднішній стан.

„Отож пізнай точно, що і якими способами придбав собі наш народ у давнину, що і чому втратив, що міг придбати і чому не придбав, а зрозумієш, що йому треба допомоги твоєї і всіх пластунів”.

Дрот

Організаційна побудова і теперішній стан Пластової Станиці в Торонті

З малого гурту пластунів, які 4 квітня 1948 р. створили в Торонті ініціативний гурток, щоб у новому місці поселення вести пластову працю, почав швидко творитися щораз то більший пластовий осередок. Як з Європи, так і з різних сторін Канади приїжджали нові емігранти й осідали на постійно в Торонті, а з ними пластова молодь, яка негайно зголошувалась у станиці. Наростало теж нове покоління дітей новацького віку, яких батьки зголошували до новацьких гнізд.

Постала потреба постійного доповнювання кадри виховників та різного роду референтів адміністративно-господарського сектора станиці. До кадри виховників добирали найідейніші одиниці з рядів старшого пластунства і Осередку Праці Пластового Сеньйорату, які проходили відповідні вишкільні курси, що їх організувала Крайова Пластова Старшина. На референтів деяких господарських ділянок запрошували теж членів місцевого Пластприятю.

Закуплений у січні 1951 р. перший пластовий дім став у скорому часі замалий. У 1953 р. його продано і куплено хоч трохи більший, але все ж таки тимчасовий будинок при вул. Брок ч. 369. Щойно в 1958 р., коли загал новоприбулих емігрантів став на твердіші матеріяльні основи, а Пластова Станиця організаційно і чисельно зросла, провід станиці рішився на поважний крок і велике фінансове зусилля всієї пластової громади та прихильного Пластові українського громадянства. За спонукою приятелів Пласту, створено комітет придбання нового, репрезентативного пластового дому, відповідного до потреб станиці. Про постання і дію цього комітету звітує обширно його голова, дир. Євген Борис, в окремому розділі цього видання.

Потреба раз-у-раз більшого приміщення це доказ невинного зростання пластової станиці в Торонті. Осяги, які здобуто зпродовж 15 років, це вислід збірної праці всіх теперішніх і колишніх членів Пласту і Пластприятю, що працювали серед пластової молоді. Провід станиці — станична старшина — координувала цю збірну працю, пристосовуючи свою організаційну схему до щораз то зростаючих, у зв'язку з поширеною

діяльністю, вимог. Слід тут згадати імена принаймні тих осіб, що займали ключові становища в станичній старшині в Торонті впродовж 15 минулих років, від часу постановня нашого пластового осередку. (Дивись на таблицю на 29 стор.).

ЧЛЕНСТВО ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ТОРОНТІ

в дні 30 червня 1963 р.

	пластуни	пластунки	разом
Новацтво (УПН)	153	124	277
Юнацтво (УПЮ)	123	120	243
Ст. пластунство (УСП)	38	50	88
Разом	319	294	613
Пл. сеньйорат (УПС)	43	33	76
Разом	362	327	689
Пластприят			381
Разом			1.070

ЧЛЕНСТВО ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ТОРОНТІ

за уладами впродовж років 1949—1963

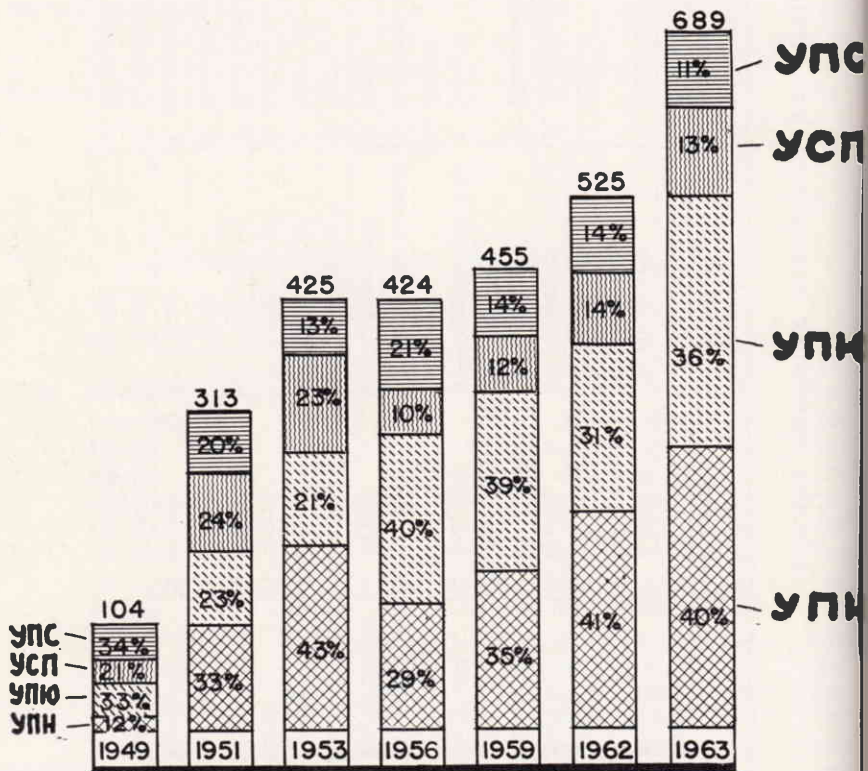
	1949	1951	1953	1956	1959	1962	1963
УПН	Новаки	58	87	71	97	124	153
	Новачки		45	95	53	60	124
	Разом	14	103	182	124	157	277
УПЮ	Юнаки		35	40	75	76	128
	Юначки		38	51	92	90	120
	Разом	33	73	91	167	177	248
УСП	ст. пластуни		40	48	20	31	33
	ст. пластунки		36	49	24	24	33
	Разом	22	76	97	44	55	88
Усі	Пластуни		133	175	166	207	319
	Пластунки		119	195	169	182	294
	Разом	69	252	370	335	389	613
УПС	Разом	35	61	55	89	66	76
РАЗОМ	104	313	425	424	455	525	689

ОБСАДА КЕРІВНИХ ДІЛОВОДСТВ СТАНИЧНОЇ СТАРШИНИ

Рік	Станічний	Кешова пластунок	Коповий пластунів	Господарський референт	Голова ссередку пласт. сеньйорів	Голова Пластприяту
1948	А. Харак	С. Ярмолук	Б. Гаврилишин	Б. Дашкевич	П. Шкурат	П. Сич
1949	А. Харак	С. Ярмолук Л. Вахнянин	В. Палієнко Я. Заставний	Б. Дашкевич	П. Шкурат	Ю. Романик
1950	М. Кміт	Д. Вергановська	Я. Винників	А. Харак	П. Шкурат	І. Савка
1951	А. Харак	Л. Палій	В. Палієнко	Б. Дашкевич	П. Шкурат	І. Савка
1952	А. Івахнюк	В. Кисілевська В. Велигорська	Я. Заставний Д. Штундер	В. Максимець	В. Островський	І. Савка
1953	І. Лещини	О. Іванчук	О. Сагайдаківський	І. Герчук А. Харак	В. Островський	І. Савка
1954	О. Тарнавський	О. Іванчук	О. Сагайдаківський	Б. Дашкевич	Ю. Пясецький	І. Савка
1955	О. Тарнавський	А. Дідур	О. Хабурський	В. Кузь	Ю. Пясецький	І. Савка
1956	Б. Яців	А. Дідур	О. Тарнавський	В. Кузь	П. Шкурат	М. Савчин
1957	Р. Голод	Я. Зорич	О. Хабурський	І. Лещини	А. Харак	М. Савчин
1958	Р. Голод	Я. Зорич	О. Хабурський	І. Лещини	А. Харак	М. Савчин
1959	Р. Голод	М. Хархаліс	О. Хабурський	Р. Вжесневський	В. Островський	С. Романець
1960	А. Козак	Я. Зорич	Р. Голод	Р. Вжесневський	О. Сагайдаківський	С. Романець
1961	А. Козак	Я. Зорич	Р. Голод	І. Лещини	З. Татарський	д-р С. Кучменда
1962	А. Козак	Х. Волицька	Р. Голод	Т. Ринденко	В. Максимець	С. Романець
1963	А. Козак	З. Кахновець	Р. Голод	Т. Ринденко	С. Березовський	д-р С. Кучменда

Тепер пластова станиця в Торонті начисляє 689 членів трьох виховних уладів пластової молоді й об'єднання пластового сеньйорату та понад 300 членів Пластприятю, що творить громадське запліччя нашого осередку. Разом нараховує наша пластова станиця приблизно 1000 членів. Це найбільша пластова станиця в Канаді, а друга з черги (після Нью-Йорку) у вільному світі.

Щоб у такій великій організації вести успішно працю, поділено організаційну схему станиці на поодинокі *сектори*. Перший і головний з них це *виховний сектор*, якого завданням є згідно з ідейними основами пластової організації, зберігати душу української дитини та посилювати самовиховний процес молоді на корисних і повноцінних громадян рідної спільноти країни нашого поселення. Цей сектор обіймає два *коші* (хлоп'ячий і дівочий), світличку для дітей дошкільного віку й бібліо-

• ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНСТВА •

Голови станичної старшини. З-ліва до права — пластові сеньйори: Андрій Харак, Михайло Кміт, Омелян Тарнавський, Богдан Яців, Роман Голод, Андрій Козак.*)

Голови осередку праці пластових сеньйорів. З-ліва до права пластові сеньйори (сидять): Юрій Пясецький, Петро Шкурат, Андрій Харак; (стоять): Олексій Сагайдаківський, Володимир Островський, Зенон Татарський, Василь Максимець, Степан Генік-Березовський.

*) Повний список на 29-ій сторінці.

Кошові пластуни. З-права до ліва — пластові сеньйори: Роман Голод, Омелян Хабурський, Омелян Тарнавський, Ярослав Заставний, Василь Палієнко, Олексій Сагайдаківський.*)

Кошові пластунки. З-права до ліва — пластові сеньйорки (внизу): Христинна Волицька, Ярослава Зорич, Марта Ващук, Богданна Велигорська; (вгорі): Ольга Іванчук, Ліда Вахнянин і Ліда Палій.*)

*) Повний список на 29-ій сторінці.

теку для загалу молоді. Коші очолюють *кошовий і кошови* та цілий ряд членів *кадри виховників*. Для повного образу теперішнього стану кошів подаємо окремо їх *пластову готовість*, тобто їх поіменний і чисельний склад.

Другим важливим сектором в організаційній схемі станиці є *господарський сектор*, якого завдання — дати матеріальні умовини для ведення виховної роботи. Він охоплює всі господарські й фінансові справи станиці. Він відає новонабутим пластовим домом та 230-акровою пластовою оселею в Грефтоні, яку закуплено 1953 р. та названо „*Пластова Січ*”. Господарський сектор виконує свою працю при допомозі референтів, окремих комісій, об'єднання УПС та Пластприятю. На господарському відтинку пластова станиця в Торонті зробила впродовж 15 років великий поступ: не мавши на початку свого існування ніяких фондів, дійшла, з допомогою громадянства, до 200-тисячного майна.

Станиця, як громадська організація, мусить мати оформлене відношення до зовнішнього, як українського, так і чужого світу. В цьому напрямі працює наш третій сектор, а саме *сектор репрезентації і зв'язків*.

Працю поміж секторами координує *секретаріат*, в якому працюють секретарі: 1) головний, 2) для виховних справ і архіву, і 3) для господарських справ.

Окремий сектор творить *таборова комісія*, яка займається організацією таборів для пластової молоді і в цій ділянці співпрацює з *виховним і господарським* секторами. Як автономні об'єднання, входять в склад станиці Осередок Праці Пластового Сеньйорату та Пластприят. Їхні члени виконують виховні, господарські та адміністративні праці у станиці. Поза тим ОП УПС і Пластприят може бути діяльним унутрі своїх об'єднань і назовні, серед громадянства. Оба ті об'єднання творять громадське запліччя для виховної діяльності Пласту.

Як працює впродовж року станична старшина?

Станична рада призначає поодиноким членам станичної старшини ділянки праці. На перших сходах станичної старшини вони знайомляться подрібно з їхніми правами, відношенням до пластового проводу, і відповідальністю та плянують працю так, щоб вона не зударялася з діяльністю інших секторів. Після цього кожний член станичної старшини виготовляє

загальний, цілорічний плян своєї праці та реферує його на засіданні. Станична старшина розглядає запропонований плян, координує з плянами інших секторів та схвалює його. На кварталних сходинах станична старшина приймає звіти поодиноких діловодів за минуле чвертьріччя і обговорює пляни діяльності на найближчий квартал. На основі цих звітів і плянування, секретаріят зготовляє кварталний звіт до крайової старшини. У сходинах беруть участь усі члени станичної старшини, що дає їм змогу познайомитися з усіми справами й цілістю праці станиці. Дрібніші, непередбачені справи будь-якого сектора поладжує президія з провідником даного сектора.

Так зорганізована праця нашої станичної старшини показала вповні успішною. В майбутньому передбачаємо організацію сектора *преси і інформації*, який знайомив би громадянство з діяльністю нашої станиці. Виконуючи, принаймні в частині, завдання такого сектора, даємо в руки громадянства оце наше інформативне видання.

Оркестра коша пластунів. З-ліва направо юнаки: П. Зазуляк, А. Щурковський, Ю. Бігус, Й. Грицина, Ю. Реплянський, Т. Біланюк, Є. Мислик. З-права провідник оркестри ст. пл. Ю. Барановський. Бракують на знімку: Б. Церковник, Д. Давидович, А. Дудаш і О. Головатий.

Річні гасла і їх значення у виховній праці Пласту

Поруч річного плану праці, який обіймає циклі релігійних та національних свят, та поруч системи пластових проб і вмілостей, у які включена ціла пов'язаність і суть пластування, кожний рік виховної праці тісно зв'язаний з ідейними принципами річного гасла.

Перше річне гасло, з подачею інтерпретації та практичного застосування, появилось у 1955 р. Раніше гасла не мали повного оформлення, їх не проголошувано офіційно у „Вісниках КПС”. Все таки вони існували і часто за гаслами ведено імпрези, як ось свята весни чи поодинокі табори. До 1955 року, замість річних гасел, проголошувано для виховних уладів змагання, участь у яких велася дорогою точкування. Цей виховний засіб зберігається і досі.

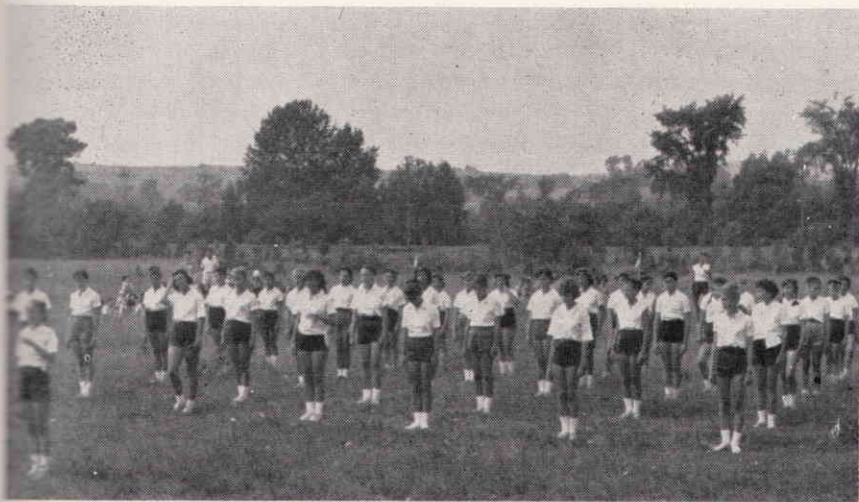
Річні пластові гасла, як уже сказано, починають своє творче існування від 1955 р. Від того часу пластову виховну працю плановано завжди в рамцях кожнорічного гасла.

Яке значення мають річні гасла для виховної праці пластової молоді? Діло не тільки в ідейному спрямуванні кожнорічного гасла, але й у практичному застосуванні його в зайняттях пластової молоді та у вмілості виховників викликати належну чуттєву реакцію молоді у зв'язку з гаслом.

Розглядаючи рік за роком дотеперішні гасла, можна зробити загальний висновок, що всі досі проголошені гасла знайшли емоційний відзвук молоді та її зацікавлення. Практичні вияви для реалізування поодиноких гасел давали молоді незабутні переживання, ініціативу, стимул думки й творчої дії.

„Київ — столиця України” — гасло проведене в 1955 році виявило цікаві аспекти праці й багато ініціативи пластової молоді. Його широку тематику реалізовано різнородними формами та засобами в усіх виховних уладах. Це гасло знайшло безліч пристосувань у таборових зайняттях. Його реалізувало юнацтво у грах, піснях, рукодільних працях, як архітекти всіх важливіших київських будівель і пам'яток: церков, музеїв, шкіл, бібліотек, парків, бульварів тощо. Юнацтво брало участь

у ряді гутірок на тему столиці України, виготовило прегарні експонати — конструкції київських історичних та культурних будов, що їх показано на виставці під час I-ої Пластової Крайової Зустрічі. Згодом зорганізовано цю виставку як мандрівну і пересилано до деяких наших осередків. Виставка викликала загальне зацікавлення ширших кругів громадянства і преси. З нагоди „київського року” видано серію поштових значків. Гасло знайшло повний відгук серед молоді і, без сумніву, спричинилося до збільшення знань про Київ та чуттєвого наближення молоді до небаченої столиці.

— Хай сонце і вітер нам пестять обличчя, хай міць у серцях могутніє...”
В таборі на Пл. Січі в 1963 р. юначки уставлені до вправ вільноруч.

У 1956 р. проголошено гасло „Плекатиму силу і тіла і ума, щоб нарід мій вольний, могутній постав”. Гасло цитоване з тексту пластового обіту. Воно з’ясовує цілі пластового виховання. Враз із цим гаслом заплановано ряд зайнять для тіловиховання в мандрівках та спортивно-руханкових змагах, які дали молоді гарт, видержливість у труді й змаганні.

У тому ж році почато гру мандрування землями України. Засобами цієї гри реалізовано зміст гасла ювілейного року. Це гасло знайшло всеціле зацікавлення молоді. Мандрівка рідними землями не тільки лягла в основу зайнять молоді, але глибоко увійшла в її серця й уми. Вислідом гасла були прецікаві руко-

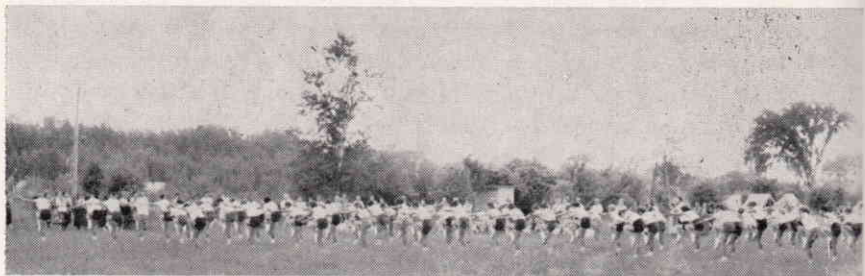
дільні праці пластової молоді, які показано на ювілейній між-крайовій виставці на „Пластовій Січі”. Багата колекція різного роду етнографічних, літературно-фолкльорних матеріалів, ілюстрації, пісні, танки, хороводи, інсценізації, легенди, при-казки, прислів'я, газетні дописи про життя та побут земель України — показано на цій виставці.

Безліч випродукованих експонатів та придбання народньої ноші були доказом, що сприйняття гасла було живе, творче, ці-каве. Наша пластова молодь із справжнім ентузіазмом і лю-бов'ю відтворювала красу рідної землі, вивчала багату етно-графію земель України та її прадавню культуру. Незабутньою картиною, яка ілюструвала захоплення молоді цим гаслом, був показ пластової справності під час ювілейної зустрічі, прове-дений на багато й цікаво влаштованій карті України, кордони якої визначено на одній із площ просторої „Пластової Січі”.

Вислідом плекання фізичної справності й сили — були спортові міжкрайові змагання. В цьому році відбуто теж між-крайові змагання, основою яких була належна пластова поста-ва молоді. Цей ювілейний рік надовго збережеться в пам'яті нашої молоді.

У 1958 р. проголошено гасло: „*Не ти, не я, а ми!*”! Базуючись на ідеї цього гасла, цілість праці зосереджено на формуванні повноцінних характерів, на зміцненні дружби, на тіснішому зв'язку із середовищем дому й школи. 1958 рік, на зміну юві-лейному, був спокійний, скромний назовні, однак важливий у накреслених завданнях.

На пошану великого гетьмана Івана Мазепи і в пам'ять 250-річчя його повстання проти московської неволі проголо-шено гасло на 1959 рік: „*Пізнаймо добу Мазепи!*”! Наша молодь вивчала добу Мазепи, ілюструвала її гутірками, моделями Ма-

В здоровому тілі здорова душа!

Ранній прорух у таборі юначок на Пл. Січі в літі 1962 р.

зепиних будов і пам'яток, редагуванням стінних газеток з ма-зепинською тематикою, влаштуванням академій у честь великого гетьмана.

1960 рік ми зустріли гаслом: „Пізнаймо край свого поселення і вклад українців у його культуру”. Це гасло на терені Канади не знайшло особливого захоплення в порівнянні до попередніх. Його реалізовано доволі скромно: гутірками, збиранням матеріялів про діяльність піонерів-українців у Канаді, про здобутки наших поселенців у цій країні.

Молодь мала нагоду познайомитися з велетенським трудом наших піонерів, оцінити їхній вклад праці для освоєння цієї країни.

Основний зміст праці в 1961 р. зв'язано з 100-літтям смерти Тараса Шевченка. Гасло шевченківського року звучало: „*Молітьє Богу, згадуйте один одного, свою Україну любіть!*”. Шевченківський рік відзначено участю у всеканадському здвизі українців у Вінніпегу, на якому пластова молодь виступила з підготовленою програмою. Упродовж року молодь вивчала творчість поета, його біографію, беручи участь у ювілейному юнацькому шевченківському змагові, який ще більше наблизив нашу молодь до культу Поета, його безсмертних творів та оспіваних у них ідеалів.

Напрявні праці на 1962 рік оформлено в гасло: „*Шануй людуле — працюю для майбутнього!*”. Здійснення гасла полягало на вивченні нашого минулого, в тому на вивченні історії Пласту, що в цьому році святкував 50-ліття свого існування.

Ювілейні святкування Пласту пластова молодь почала зустріччю в Українському Парку в Кемп Мортон біля Вінніпегу. На цій зустрічі влаштовано святкову, ювілейну виставку, якої тематика була зв'язана з 50-літтям Пласту і віддзеркалювала самотні етапи його історії.

Реалізація гасла вимагала від нас закріплення знань з історії Пласту, його важливих дат, подій та імен. Для цієї мети застосовувано різnorodну форму зайнятть, у яких молодь мала змогу пізнати пройдений досі шлях своєї організації.

Полум'я ювілейної ватри кинуло сніп ясного світла на наступний етап пластової мандрівки... Як цим шляхом мандрувати, щоб не дати заманити себе блудним вогникам із прямої дороги у безвихідні манівці? Що слід обновити в нашому вивіді, щоб мандрівка була успішна?

„...Сестри, багаття пильнуймо жар, щоб ясним блиском палало...”
Ватра в таборі юначок на Пл. Січі в літі 1962 р.

Основа нашого буття — це *рідна мова*! Без неї нікуди не замандруємо! Вона — скарбниця народу, вона — поступ народу! І тому справі плекання та вивчення рідної мови, її чистоти та правильності слід присвятити більше уваги, більше безкомпромісових вимог, нею слід затривожити всі середовища, де виховується наша молодь!

Мова — це питання національної гідності, вона дзеркало багатства національної культури! Ось чому вибрано на 1963 рік гасло:

*„Плакайте мову.
Чистіша від сльози
Вона хай буде!”*

У площині плекання рідної мови — широке поле дії! Розгляд і шукання практичних зайнять включають такі аспекти: жива мова з багатою лексикою в нашому побуті, використання літератури і фолклорних засобів, як невичерпного джерела розвитку мови, основне вивчення рідної мови!

Конкретним виявом здійснювання гасла буде організування різних самодіяльних гуртків, як ось: гуртки книголюбів, гуртки зберігання чистоти рідної мови, гуртки розповідачів, співочі гуртки, драматично-інсценізаційні, журналістичні, рецитаторські і т. п.

Запляновано змагову форму праці у здійснюванні гасла. Гасло дає багато можливостей зайнять для всіх виховних уладів. У Пластових Вісниках Крайової Пластової Старшини подано детальний плян реалізування гасла.

Сподіваємось, що вислід буде гарний! Молодь збагатить словник розговірної і писемної мови, наблизиться до творів нашої літературної спадщини, збере колекції-альбоми лексично-фразеологічного багатства мови, творитиме власні збірники пісенно-фолклорних матеріалів, поцікавиться вивченням української граматики й правопису, влаштовуватиме вечори читань, розповідей, рецитацій, інсценізацій, проводитиме змагання у збиранні приказок, прислів'їв, загадок, синонімів, епітетів, афоризмів, пісень, віршів, казок і т. д.

Показ здійсненого гасла у формі виставки літературно-мовних колекцій стане предметом зацікавлення батьків і гостей. Стіни пластових домів укриють гасла та цитати на тему плекання мови, але ж найважливіший вислід буде те, що пластуни зрозуміють значення рідної мови, говоритимуть одні з одними тільки по-українському і почнеться новий, кращий етап пошани, знання й уживання рідної мови! Одначе для цього потрібна тісна співпраця батьків, без якої неможливо досягнути цього успіху.

Рідна мова — ідейний виряд на шляху мандрювання! Плекаймо її з найбільшою любов'ю!

„В Бозі надія, а в серцях віра в життєву силу нашого народу і в те, що при впертому змаганні ми, українські пластуни, діждемося вкінці вільного вияву життя на нашій відвічній батьківській землі”.

Дрот

Пласт і українознавство

Знання про Україну було завжди основою виховання у Пласті. Одначе з моментом виїзду пластуництва з батьківщини воно стало найважливішою ділянкою пластової діяльності. Тому то ініціативу видання Енциклопедії Українознавства Пласт не тільки привітав, але своєю активною участю у збиранні й організації фондів на це видання спричинився до її появи.

Як тільки почали творитися пластові частини в Канаді, і Крайова Пластова Старшина унапрямувала їх діяльність, у всіх наказах й інструкціях до пластових осередків кожного разу наголошувалась справа обов'язковости вивчення українознавчих предметів серед новацтва й юнацтва. Новацькі, юнацькі та старшопластунські проби тісно пов'язані із знанням про Україну, про її культуру. Та не тільки проби, але й такі особливі вияви пластової діяльності, як змагання, таборування, завжди були звернені своїми гаслами до проблем українознавства.

Коли ж з прибуттям до Канади нової іміграції в 1947-50 рр. організація рідних шкіл тут сильно пожвавилася, то це пожвавлення треба завдячувати у великій мірі батькам пластової дітвори та молоді. Вимога пластового проводу, щоб новацтво обов'язково відвідувало рідні школи, не мала великих труднощів. Вона у Пласті Канади повністю виконується. Зате справа обов'язкового вивчення українознавства ще й досі не скрізь наладнана серед юнацтва. Юнацтво, поважно навантажене шкільними обов'язками в державній школі й різними додатковими лекціями (музики, малярства, балету, співу), не бачучи безпосередньої користи із знання про Україну, часто відтягається від цього обов'язку. Більшість молоді юнацького віку, закінчивши 5—7 клас рідної школи, припинює відвідування українознавчих курсів. І тільки постійне наголошування, що пластоє юнацтво обов'язане набути відповідне українознавче знання довело до того, що у Торонті вже в 1951 році зорганізувалися курси українознавства (середнього рівня) для середньошкільників. Піонерами в цьому були батьки (сеньйори), що, розуміючи вимоги пластових юнацьких проб і маючи на місці

відповідну педагогічну силу (mgr. О. Копач), зорганізували середньошкільні курси українознавства. Згодом потребу середньошкільних курсів українознавства зрозуміло більше батьків і організацій. У Торонті постали три інші курси українознавства (при Філії УНО-місто, при осередку СУМ-у й при Катедрі св. Володимира). Учнями на тих курсах є між іншими теж і пластуни. Роблячи підсумки успіхів курсів українознавства в Торонті, можна сказати, що торонтонське пластова юнацтво, за дуже малими винятками, їх відвідує. Останньо зорганізовано курси українознавства теж і при парафії св. о. Миколая.

Чому саме українознавча освіта юнацтва є такою важливою? Наші завдання поза межами України зводяться в основному до того, щоби зберегти молодь для України, зберегти культуру нашого народу та придбати Україні прихильність серед народів світу. А цього неможливо робити без українознавчої освіти. Ані молоді не збережемо, коли вона не буде свідома потреб батьківщини, коли не будемо дорожити скарбами її культури, ані не збережемо нашої культури, якщо не буде кому її плекати, ані не приєднаємо прихильників, якщо не володітимемо найосновнішою зброєю у сучасному світі, що нею є знання, знання у розумінні науковому, що переконує науковою правдою, і знання в популярному розумінні, що стає складовим компонентом виховання.

Маючи на увазі цілість пластового виховання, тобто виховання релігійне, національне й естетичне, не можемо його реалізувати без українознавчої освіти у вихованців. Незнання складових духової і матеріальної культури України унеможливує не тільки національне виховання, але й виховання у цілому. Не може бути пластуном людина, що не відчувається пов'язаною тривкими духовими вузлами із своїм народом, не може бути релігійною людина, що відкидає цілу багату спадщину релігійної культури свого народу, не може мати високих моральних вартостей така людина, що втратила народ, віряться його культури, що йде по лінії найменшого опору й з опортунізму пристає до того народу, що дає йому вигідне життя чи хоч би й славу.

Українознавство в Пласті має ще інший, цілком практичний аспект. Тоді, коли обов'язком новака тільки навчатися, то починаючи з юнацтва, а зокрема в старшому пластустві й сеньйораті, з українознавством в'яжеться також обов'язок ді-

литися знанням з молодими, тобто вести складну систему усіх форм діяльності Пласту. Юнацтво, стосуючи скавтську методику самовиховання, самостійно плянує свою діяльність і добирає засоби її виконання. Йому неможливо обійтися без знання історії, географії, літератури, без володіння українською мовою, тобто неможливо виконувати програму діяльності, а програма це проби, а проби це пізнання України й зглиблення проблем, зв'язаних з нею. Тому то зрозуміємо популярну відповідь сучасного юнацтва, яке на питання, чому треба навчатися українознавства, відповідає, мовляв, тому, щоб могли здавати пластові проби.

Поза всіми суто пластовими аспектами необхідності, щоб наша молодь навчилася українознавства, додаймо ще й те, що знання рідної мови не тільки забезпечує гармонійне співжиття у сім'ї, а з тим і щастя дитини, а з тим психічну рівновагу всіх її членів, але й забезпечує успішність дитини в майбутньому житті, чи то як професіоналіста, чи науковця, чи навіть звичайного урядовця. Знання мов завжди було корисним, а знання слов'янського світу стало тепер необхідним, коли стільки справ у світі в'яжуться, хочемо ми цього чи ні, із СРСР, що йому присвячується тепер стільки уваги в науці й політиці.

То ж зупиняючись думками над справою Пласту й українознавства, хочемо пригадати пластунаству, зокрема сеньйоратові та пластприятелям, що організація якнайкращих рідних шкіл початкового і середнього рівня у всіх наших осередках, пильнування виконання засади обов'язковості навчання у них усієї пластової дітвори й молоді — це перший і найважливіший наш обов'язок. Від виконання цього нашого обов'язку залежатиме не тільки рівновага в наших душах через сповнення трьох головних пластових обов'язків, але й майбутнє Пласту а, можливо, і всієї української спільноти в діяспорі.

„Поки всього нашого громадського життя не проникнуть ідеали служби Богові й Батьківщині, служби ближнім і послуху нами самими встановленій владі, поки юнацький пластовий закон не стане в духовому його поглибленні законом зрілих мужів, доти багато жертв будуть трагічно зайвими!..”

Сірий Лев

КІЛЬКА ДУМОК ПРО ТАБОРИ...

„...Людам Пласт подобається, і вони хотіли б його мати. Але навіть тямущі часто не розуміють сутньої, виховної концепції Пласту. Видається їм, що будуть мати Пласт, коли скличуть якусь десятку дівчорди кудись на літнице, запросять якогось бувшого пластуна чи пластунку, чи когось ще старшого до проводу, назвуть оселю „табором”, а юрбу хлопчиків і дівчаток „гуртком”, і заведуть нібито пластовий порядок і нібито пластові зайняття. Тим способом роблять вони погане діло, бо викликають у дітей невірні уявлення про Пласт, які опісля важко справити.

Тимчасом пластовий табір є лиш виконанням у практиці деяких вмілостей, що зобов'язують пластуна, який цілий рік, чи дальші цілі роки, безупинно піддається пластовому вихованню.

Без правильної цілорічної діяльності за пластовими приписами якась принагідна оселя, хоч би в найкращій околиці, хоч би й під шатрами, хоч би щовечора при ватрі, не має в собі нічого правдиво пластового...

(З листа Дрота до Сірого Лева — „Листи зв'язку” — 1959р.)

„Ми ростем, ми надія народу, ми нащадки лицарських батьків...”
співають юнаки у дружньому поході під час табору в літі 1962 р.

Пл. сен. Роман Голод, ЛЧ

П'ятнадцять літ таборування Пластової Станиці в Торонті

Пласт і таборування так органічно пов'язані одне з одним, що не можна уявити собі успішного пластування без належно поставленої справи літніх таборів. У Пласті, як і в цілому скавтовому русі, таборування вважають „живучою кров'ю” організації. Таборування, з підготованою програмою, є органічною частиною пластової методи виховання і так треба його розуміти. Тому пластовим провідникам незрозуміла постава деяких батьків, що хотіли б бачити в таборуванні тільки свого роду відпочинок для молоді, який можна так само добре відбути в своєму літньому домику, в гостині у свояків, знайомих чи т. п. Не лише незнайомлені з пластовою методою виховання батьки, але і деякі громадяни, замолоду виховувані у Пласті, дуже часто дивляться на таборування через призму доброго харчування і дбайливого „нянчання” дітей, чи теплої або зимної води до купелі.

Для успішного проведення пластового табору треба різних елементів, відповідно згармонізованих і поставлених на належному рівні. Першим і найважливішим елементом є добрий провід табору, тобто, кваліфікований провідник з відповідною

„У мандри, у мандри... із співом веселим бадьорим...”
Юначки перед вимаршом на теренову гру на Пл. Січі в 1960 р.

*„... Життя трудне, але прекрасне, лиш треба тільки вміти жити...”
Юнаки будують шатро в „дебрах” на Пл. Січі.*

кількістю досвідчених і відповідальних виховників та належно підготованою вишкільною програмою табору. Передумовою при цьому є розумне й позитивне наставлення батьків до виховно-вишкільної програми пластових таборів. Далі йдуть елементи організаційної, господарської і санітарної підготовки, а вкінці елемент, від якого теж у великій мірі залежить успіх чи неуспіх табору, а саме топографічне докільля табору (приміщення, вода, довколишній терен, ліс, природа).

З’ясуймо собі коротко користі, які приносить таборування для молодого пластуна. Передусім таборування впливає дуже корисно на розвиток і скріплення фізичного здоров’я та витривалості дітей. Доказано, що добре фізично розвинуті й витривалі діти потребують для виконання того самого завдання половини менше енергії, як діти фізично слабкі й незагартовані. Таборування виробляє у дитини бистрість думки й швидкість реакції. Досліди виявили, що 88% нещасливих випадків наступає з причини заповільної психічної реакції. Таборування розвиває з дитини духові вартості та буде її характер, розвиває почуття певності, скріплює ініціативу, вчить молоду людину жити в

спільноті і для спільноти в почутті толерантності, викорінює самолюбство. Таборування виробляє замилювання до пригод, любов до природи й довколишнього світу.

Саме у пластових таборах молода людина заціплює собі на все життя дуже цінну прикмету, а саме вмiєсть улаштувати собі життя й осягати найбільше задоволення з нього при найменших засобах та найпримітивнішому виряді.

Ніколи ніщо не могло зупинити Пласту від улаштування таборів, бо це ж його самозрозуміла органічна потреба. Не були перешкодами політичні переслідування, ні брак матеріяльних засобів на рідних землях. Не став на перешкоді зовсім новий терен, ні незнані умовини у країнах нового поселення. Тому і наша пластова станиця в Торонті, зараз після свого засновання, як тільки знайшовся гурт пластунів-виховників, започаткувала таборування. Було це 1949 р., коли ще все було незнане, важке, незвичне. Ще не було вироблених форм організації самої станиці, а вже приступлено до найважливішого, до органічного — до пластового таборування. Не мали ми ще тоді ні власної домівки, ні власного кляптика землі під табори, ні власних авт для транспорту молоді, а зокрема не знали ще околиць і тутешньої природи. Зате ми мали відважних, підприємливих і заповзятих пластунів-виховників. Вони поборолі всі труднощі

„...І риж і ще раз риж, а часом каша немащена...” — Учасники 1-го новацького табору (Шомберг, Онт., літо 1949 р.) при обіді.

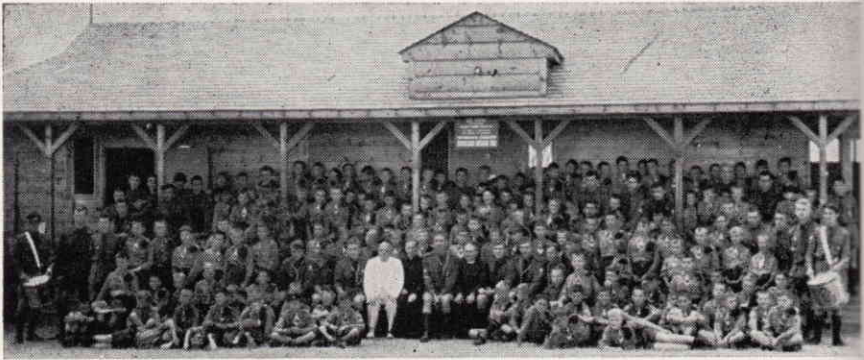
Учасниці табору новачок з сестричками і коменданткою пл. сен. О. Іванчук (перша з-ліва) у Смітсвил, Онт., в літі 1950 р.

й відбули перший новацький табір (спільний для новаків і новачок) у 1949 р., в місцевості Шомберг коло Торонта під проводом пл. сен. Тоні Горохович.

Був це, на нашу теперішню міру, маленький табір, з 12 учасниками. Все ж таки скільки початкових труднощів треба було тоді побороти! Не мало допоміг практичний змісл пл. сен. А. Харака, тодішнього станичного. Згодом стають нам у пригоді добрі Отці Василіяни у Грімсбі й Отці Студити у Вудсток. На їхніх теренах відбуваються дальші табори, аж до часу, коли 1953 р. закуплено „Пластову Січ” у Грефтоні — простору фар-

Новаци в таборі на фармі в Грімсбі, Онт. в літі 1950 р. Посередині гість—един з ОО. Василіян, гостинних власників фарми.

Учасники новацького табору на Пл. Січі в літі 1962 р.

му над озером і з власним лісом, яка відтоді стала осередком таборування нашої пластової станиці.

Від 1953 р. влаштовували ми новацькі табори щороку на „Пластовій Січі”, для хлопців і для дівчат нарізно. Щороку збільшувалося число таборовиків, так що в 1962 р. у хлоп’ячому таборі переступили ми цифру 100 таборовиків. Усіх новацьких таборів до кінця 1963 р. було в нашій станиці: 15 хлоп’ячих з 997 учасниками та 15 дівочих із 740 учасницями — разом 30 таборів з 1737 учасниками з новацтва, на що зужито разом 546 днів. На зіставленні бачимо імена комендантів — загально відомих і досвідчених у пластовій роботі людей, на жаль, у цій статті бракує місця, щоб подати теж імена бунчужних, сестричок та братчиків, священиків, медсестер і лікарів, а вкінці жертвенних членів таборових комісій і Пластприяту, що не раз у дуже важких умовах виконували щоденну працю. Без їх допомоги було б неможливо солідно провести ці численні табори. Щойно підсумувавши працю їх усіх, можна було б хоч приблизно уявити собі розмір виконаного збірного діла.

Не занедбано в нашій станиці і юнацьких таборів. Поки не набуто „Пластової Січі”, треба було і для цих таборів шукати приміщення. Членство наших юнацьких таборів також щороку зростало. До кінця 1963 р. постійних таборів для юнаків було 21, для юначок 27, мандрівних таборів для юнаків було 14, а для юначок тільки 4. Загально було 35 таборів для юнаків і 31 для юначок, усього 66 таборів впродовж 15 років. Як бачимо, юнаки більше мандрували, зате юначки зосереджувалися більше на постійні табори. Щодо учасників таборів, то хлопців було в постійних таборах 575, у мандрівних 150, разом 725 учасників.

Дівчат було в постійних таборах 824, у мандрівних 32 — разом 356 таборовичок. Впродовж усього звітового часу дівчата перевищали хлопців на 131 таборовичок.

Переглядаючи прізвища комендантів хлоп'ячих і дівочих таборів, треба підкреслити, що комендантками дівочих таборів були переважно провідниці коша, або зв'язкові при своїх куренях. У хлоп'ячих таборах у більшості були пластові провідники, які не виконували постійного діловодства в коші впродовж року. Дівочі табори проваджено здебільшого за курінним членством, у хлопців цю систему щойно недавно започатковано. Відрадним явищем у юнаків є мандрівні табори, комендантами яких були знавці мандрівництва. Перше місце треба було призначити ст. пл. Б. Медвідському. Поданий список комендантів і коменданток ніяк не вичерпує вкладу праці цілого ряду людей — виховників, інтендантів і іншого помічного персоналу, що причинилися до успіху таборової діяльності на терені торонтонської станиці. На кінець п'ятнадцятого року нашого таборвання маємо такі підсумки: *в загальному проведено 96 новацьких і юнацьких таборів із 3318 учасницями й учасниками, які відбули 1249 таборових днів.*

Вищенаведені дані не з'ясовували б іще цілоти нашої таборової діяльності, якщо б не згадати ще про постійні і мандрівні табори старших пластунів і пластунок. Час тих таборів

Табір новачок на Пл. Січі в літі 1962 р.

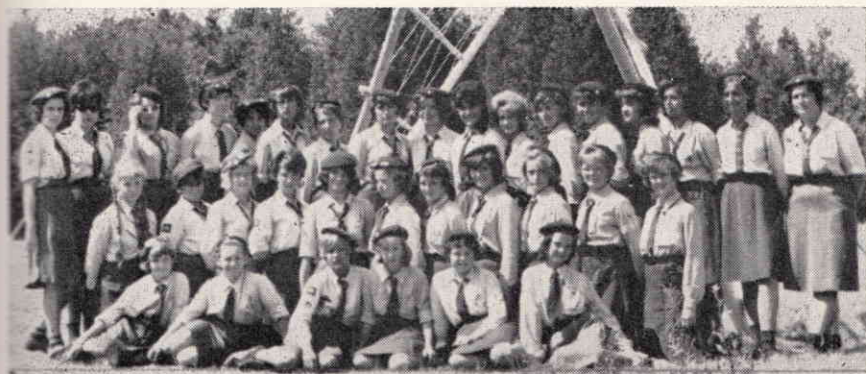
Група учасниць табору новачок з сестричками на Пл. Січі в літі 1962 р.

звичайно був 2—7 днів. Ці табори були в більшості міжстанічні і міжкрайові. З них згадаємо тут такі табори: 1) 1953 р. в Келдон, Онт., що його організував ст. пл. А. Ганківський, з участю 15 старших пластунів, час тривання 2 дні. 2) 1954 р. в парку Альгонквін, організатор ст. пл. П. Біланюк, з участю 11 старших пластунів, 5 днів. 3) 1954 р., там же, організатор ст. пл. Марта Мицик, з участю 9 старших пластунок, 5 днів. 4) Дев'ять щорічних курінних таборів куреня старших пластунок „Хортиця” на „Пластовій Січі”, почавши від 1953 р. 5) Чотири мандрівні табори куреня старших пластунів „Вовкулаки” в США й у Канаді. 6) Два мандрівні табори куреня старших пластунок „Лісові Мавки”, в горах Адирондак і Кетскіл, у США.

Разом відбуто 16 старшопластуницьких таборів, із 149 учас-

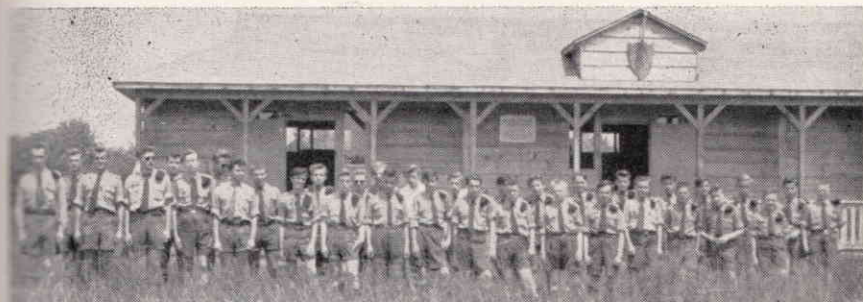
„Гей, життю назустріч, долі злій на глум, гордо виступає молодий пластунок...” — в новацькому таборі на Пл. Січі в літі 1960 р.

„...В Пласті ми рідних сторожим сил, гнізда будуєм вірлині...”
Юначки перед таборовою брамою на Пл. Січі в 1962 р.

никами і 98 таборовими днями. Для повного образу старшопластунської таборової діяльності треба ще врахувати т. зв. курінні ради поодиноких куренів, які тривали по 2—3 дні; участь наших старших пластунів і пластунок у лещетарських і інших таборах, організованих іншими станицями або матерніми куреннями з-поза Торонта, а вкінці і участь старшого пластунства у крайових і міжкрайових пластових зустрічах.

Наприкінці можемо підсумувати дані, що даються висловити цифрами. Ніхто одначе не може підсумувати тієї великої праці цілого ряду виховників і жертвенних членів Пластпризту, що добровільно й безкорисливо брали на себе не раз дуже важкі обов'язки та поборювали всі труднощі, з вірою, що служать слушній справі і що вкладений труд дасть добрі висліді у вихованні нашої пластової молоді, яка в майбутньому буде віддана українській спільноті і українській справі.

„Щоб вміти пізніше наказувати, треба сьогодні вміти повинуватися...”
Відділ юнаків на Пл. Січі слухає таборового наказу. Літо 1959 р.

НОВАЦЬКІ ПОСТІЙНІ ТАБОРИ

ТАБОРИ НОВАКІВ

ТАБОРИ НОВАЧОК

рік	місце табору	комендант табору	учас- ників	місце табору	комендантка табору	учас- ниць
1949	Шомберг	Т. Горохович	6	Шомберг	Т. Горохович	6
1950	Грімсбі	Я. Винників	38	Смітсвил	О. Іванчук	20
1951	"	С. Гела і Р. Копач	45	Грімсбі	Т. Горохович	42
1952	Вудсток	І. Герчук	26	"	О. Борис	25
1953	Пл. Січ	В. Комісар	53	Пл. Січ	О. Борис	28
1954	"	О. Тарнавський	72	"	О. Борис	52
1955	"	Р. Копач	64	"	Я. Зорич	50
1956	"	О. Сагайдаківський	59	"	О. Борис	41
1957	"	Я. Розумний	72	"	О. Борис	42
1958	"	І. Франів	53	"	А. Дідур	51
1959	"	Ю. Борис	65	"	І. Вжесневська	64
1960	"	Ю. Борис	73	"	М. Пунак і Т. Горохович	65
1961	"	Ю. Борис	107	"	М. Павлишин	60
1962	"	Р. Копач	117	"	М. Пунак і Л. Гула	93
1963	"	Я. Базюк і М. Паньків	147	"	Г. Бугель	101
Разом учасників-новаків			997	учасниць-новачок		740

ЮНАЦЬКІ ПОСТІЙНІ ТАБОРИ

ТАБОРИ ЮНАКІВ

ТАБОРИ ЮНАЧОК

рік	місце табору	комендант табору	юна-ків	місце табору	комендантка табору	юна-чок
1949				Скарборо	Л. Палій	11
1950	Тотенгем	Д. Штундер	22	"	Л. Палій	10
1951	Палгрейв	П. Палієнко	14	Грімсбі	Л. Палій	9
1952	Вудсток	І. Жмуркевич	30	Скарборо	Л. Палій	11
1953	Пл. Січ	Д. Штундер	32	Пл. Січ	Т. Горохович	36
1954	"	О. Сагайдаків-ський	23	"	Ц. Палієв	50
	Монреал	Р. Копач	31			
1955	Кемп	О. Сагайдаків-ський	23	Кемп	А. Білоус	26
	Мортон			Мортон	Ц. Палієв	8
				"	Т. Горохович	11
1956	Пл. Січ	І. Стецура	36	Пл. Січ	Я. Зорич	65
1957	"	І. Стецура	43	"	Я. Зорич	68
1958	"	Д. Штундер	26	"	Л. Залеська	51
	Литовське					
	Джемборі	І. Стецура	5	Козаківка	О. Зелена	26
1959	Пл. Січ	І. Лучка	35	Пл. Січ	З. Кахновець	42
				"	Ц. Палієв	35
				Савсемптон	Н. Закидальська	18
				Козаківка	О. Зелена	14
1960	Пл. Січ	В. Палієнко	24	Пл. Січ	Т. Калимон і Г. Пилипів	22
	Мадярське					
	Джемборі	М. Цвіренко	7	"	Х. Волицька і Л. Раковська	28
				"	З. Кахновець	25
				Козаківка	О. Вітушинська	14
1961	Кемп	І. Стецура	55	Кемп		
	Мортон			Мортон	Л. Залеська	65
				Козаківка	Х. Волицька	5
1962	Бобрівка	З. Мазуркевич	28	Пл. Січ	О. Зелена та О. Вітушинська	33
	Пл. Січ	Р. Копач	26	"	Х. Мазуркевич і Т. Джулинська	27
	"	Ю. Борис	29	"	Т. Джулинська	27
1963	"	Ю. Борис	46	"	З. Кахновець	23
	"	Т. Закидаль-ський	12	"	О. Зелена	89
	Оселя					
	„Говерля”	А. Коморов-ський	28			
Разом учасників-юнаків			575	учасниць-юначок		
				824		

ЮНАЦЬКІ МАНДРІВНІ ТАБОРИ

ТАБОРИ ЮНАКІВ

ТАБОРИ ЮНАЧОК

рік	терен табору	комендант табору	юна- ків	терен табору	комендантка табору	юна- чок
1954	Альгон- квін парк	Б. Яців	6			
1956	” Детройт	Б. Яців Є. Хоростіль	17 13			
1957	Альгон- квін парк	Б. Яців	15			
	”	Б. Медвідський	13			
	”	Б. Медвідський	8			
1958	”	Є. Хоростіль	18			
	”	Є. Ващук	8			
1959	”	Б. Медвідський	12	Адірон- дак, США	Х. Волицька	8
	”	М. Цвіренко	10		Л. Залеська	8
1960				”	Л. Залеська	4
1961	”	Б. Медвідський	6			
	”	Т. Закидальський	6			
1962	”	Б. Медвідський	6			
1963	”	Б. Медвідський	12	”	Х. Волицька	12
	Разом	учасників-юнаків	150		учасниць-юначок	32

ЗІСТАВЛЕННЯ НОВАЦЬКИХ І ЮНАЦЬКИХ ТАБОРІВ

впродовж років 1949—1963

Число таборів: 50 хлоп'ячих, 46 дівочих, разом 96

Число таборовиків: 1722 хлопців, 1596 дівчат, разом 3.318

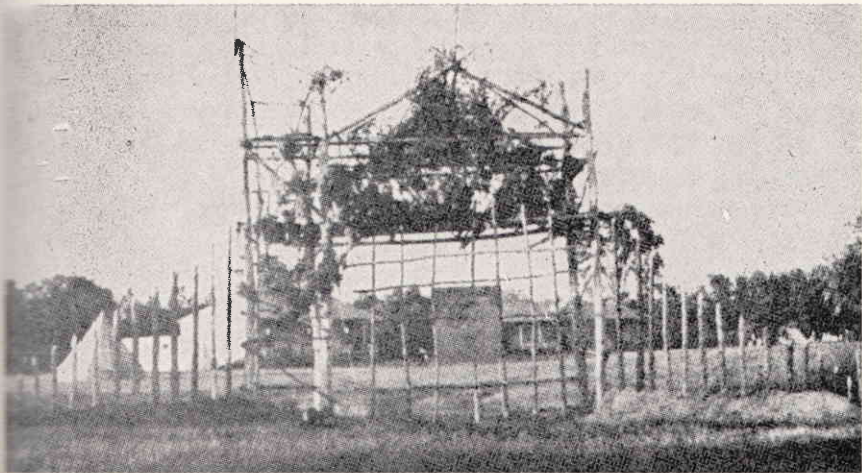
Число таборових днів: 649 хлоп'ячих, 600 дівочих, разом 1.249

Новацька оселя на “Пластовій Січі”

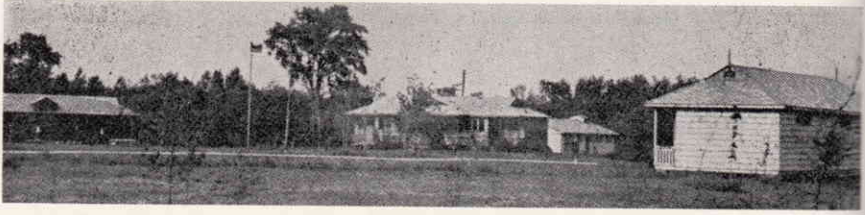
Коли згадаємо перші новацькі табори торонтонської пластової станиці, то мимохіть зринає в пам'яті сценка в stodолі гостинних Отців Василіян у Грімсбі..

Нічна тиша... Новаки, втомлені першим днем таборування, сплять покотом на долівці, вистеленій сіном. Та не всі вони вже поснули. Деякі стиха поплакують, інші зі страху ховають голови під покривала, щоб не чути „страшних” звуків та не бачити примар, що з'являються в темряві ночі. І не диво: канадська stodола — це не наша, українська — привітна й затишна. Це звичайно просторий, похмурого вигляду будинок з нещільними стінами й високим, бляхою вкритим дахом. При подуві вітру, буває, підірвана бляха видає різні, страшні для дитячої уяви звуки.

Провідники табору, що почався такою непривітною ніччю, здавали собі справу з непригожих умовин таборування для дітей. Їм самим ставало моторошно, коли дивилися на дрібні істоти на долівці, за здоров'я яких узяли на себе відповідальність. І тоді, у тиші тієї пам'ятної ночі, новацькі виховники рі-

Вхідна брама до новацького табору на Пластовій Січі.

Новацький табір на Пл. Січі. Посередині їдальня і кухня, позаду умивальня, по боках є по два курені (видно лише по одному). У кожному курені є по три просторі кімнати, кожна на 9 ліжок.

шають прикласти всіх зусиль, щоб набути для пластової станиці площу, де було б можливим розбудувати відповідні для новацького таборування приміщення.

Упродовж наступного року їздили члени булави цього новацького табору, під проводом тодішнього станичного пл. сен. А. Харака, на північ і схід від Торонта, шукаючи пригожого для таборування терену. Намагались знайти придатне місце недалеко Торонта, але в малозаселеному терені. Це спрямувало розшуки більше на схід, де фарми були рідше розташовані, ніж на північ від міста. Фарма, що була на продаж у Грефтоні, виявилась найвідповіднішою: великий простір над озером, власний ліс, через який пропливає малий потічок, 10-кімнатний дім, оточений яблуневим садком, електричне освітлення, приступна ціна. Врешті фарма стала власністю станиці.

Новацькі табори спочатку приміщувались у мешкальному будинку, та згодом постає думка побудувати дерев'яні курені, на взір табору на Соколі в Карпатах. Пл. сен. Ю. Пясецький зготовив плян розташування і проекти куренів та адміністративного будинку (їдальні та кухні з побічними приміщеннями). Проект передбачував приблизно 100 учасників табору, що мали приміщуватись у чотирьох куренях.

Таке плянування новацького табору творило складну фінансову проблему. Все ж таки станична старшина почала цей проект пляново і ступнево здійснювати, бо він був потрібний для виховних цілей Пласту. Бюджет станиці, оснований на членських внесках, коляді та імпрезах, не дозволяв на цього роду витрати, тож треба було шукати інших джерел фінансування. В Україні, при будові табору на Соколі Пласт користав з допомоги свого добродія і мецената, Митрополита Андрея Шептицького, який жертвував таборову площу й увесь будівельний матеріал. У Канаді Пласт не міг рахувати на допомогу

меценатів. До того ж час будови першого куреня випав саме тоді, коли місцеві пластові сеньйори й батьки пластової молоді важким трудом щойно творили матеріяльні основи існування своїх сімей. Все ж таки довелося їм взяти на свої плечі ще й тягар фінансування цієї будови. Станична старшина перевела внутрішню збірку, яка у висліді дала потрібну суму 3500 дол. Прикладом жертвенности був осередок праці пластових сеньйорів, члени якого зложили 2000 дол.

Так зроблено перший, найважчий крок. А наступного року Пластові поталанило все ж таки знайти в Торонті мецената: Товариство Українських Професіоналістів і Промисловців, під проводом тодішнього голови дир. Є. Бориса, фінансує будову другого куреня новацького табору.

Завдяки ощадній та зручній господарці фінансового референта станичної старшини пл. сен. А. Козака та енергії голови станичної старшини пл. сен. Р. Голода, станиця здобуває в наступних двох роках потрібні фонди та будує адміністративний будинок, а згодом третій курінь і санітарні устаткування табору.

Четвертий курінь побудувала станиця при видатній допомозі Українського Народнього Союзу, який жертвував на цю ціль половину потрібних коштів.

Наклавши обов'язок праці на членів УПС і УСП та при допомозі членів Пластприяту обгороджено табір живоplotом та насаджено багато деревець, які в майбутньому даватимуть потрібну тінь та прохолоду на площі табору. При розплянуванні огорожі й засадженні дерев та при проектуванні санітарних улаштувань табору допомагали своїм фаховим знанням інженери: старші пластуни Л. Пенцак, І. Стецура та Б. Максимець.

„Була собі царівна, царівна молода...” співають новачки в таборі в літі 1962 р. під час відвідин батьків.

„Вправо глянь! Почесть дай!” наказує комендант ст. пл. Ю Борис під час дефіляди новаків перед батьками і гістьми на Пл. Січі в літі 1960 р.

Із залишків з таборових оплат станиця щорічно забезпечує цю новацьку оселю належним устаткуванням і дбає про консервацію будинків.

Коштом приблизно тридцяти тисяч доларів побудовано впродовж шести років головні будинки новацької оселі. Наша дітвора таборує сьогодні в умовах, про які мріяли пластові виховники тієї непривітної ночі, про яку згадано на вступі. Але розбудова цього пластового літнього осередку ще не зовсім закінчена. У черговому етапі намічено будову двох каплиць, для дітей католицького і православного віровизнань, будову куреня лікарської опіки й першої допомоги, впорядкування спортової площі, будову купального басейну і т. п. Кожний запланований об'єкт є потрібний як засіб для дальшої пластової виховної праці серед дітвори новацького віку.

Даючи молоді умовини таборування у такому культурному й модерному виді, який не уступає заможному чужому середовищу, в якому доводиться їй перебувати, ми створюємо в дітей почуття повноцінності і гордості з приналежності до рідної спільноти.

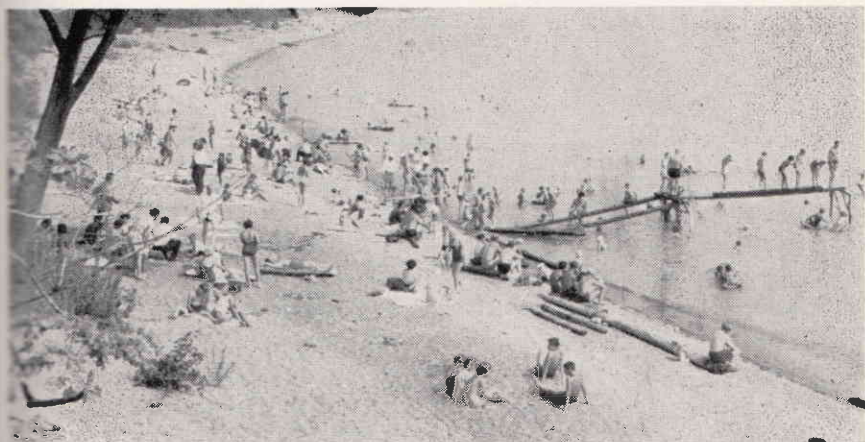
Це виправдує значні матеріальні витрати на ці виховні засоби, бо вони, нарівні з іншими виховними засобами, мають на меті зберегти нашу дітвору для Бога й української національної спільноти — згідно з ідейними основами українського Пласту.

Відпочинкова оселя на „Пластовій Січі“

Як уже згадано в інших розділах цього видання, з закупленої 1953 р. фарми, пластова станиця виділила частину землі на відпочинкову оселю для батьків пластової молоді та приятелів Пласту. За пляном інж. Я. Федюшка, поділено оселю на 145 ділянок величиною 75 x 150 стіп, з відповідними доїздовими доріжками. Ці ділянки скоро розпродано й таким способом зібрано велику частину фондів потрібних на запланування цілої фарми.

Тільки такою відважною і швидкою дією могла станична старшина досягти подвійного успіху: не маючи відповідних фондів, придбати для молоді гарне місце для таборування, а рівночасно створити основи для рідного, українського середовища в найближчому, та все ж таки відокремленому, сусідстві.

Прошло декілька років, поки з'явилися перші чотири домики-„котеджі“. Піонерами були: інж. Р. Новаківський, О. Зобнів, мгр. В. Молодецький та пл. сен. І. Велигорський. Вони вклали багато праці в загосподарення своїх ділянок. Засадити дерева, завели яринні городи, квітники, перевірили криниці, допровадили електричний струм.

Пляж на Пл. Січі над озером Онтаріо. Під час сезону літніх таборів пл. молодь втішається тут досхочу свіжим повітрям, сонцем і водою...

Згодом, коли батьки пластової молоді стали на сильніші матеріальні основи й почали думати про потребу літнього відпочинку, за згаданими піонерами пішли послідовники. Дотепер побудовано на пластовій відпочинковій оселі 16 літніх домиків, а декілька власників ділянок підготовляють будову. До пожвавлення розбудови оселі причинилася побудова автостради ч. 401, яка дуже спростила та скоротила час доїзду з Торонта. Власники ділянок можуть частіше відвідувати оселю та відпочивати серед природи. Відокремлене розташування оселі та кам'яністі береги озера мають свою добру сторінку, а саме брак комерційного зацікавлення тією околицею. Це дає у висліді цілковитий спокій і свободу на великому, незаселеному терені, що вповні оцінюють усі відвідувачі оселі.

Слідом за розбудовою йде організація оселі, як автономного об'єднання власників ділянок при пластовій станиці в Торонті. На загальних зборах власників ділянок обрано тричленну управу оселі, яка відає всіма справами оселі та співпрацює зі станичною старшиною. Тепер опрацьовують і поширюють правильник оселі, в якому мають бути зібрані права й обов'язки власників, як членів оселі. Він також нормуватиме всі справи, зв'язані з ужиткуванням ділянок, будови домів та відношення членів до управи оселі і станичної старшини.

Як у правильнику, так і на загальних зборах чітко підкреслено своєрідний характер оселі, яка має не тільки дати прийнятний відпочинок серед природи, але рівночасно підтримувати зв'язок і взаємне зрозуміння поміж старшим і молодшим поколіннями та творити міцні підвалини під майбутнє української спільноти в Канаді.

„Промінем серед ночі блистіла вірна собі постава нашої школи лицарства: Пласту. У цій школі незрадно визначалася правда і чесність у грі і боротьбі, у ній завсіди славилася лицарська постава як ідеал. Життя давало Пластові різноманітну долю. Окупанти припиняли його отверту діяльність. І зацікавлення і любов молоді не завсіди горіли рівним, високим полум'ям. Але завсіди залишалось ядро, вірне лицарському прапорові і берегло святий вогонь школи”.

Микола Шлемкевич

Пластова кооператива “Плай”

Перші сходи членів-основників торговельно-виробничої спілки „Плай” відбулися 21 серпня 1952 р., в присутності приблизно 50 осіб — членів Пласту і Пластприятю. Завданням цієї спілки було забезпечити пластову молодь одностроями та іншим пластовим вирядом. Уділ у спілці встановлено у висоті 100 дол. Свою діяльність почала спілка, зорганізувавши кравецьку робітню одностроїв.

До управи ввійшли: пл. сеньйори Я. Весоловський, Р. Годод, В. Максимець, К. Паліїв, О. Пясецька, А. Харак і В. Комісар. До контрольної комісії обрано пл. сеньйорів П. Шкурата,

Виставове вікно Пластової Кооперативи „Плай” в Торонті, при вул. Квін Захід ч. 768.

А. Тершаківця та М. Кміта. З ініціативи М. Велигорської та при співпраці мистця І. Кубарського видано за фінансовою допомогою Українського Відділу Канадського Легіону взори українського народного жіночого одягу з формами до прикрасування.

Два роки пізніше, 28 серпня 1954 р., перетворено торговельно-виробничу спілку на кооперативу, щоб здобути більшу кількість членів. Для цієї мети обнижено членський уділ до 25 дол. Тоді ж відкрито пластову крамницю при вул. Бетирст ч. 344А.

До першої управи кооперативи „Плаї” увійшли: пл. сеньйори П. Шкурат (голова), Ст. Гела, Н. Закидальська, Є. Янківська та ст. пл. І. Стецура. До контрольної комісії обрано пл. сен. Р. Голода, М. Кміта та А. Тершаківця. Крамниця здобула собі в короткому часі широке коло покупців та з цього часу розвивається щораз то краще під проводом пл. сен. Н. Закидальської і при співпраці С. Волицької.

Літом 1958 р. трапилася нагода винайняти приміщення для крамниці в дуже догідному положенні, побіч церкви св. Миколая при вул. Квін. Керівником тієї другої крамниці став пл. сен. В. Кметик, а від літа 1959 р. пл. сен. Н. Закидальська. В березні 1960 р. крамницю при вул. Бетирст відпродано п. Г. Риплянському й усю діяльність зосереджено в крамниці при вул. Квін ч. 768.

У склад теперішньої управи „Плаю” входять: пл. сен. Ст. Гела — голова, пл. сен. Я. Ребрик — заступник голови, інж. Я. Федюшко — писар, пл. сен. Н. Закидальська — скарбник, пл. сен. М. Зелена — член управи. До контрольної комісії обрано: С. Романця, мгр. В. Кузя і пл. сен. П. Веприка.

Упродовж одинадцяти років існування кооператива „Плаї” виросла в досить велику економічну установу, яка досі є одним з цього роду пластовим підприємством на терені Канади. На складі має вона книжки, журнали, газети, шкільні підручники, всяке канцелярйне приладдя, кераміку, різьбу, образи, вишивки, й т. п. Зокрема кооператива постачає пластові однострої, мандрівницький та спортовий виряд. Існує теж відділ косметики та галянтерійних товарів.

Хоч основним завданням кооперативи „Плаї” було постачання для пластової молоді, то нині вона служить не тільки пластунам, але й усьому українському громадянству. Кожний знайде тут потрібні речі. Не диво, що управі крамниці доводитьь-

Члени дирекції і контр. комісії Пласт. Кооп. „Плаї” в 1963 р. З-ліва на-право: С. Романець, пл. сен. М. Зелена, пл. сен. С. Гела, пл. сен. Я. Реб-рик, інж. Я. Федюшко, мгр. В. Кузь, пл. сен. П. Веприк, пл. сен. Н. За-кидальська, що є управителем крамниці.

ся обслуговувати покупців з-поза Торонта, пересилаючи товари поштою.

Кооператива „Плаї”, якої річний оборот сягає 60.000 дол., приділяє щороку більші суми грошей з чистого прибутку на наші церковні й національні цілі, а перш за все на виховну працю Пласту. Тому ще й з цього огляду „Плаї” заслуговує на повну підтримку української громади, якій дороге виховання нашої молоді та розбудова нашого економічного життя.

Історія кооперативи „Плаї” — це частина історії пластової організації на терені Торонта, доказ живучости Пласту на всіх ділянках життя та спільного зусилля свідомої пластової спільноти.

„Великі ідеї реалізуються нераз працею багатьох по-колінь, багатьох великих поривів, але й теж послідовним щоденним змаганням впродовж довгих-довгих років”.

Сірій Лев

Пластприят у Торонті

Як згадано в попередніх розділах цього видання, пластові осередки в Канаді поставали з масовим переселенням повоєнних емігрантів з Європи у 1948 р. Тоді ж постав і перший Гурток Приятелів Пласту при Пластовій Станиці в Торонто. Була це тоді зовсім нова організаційна клітина. Без статуту чи правильного, традиції чи досвіду, успіхів чи помилок, була покликана до життя потребою і умовами тодішнього часу.

З метою створити громадське запліччя для пластової виховної роботи, тодішній станичний пл. сен. Андрій Харак скликав 5 липня 1948 р. сходуни прихильних Пластові громадян. Того ж дня формально оснований Гурток Пластприяту. Цікаво згадати, що всі присутні на цих основуючих сходунах, це давно прибулі емігранти, які відчули важливість існування такої молодечої організації, дарма що досі не мали можливості познайомитись з Пластом. Склад першої управи Гуртка Пластприяту такий: Павло Сич — голова, Іван Савка — секретар, Юрій Романик — скарбник, Маріян Кунікевич — член управи, Левка Романик і Марія Савка — імпрезовий комітет.

Короткими словами з'ясував станичний пл. сен. А. Харак вимоги Пласту до новообраної управи Пластприяту: „...нам треба приміщення, фондів, помочі у веденні літніх таборів. Нам треба помочі членів Пластприяту у формуванні громадської думки про Пласт — організацію української молоді. Треба нам при вашій допомозі переконати всю українську спільноту, без різниці часу поселення в Канаді та без різниці віровизнання, що Пласт — це її власність, її потреба і її відповідальність”.

Згідно з цим „правильником”, перша управа Пластприяту починає свою діяльність. Упродовж свого 9-місячного урядування новообрана управа зорганізувала прогулянку пластунів до водоспадів Ніягара, покриваючи зв'язані з цим витрати, а також влаштувала забаву та пластовий фестин у Скарборо з метою придбати фонди та познайомити громадян з пластовою молоддю. Усі ці імпрези відбулися з помітним моральним і матеріальним успіхом. Цікаво згадати, що до часу придбання власної пластової домівки, сходуни гуртка Пластприяту відбувалися в приватних домах Романиків і Савків.

Познайомлення громадянства з ідеєю і методами Пласту здобуло загальну прихильність до цієї молодечої організації. Все ж таки бажання деяких громадських організацій, щоб Пласт з'єднався з ними, привело до розчарувань і непорозумінь, бо Пласт завжди обороняв своє становище, як загальноукраїнської, незалежної організації молоді.

Перші загальні річні збори Пластприяту відбулися 14 квітня 1949 р. На цих зборах були вже присутні громадяни з нової еміграції, з яких дехто ввійшов у склад нової управи. Новообрана управа розподілила діловодство так: Ю. Романик — голова, І. Лесів — заступник і писар, І. Савка — скарбник. Створено імпрезову комісію в складі: Л. Романикова і М. Савкова, та перевірну комісію, до якої увійшли: Е. Дудра, В. Гасюк і В. Рибак. Новообрана управа старалася приєднати більше членів і з тією метою видрукувала відповідне звернення до громадянства, яке при різних нагодах розповсюджувало. Пластприят узяв участь, разом з іншими громадськими організаціями, в урочистості висвячення єпископа Преосв. Ісидора, а також у ювілейному святі Українського Народнього Дому. Пластовій станиці допоміг Пластприят улаштувати пластовий базар, зокрема вечірку на його закінчення.

1950 р. головною проблемою Пласту було придбання власної домівки і в цьому напрямі зосереджує Пластприят свою увагу і діяльність. Тодішній голова Іван Савка брав активну участь у діловому комітеті та очолив громадський комітет. Збіркова акція, при видатній допомозі преси, та завдяки ініціативній дії редактора Василя Софроньова-Левицького, нинішнього почесного члена Пласту в Канаді, була, як на той час, успішною.

Того ж року Пластприят улаштував перше пластове „Свячене”, займався господарськими справами на Святі Весни, відвідав таборників у Шомберг і Ст. Кетеринс та закупив для молоді декілька шатер.

У 1951 р. пластова станиця, примушена умовами та обмеженими засобами, придбала перший „власний куток”, скромний дім при вул. Дандес 992. Хоч як бажав Пластприят, а зокрема його тодішній голова І. Савка придбати для Пласту кращу і більшу домівку, на тодішній час це була одинока розв'язка. Була скромна, але власна, тимчасова хата, яка дала Пластові можливість дальшого росту. При тім треба підкреслити, що це був перший пластовий власний дім в історії Пласту.

При святковому відкритті новозакупленого дому Пластприят брав активну участь, улаштуваючи бенкет, а голова І. Савка був господарем цієї імпрези. Згодом Пластприят постарав необхідне устаткування нової пластової домівки.

Завдяки прихильності громадянства, а особливо нашого католицького духовенства, переведено збірку під церквами, у висліді якої Пластприят допоміг 24-ом незаможним новакам і новачкам покрити 50-75% таборових оплат. Як і давніше, Пластприят допомагав станиці в улаштуванні „Свята Весни”, а на закінчення Пластового Крайового З'їзду влаштував бенкет. Голова Пластприяту брав участь у всіх нарадах станичної старшини, а на крайовому з'їзді був одним із делегатів станиці.

У програму виховної праці Пласту входять щорічні літні табори пластової молоді, для яких необхідний відповідний терен. Тому в 1952 і 1953 роках зосереджено увагу і діяльність на придбання для Пласту більшої фарми, придатної для цієї мети. Не легко було здійснити цей задум, не маючи фондів. Пл. сен. А. Харак запропонував підшукати відповідну фарму і частину її відпродати на побудову житлових домів, а пригожий для табування терен віддати для вжитку Пластові. У тому напрямі почато розшуки спершу в околиці Кленденон, опісля в Грефтоні, які й довели вкінці до набуття нинішньої „Пластової Січі”. Плян пл. сен. Харака трохи змінено, бо частину фарми виділено не на будову постійних житлових будинків, а поділено на ділянки під будову літніх домиків для членів Пласту, Пластприяту, батьків молоді та українських громадян, даючи почин до постання української відпочинкової оселі. Акція продажу ділянок натрапляла на деякі труднощі, бо в тодішній час не було багато охочих і спроможних набути ділянку на літню оселю. Все ж таки загал членів Пластприяту закупив ділянки і завдяки тому фарма стала пластовою власністю. Пластприят зайнявся всіма технічними справами, зв'язаними з посвяченням „Пластової Січі”, а згодом адміністрацією та загосподарованням цього пластового літнього осередку. Дуже багато праці при помірах терену та поділі ділянок вклав кількалітній секретар Пластприяту інж. Ярослав Федюшко. Першим адміністратором „Пластової Січі” від Пластприяту був пл. сен. А. Харак.

Проходив рік за роком пластової діяльності і кожний приносив нові проблеми, потреби і вимоги співпраці. Ріс Пласт, а з ним мусів поширювати свою діяльність Пластприят. Подрібно описувати її немає змоги у такій короткій статті. Можна б тіль-

ки в загальному згадати, що в 1954 р., з наміром придбання фондів для Пласту, Пластприят зайнявся господарською частиною (буфетами) на зустрічі українських мистців США і Канади, в 1955 р. улаштував першу пластову „Маланку” — зимову забаву, що з часом стала популярною і традиційною пластовою імпрезою, а в дальших роках вклав багато праці у розбудову „Пластової Січі”, побудову нових куренів, ремонт і перебудову існуючого, старого будинку на відпочинковий дім для українських громадян, винайм кімнат у літніх місяцях та придбання різного устаткування для таборування. В Торонті Пластприят допомагав Пластові добути провінційний чартер і брав активну участь при набутті й улаштуванні другого, також тимчасового дому при вул. Брок 369, який, хоч трохи більший, не був відповідний для вжитку Пластові на довший час. У 1957 р. Пластприят допомагав станиці при організації першої міжкрайової пластової зустрічі, яка відбулася на „Пластовій Січі” з участю кількох тисяч молоді і громадянства з Канади й США. В останніх роках увага Пластприяту була зосереджена на побудову або набуття нового, відповідного до вимог сучасного стану пластової станиці, репрезентативного дому, про що подрібно описує голова будівельного комітету, дир. Євген Борис.

Упродовж 15-літньої діяльності Пластприят очолювали Павло Сич, Юрій Романик, Іван Савка, Михайло Савчин, Степан Романець і д-р Степан Кучменда.

Голови Пластприяту. З-ліва до права: Іван Савка, Павло Сич, Михайло Савчин, Степан Романець, д-р Степан Кучменда. Бракує: Юрій Романик.

Значні зміни в діяльності Пластприяту зайшли з переходом Пласту до нового дому при вулиці Блур Захід 2199. До цього часу вся праця Пластприяту зосереджувалася на технічній і матеріальній допомозі станиці. Тепер виховний сектор, а зокрема чоловічий кіш, звернувся до Пластприяту з вимогою допомоги також і виховній пластовій роботі. Запрошено до неї батьків пластової молоді та інших громадян. Таким чином Пластприят сьогодні не тільки творить громадське запліччя і допоміжний осередок, але і гурт громадян, які цікавляться пластовою виховною роботою і звідки може пластовий провід доповняти в потребі кадру пластових виховників.

Процес оформлення гуртка Пластприяту тривав від часу його оснування аж досі. Наш теперішній стан такий: приблизно 400 членів, річний бюджет у висоті 5 тисяч доларів і п'ятнадцятилітній досвід у праці для молоді та чудові хвилини прожиті з нею, як при „паперовій” роботі в місті, так і на з'їздах, таборах, ватрах і зустрічах серед природи.

ПОСТАНОВА СТАНИЧНОЇ РАДИ В ТОРОНТІ

про будову Українського Пластового Дому

У 10-ліття Пластової Станиці в Торонті і в 50-ліття Українського Пластового Уладу Рада Пластової Станиці в Торонті на своїх зборах в дні 23 листопада 1958., свідомо своєї відповідальности за виховання молодого українського покоління в дусі найвищих людських і національних ідеалів, повністю схвалює, підтримує ініціативу та затверджує рішення Станичної Старшини про будову Українського Пластового Дому в Торонті; затверджує покликаний Станичною Старшиною Будівельний Комітет під головуванням п. Євгена Бориса і закликає членство Пластової Станиці, приятелів Пласту, українські установи й усе патріотичне українське громадянство прийти цьому поважному й корисному почині, в ім'я добра нашої молоді, із щирою, видатною та жертвенною допомогою.

Допоможім нашій молоді, як рідні рідним! Даймо нашій молоді хоч частину того, що має молодь інших народів! Хай наша молодь відчує, що ми нею дорожимо й за неї дбаємо!

Збудуймо в Торонті репрезентативний Пластовий Дім!

**Майбутність кожного народу
Залежить від його молоді.
Тому для рідної молоді
Ніяка жертва не є завелика.**

За цим гаслом діяв впродовж чотирьох років, від 1958 до 1962 р., будівельний комітет Пластового Дому під проводом свого голови дир. Євгена Бориса. Діяльність комітету завершилася набуттям репрезентативного дому для Пластової Станиці в Торонті вартости 152.000 дол.

Члени будівельного комітету Пластового Дому. З-ліва направо: (перший ряд) Т. Ринденко, Е. Ліщинська, пл. сен. А. Козак, дир. Є. Борис (голова к-ту), пл. сен. мгр. Я. Спольський, С. Біликова, пл. сен. А. Харак; (другий ряд) пл. сен. інж. Л. Пенцак, мгр. І. Бойчук (секретар к-ту), М. Савка, інж. Р. Дикун, інж. І. Лучків, пл. сен. інж. А. Файгель, Б. Комарницький, І. Паньків, В. Давидович; (третій ряд) Б. Дашкевич, Ю. Лихач, інж. Д. Марушак, пл. сен. О. Тарнавський, д-р С. Кучменда, С. Романець, П. Яцик, пл. сен. інж. Є. Ващук, пл. сен. мгр. О. Хабурський. На знімку бракує таких членів комітету: пл. сен. Р. Вжесневський, пл. сен. інж. Р. Голод, Марія Горбань, Марія Ковальська, мгр. В. Кузь, В. Марко, В. Мойсяк, Мих. Савка, пл. сен. мгр. А. Тершаковець.

„Нашу молодь зможемо виховати лише тоді, коли дамо їй усі можливості духового і фізичного розвитку. Це може відбуватися успішно лише у рідному середовищі її у рідній атмосфері, що знову ж є можливі лише в гідному власному домі”.

Чотири роки праці Будівельного Комітету

Гарний розвиток і скорий ріст Пластової Станиці в Торонті довів до того, що в 1958 р. домівка при вул. Брок 369 стала мала. Не було відповідних приміщень ні на сходина нашої молоді, ні для станичної старшини, КПС чи Пластприятю. Не раз одні чекали на сходах, аж опорожниться якась кімната, та так чекаючи обговорювали свої проблеми. Всі бачили, що Пластові негайно потрібні більші приміщення, щоб не тільки задовольнити теперішні потреби, але й дати йому можливість дальшого розвитку й росту.

У 1958 р. звернулися до мене пластові сеньйори К. Паліїв (тоді голова КПС), інж. Роман Голод (тоді станичний) і інж. Омелян Тарнавський, щоб я очолив будівельний комітет.

Я не був ніколи пластуном — що мушу з жалем ствердити — але мої діти вже з наймолодших літ належали до Пласту. Очевидно, всі мої симпатії до Пласту, як теж і глибоке переконання, що він є нашою найстаршою і найбільше заслуженою виховною організацією, рішили те, що я погодився очолити будівельний комітет. Крім цього, скільки разів я заходив до пластової домівки, то мені завжди ставало соромно, що в цій країні добробуту ми, українці, яких начислюють у Торонті около 60 тисячів, не можемо здобутися на те, щоб нашим дітям дати хоч приблизно відповідну домівку.

У травні 1958 р. зійшовся ширший гурт членів і приятелів Пласту, вибрано будівельний комітет, який узявся зразу за діло. Ми задумали вибудувати новий, справді репрезентативний дім з руханковою залєю і, можливо, з басейном для плавання — словом, дім, який задовольнив би потреби всієї української молоді Торонта. Кошти обчислювано на 280.000 долярів.

Ніхто з нас не мав досвіду, як проводити збірку акцію. Тому ми звернулися до фахівців, які мають свої підприємства для організування збіркових акцій. Від них ми дізналися, що кошти такої кампанії виноситимуть понад 20.000 долярів, і що задалегідь треба дати 3.000 долярів, щоб провести аналізу, чи дістанемо потрібні гроші від нашої суспільности. Саму ж збір-

Перший Пласт. Дім у Торонті при вул. Дан-дес Захід ч. 992 набутий в 1951 р. за 10.500.00 дол. мав 8 невеликих кімнат.

кову працю мали виконати таки ми самі. Самозрозуміло, що ми не могли погодитися на таку пропозицію. Тому рішили, що проведемо збірку без фахівців.

Нам було ясно, що це велика праця і що конечно потрібно людини, яка полагоджувала б справи й зайнялася діловодством, бо неможливо доконати такого діла спорадично, вечорами, хоч би ми мали не знати яку кількість відданих співробітників. Тому будівельний комітет заангажував проф. Івана Бойчука як платного урядовця до ведення збіркової акції.

З уваги на великі кошти нашого проекту ми устійнили, що найменшою пожертвою повинна бути сума 150 доларів, яку можна сплачувати впродовж трьох літ, що виносить приблизно по одному доларові тижнево. На таку жертвенність кожний може собі дозволити без надмірного зусилля. Цілу працю поділили ми на різні секції як: пропаганди, збірки грошей, придбання площі під будову і тим подібне.

Секцію пропаганди очолив пл. сен. Омелян Тарнавський, послуговуючись нашою пресою, радіом і безпосереднім контактом з громадянством. Через радіопрограми Василя Шарвана та Прокопа Наумчука старалися ми познайомити нашу суспільність з нашим проектом і здобути найбільше прихильників. Виготовлено ілюстровану брошурку „Молодь кличе нас” на 8 сторінок зі знімками, яка познайомлювала читача з минулим Пласту та його теперішніми потребами. Мистецьке оформлення цієї брошурки виготовив Мирон Левицький. Розіслано около 2000 індивідуально адресованих листів разом з брошурою та закликком жертвенности. У трьох торонтонських тижневиках: „Вільне Слово”, „Наша Мета”, а пізніше „Гомін України”, появилися пропагандивні статті, а згодом постійні списки жертводавців, які жертвували щонайменше 150 доларів. Крім цього, поміщено на одній статті в „Світлі”, „Ми і Світ”, „Нових Днях” та в „Свободі”. Пізніше появилися теж збіркові списки в „Новому Шляху”.

Збіркову секцію очолив пл. сен. Андрій Харак, потім перебрав її інж. Вол. Марко, а вкінці Т. Ринденко. Ціле Торонто поділено на райони з головним збирачем, який мав пильнувати праці збирачів. Збіркова праця була справді найтяжча та найважливіша, бо від її успіху залежало здійснення плянів. Вимагала вона багато часу, оптимізму, витривалости в праці і здорових нервів. Добрі висліди збіркової акції завдячуємо у великій мірі Володимирові Маркові, Трохимові Ринденкові та іншим збирачам, які працювали із справжньою посвятою.

Поміж пластунами переводив збіркову акцію пл. сен. інж. Андрій Козак, який перейняв пост станичного восени 1959 р. Всі важливі справи полагоджував комітет у порозумінні і за апробатою станиці. Співпраця між комітетом і станицею була задовільна завдяки працьовитості, енергії і виrozumінню станичного, який у наших скомплікованих справах умів знаходити розв'язку. Збіркову акцію серед англомовного середовища, яка принесла 850 доларів, перевів самостійно д-р Степан Кучменда, тодішній голова Пластприяту.

Другою важкою справою було підшукання відповідної площі під будову. Нам помагали в цьому наші продавці реальностей, а крім того, ми самі шукали та слідували пильно за оголошеннями по часописах. З початком 1959 р. переговорювали ми про купно реальности при вул. Кіл 106, але з тих заходів нічого не вийшло.

У другому Пласт. Домі при вул. Брок 369 (10 кімнат), набутому за 15.300 дол. приміщувалася Пластова Станція від листопада 1953 р. до кінця квітня 1962 р.

З початком 1960 р. виникнула думка будови Пластового Дому на частині незабудованої площі Філії УНО при вул. Каледж 287. Головним мотивом такої розв'язки було те, що наше громадянство не дало нам такої підтримки, як ми спочатку сподівалися. Ми мали задеклярованих тільки понад 90.000 дол., а готівкою понад 20.000 дол. Було б дуже ризиковним зв'язуватися з проектом на 278.000 дол. при такому висліді збіркової акції. Прихильники цієї концепції мотивували, що коли не мусітимемо платити за площу, то можемо сміло приступати до будови нового будинку. Противники аргументували, що, перш за все, положення площі Філії УНО при вул. Спадайна і Каледж є невідповідне, тому що більшість наших родин мешкає на заході в околиці Гай Парку. Крім цього побоювалися, щоб Пласт не втратив своєї незалежності, яка з традиції є його великою цінністю. На проект з площею Філії УНО висунено контрпроект:

купити реальність при Гайпарк Гарденс 35, яка є обведена з трьох боків вулицями, має площу 129x125 стіп та 20-кімнатний дім, за ціну около 54.000 дол. Тому що ця площа лежить в мешкальній, а не в комерційній зоні, пл. сен. мгр. Андрій Тершаковець гарантував, що коли Пласт купить цю реальність, а не дістане дозволу на побудування пластового дому, то він поверне Пластові гроші і перебере реальність на себе. На засіданні будівельного комітету 7. 3. 1960 р. рішено купити реальність при Гайпарк Гарденс 35.

Комітет усе ще вірив, що пощастить здійснити перший проєкт: будови нового репрезентативного пластового дому. Тому в той час проєкт купна цієї реальности був добрий. Ми думали, що громадянство, побачивши щось реальне, а саме площу, збільшить свою жертвенність. Якщо ж ні, то Пласт буде мусити задовольнитися тим 20-кімнатним готовим будинком і таки матиме кращу домівку, як стара при вул. Брок. Чинш з того будинку виносив 400 дол. місячно. Остаточо зважилися ми на цю купівлю тільки тому, що мали гарантію пл. сен. А. Тершаківця, бо Пласт сам не міг узяти на себе такого ризику.

Почалися переговори з управою міста спершу, щоб уживати старий будинок, а згодом, щоб збурити старий і вибудувати новий. Були дві зустрічі в управі міста, на яких явилось понад 100 членів Пласту та така ж кількість сусідів реальности при Гайпарк Гарденс, що були противниками вживання цієї реальности під пластовий дім. Управа міста узалежнила дозвіл від згоди сусідів. Тому, що 89 сусідів було проти нашого проєкту, ми мусили зрезигнувати з цієї реальности, і її згідно із своїм зобов'язанням, відкупив А. Тершаковець. Ціла ця справа вимагала багато заходів у впливових особистостей, труду, часу і грошей. Великою ентузіясткою і невтомною працівницею була при цьому Марія Горбань, але спротиву сусідів ніхто не міг перемогти.

Могло це бути останнім акордом у стараннях про новий пластовий дім, але ми все ще мріяли, щоб нашій молоді таки дати репрезентативний новий будинок. Виникнув ще інший проєкт, а саме, щоб замінити нашу реальність при Гайпарк Гарденс за площу православної церкви на розі вулиць Дюпонт і Едвин. Тоді ніхто не міг би заборонити будувати церкву при Гайпарк Гарденс, ані нам домівки при вул. Дюпонт. Однак місце не було для Пласту дуже пригоже, а також ціна за площу (65.000 дол.) була понад наші спроможності. Тому ми мусили і з цієї площі зрезигнувати.

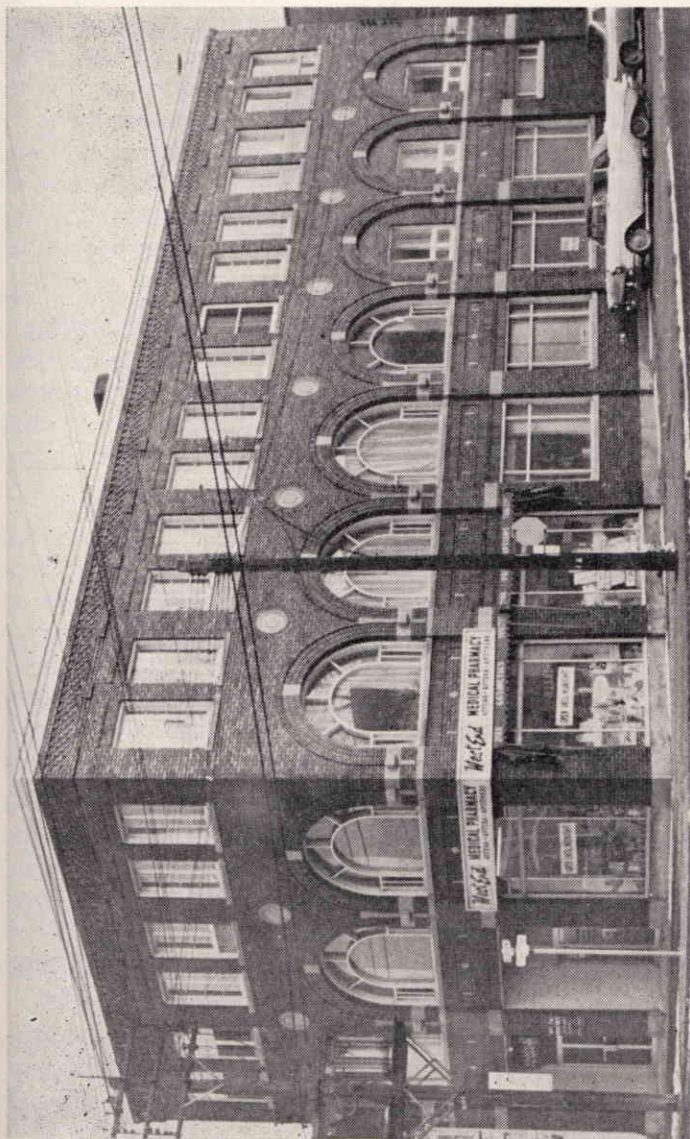

Фото С. Мартюк

Теперішній Пластовий Дім при вул. Блюр Захід ч. 2199. На 1-ому поверсі є 6 кімнат для коша пластунок і по одній для канцелярії КПС, стан. старшини і бібліотеки. На 2-му поверсі є 6 кімнат для коша пластунів, одна для архіву, а дві для сторожа дому. Увесь партер тепер винаймлений.

З уваги на незадовільний стан збірки, що вже тривала понад три роки, я дійшов до висновку, що буде неможливо дістати від нашої суспільності потрібних 280.000 дол. на вибудування репрезентативного пластового дому. Тому на одному засіданні будівельного комітету я заявив, що не вірю в те, щоб ми могли зібрати потрібні гроші на побудування нової домівки, і тому пропоную, щоб ми пошукали й купили відповідний готовий будинок. Коли моя пропозиція не буде прийнята, то я мусітиму зрезиґнувати з головування, тому що не вірю в можливість побудування нового будинку. Хоч була завзята дискусія, ніхто не міг нічого іншого порадити, і ми почали шукати готового дому.

Були тоді дві можливості: будинок „Борох Центр” при вул. Липпінкотт на північ від вул. Гарборд за около 200.000 дол. і будинок при вул. Блур захід 2199. По довгих провірках, дискусіях і нарадах ми рішилися купити будинок при вул. Блур 2199. Головні мотиви були: дуже добре, репрезентативне місце в серці поселення українців, здоровий, сильний будинок і відповідна до наших спроможностей ціна.

У всіх наших рішеннях брали ми завжди до уваги, що Пласт, як наша найстарша виховна організація, мусить зберегти свій престиж. Тому нам не слід ангажуватися у великі фінансові зобов'язання, які можна було б сплачувати тільки піднаймлюванням приміщень на бінго чи забави з алькогольними напитками. Пласт може рахувати тільки на спроможності пластової громади і треба старатися, щоб ми мали якийсь постійний прибуток на вдержання будинку без надмірних обтяжень членів Пласту.

З тієї теж причини дім при вул. Блур 2199 відповідав нам найбільше. Пластова Станиця заявила нам, що перший і другий поверх покищо вистачать на теперішню діяльність Пласту, і тому можна буде наймати партер українським аптекарям і лікарям. Чинш за партер у висоті 7.200 дол. річно піде на вдержання будинку.

Очевидно, це не останнє слово Пласту. В нових приміщеннях поширяться і посиляться праця Пласту до тієї міри, що колись доведеться здійснювати наш первісний плян, а саме будувати новий репрезентативний пластовий дім, на який Пласт собі справді заслужив своєю працею для української суспільности. Маємо вже понад 200.000 дол. власного маєтку. Коли членство Пластприятю подвоїться, і коли істина, що ніхто інший,

ПЛАСТОВИЙ ДІМ
 ІМ.
ГЕТЬМАНА ІВАНА МАЗЕПИ
 НАБУТИЙ 1961 р.
 ЖЕРТВУВАЛИ \$1000 І БІЛЬШЕ

DEMPSTER'S BREAD LTD.	3000
РОДИНА ВЖЕСНЕВСЬКИХ	2100
ОЛЕНА І ЄВГЕН БОРИСИ	1500
КООПЕРАТИВА ПЛАЙ	1500
ІРЕНА І МИРОН ХАБУРСЬКІ	1050
ROCHESTER FURNITURE CO. LTD.	
М. ГЕРУС І М. ДЕИНЕГА	1000
ALPHA FURNITURE CO. LTD.	
ЯРОСЛАВА І МИХАЙЛО ШАФРАНЮКИ	1000
АННА І ВАСИЛЬ ЗУБИКИ	1000
МАРІЯ І БОГДАН КОМАРНИЦЬКІ	1000
АННА І ГНАТ ПОВОРЗНИКИ З РОДИНОЮ	1000
POLYETHELENE BAG MFG. CO. LTD.	
Г. ВАСИЛИК	1000
УКРАЇНСЬКА ІМПОРТОВА ФІРМА ОРБІТ	1000
УКРАЇНСЬКА (ТОРОНТО) КРЕДИТОВА СПІЛКА	1000

Ця пропам'ятна таблиця із списком жертводавців, що дали 1.000.00 дол. і більше на теперішній Пласт. Дім у Торонті, висить при вході до Пласт. Дому.

тільки ми самі мусимо будувати наше майбутнє, стане нашою аксіомою, — тоді наш первісний плян стане дійсністю.

Висліди нашої збіркової акції не дали нам змоги збудувати репрезентативний новий дім, але ж є фактом, що небагато наших організацій може похвалитися сумою зібраних понад 100 тисяч дол. На те ж, що ми зібрали лише таку суму, склалося чимало різних причин, а однією з найважливіших було, може, те, що і інші наші організації в той самий час проводили свої збірки.

Ще є одна проблема, про яку хочу згадати в ім'я нашої майбутності. Ми, батьки, є спадкоємцями наших предків, а наші діти будуть продовженням нашого життя. Як їх виховаємо — таке і буде наше майбутнє. Ніхто з нас не є зобов'язаний залишити своїм дітям великі матеріальні багатства. Але кожний з нас є зобов'язаний дати їм якнайкращу освіту та виховання. Ми є зобов'язані створити в їхніх умах і серцях капітал знання, моральних чеснот і любови до нашої батьківщини. З цієї скарб-

ниці вони черпатимуть усе життя, і цього скарбу ніхто ніколи не зможе їм відібрати.

Живемо в країні матеріяльного добробуту, який є особливо принадний і грізний для молоді. Коли нам залежить, щоб ми виховали фізично сильних, морально здорових і національно свідомих нащадків, а Пласт визнаємо організацією, що найбільше може нам у цьому допомогти, то нашим обов'язком є активно включитися в працю і допомогти Пластові в цьому важкому завданні. Співпраця батьків, особливо у виховному секторі, є для добра нашої молоді не тільки побажана, але й konieczна.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ БУДІВЕЛЬНОГО КОМІТЕТУ

Пластового Дому ім. гетьм. Івана Мазепи в Торонті на 30 вересня 1963

	Приходи	Розходи
	в канадських дол.	
1. Пожертви на Пластовий дім із збіркової акції	108.436.00	
2. Банкова позика	38.810.00	
3. Доплата з каси Пласт. Станиці	4.655.34	
4. Ціна закупна дому		103.000.00
5. Перебудова дому		38.613.81
6. Винагорода службовця будівельного комітету за 3 роки праці		6.173.02
7. Оголошення збіркової кампанії в пресі		893.43
8. Виготовлення плянів		804.41
9. Правні заступства		724.40
10. Різні адміністраційні витрати		1.692.27
	Разом 151.901.34	151.901.34

ЗА БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ:

Євген Борис
голова

Іван Бойчук
секретар

ЗА КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ:

Андрій Харак
голова

Андрій Файгель
секретар

Готовість Пластової Станиці в Торонті

в дні 30 червня 1963 р.

ПРОВІД ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ В ТОРОНТІ

Станична Старшина

Станичний: пл. сен. Андрій Козак

1-ий заступник: пл. сен. Зенон Татарський

2-ий заступник і кошовий: пл. сен. Роман Голод

Кошова: пл. сен. Зеня Кахновець

Секретарі: пл. сен. Олена Борис, ст. пл. Наталка Брикович, пл. сен. Дарія
Дубляниця і пл. сен. Володимир Комісар

Референт зв'язку: пл. сен. Степан Гела

Голова Господарської Ради: Трохим Ринденко

Фінансовий референт: інж. Дмитро Марущак

Бібліотекар: мгр. Володимир Кузь

Голова Таборової Комісії: пл. сен. Ігор Велигорський

Скарбник: пл. сен. Орест Джулинський

Провідник Осередку Праці УПС: пл. сен. Степан Генік-Березовський

Голова Пластприяту: д-р Степан Кучменда

Духовна опіка

Католицький капелян: о. Володимир Жолкевич

Православний капелян: о. прот. Микола Овчаренко

Перевірна комісія

Голова: пл. сен. Андрій Харак, члени: пл. сен. Андрій Файгель, пл. сен.

Лонгин Пенцак, ст. пл. Богдан Миндюк

Суд чести

Голова: пл. сен. Ярослав Спольський, члени: ст. пл. Юрій Борис, пл. сен.

Євген Ващук, пл. сен. Марія Мудрик, пл. сен. Богдан Пендзей

КІШ ПЛАСТУНІВ

Булава кошового

Кошовий: пл. сен. Роман Голод

Заступник кошового: ст. пл. Нестор Юрчук

Писарі: мгр. Володимир Кузь і ст. пл. Юрій Онищук

Референт спорту: Володимир Іваник

Провідник Осередку Праці УСП-ів: ст. пл. Модест Цмоць

Кадра новадських виховників:

Голова: пл. сен. Василь Янішевський
Гніздовий 3-го гнізда УПН-ів: ст. пл. Володимир Пясецький
Гніздовий 5-го гнізда УПН-ів: ст. пл. Юрій Спольський
Гніздовий 12-го гнізда УПН-ів: пл. сен. Ярослав Базюк

Кадра юнацьких виховників:

Голова: пл. сен. Василь Палієнко
Зв'язковий 3-го куреня УПЮ-ів: ст. пл. Юрій Борис
Зв'язковий 5-го куреня УПЮ-ів: ст. пл. Богдан Медвідський
Зв'язковий 9-го куреня УПЮ-ів: Андрій Коморовський

5-ТЕ ГНІЗДО НОВАКІВ „ЮНІ ЛИЦАРІ”

Гніздовий: ст. пл. Юрій Спольський

Опікун: пл. сен. Ярослав Спольський

Рій „КНЯЖІ СТІЛЬЦІ”, братчик: ст. пл. Модест Цмоць

Било Роман	Гелей Борис	Машталяр Йосиф
Гнатів Володимир	Еліяшевський Івась	Мойсяк Юрій
Гадач Олеся	Климиців Ігор	Янишівський Мирослав

Рій „КНЯЖІ ЛУЧНИКИ”, братчик: ст. пл. Ігор Ковалів

Бубела Костик	Жигар Орест	Рева Юрій
Бучко Юрій	Мандзюк Zenon	Яворський Володимир
Дмитрів Андрій	Монтасевич Богдан	
Дудка Богдан	Проців Орест	

Рій „КНЯЖІ ОТРОКИ”, братчик: ст. пл. Ігор Матла

Беркій Степан	Маланчій Роман	Трущик Михайло
Верига Андрій	Пагута Богдан	Федина Юрій
Ковар Юрій	Славич Євген	Яців-Жураків-
Кузан Роман	Славич Олег	ський Славко

Рій „СВЯТОСЛАВИЧІ”, братчик: ст. пл. Богдан Онищук

Беззубко Роман	Пелех Юрко	Твердохліб Орест
Дендерис Богдан	Проців Мирон	Федак Мстислав

7-МЕ ГНІЗДО НОВАКІВ „КАРПАТСЬКІ ЗВІРІ”

Гніздовий: ст. пл. Володимир Пясецький

Опікун гнізда: пл. сен. Володимир Комісар

Рій „РИСЬ”, братчик: Богдан Гула

Березовський Zenon	Косар Ігор	Салдан Ростик
Дичківський Богдан	Лихач Богдан	Чумак Аркадій
Зіняк Олег	Мартюк Богдан	Штогринець Богдан
Кізенчук Богдан	Матис Богдан	
Клюфас Ігор	Мицик Тарас	

Рій „БОБРИ”, братчик: ст. пл. Степан Мармаш

Гавриш Юрій	Синкузь Роман	Станько Орест
Ігнатович Ігор	Сірський Борис	Яців Адоніс
Лучків Юрій	Скрипник Іван	

Рій „ІЖАК”, братчик: пл. сен. Михайло Пальків

Гошуляк Андрій	Заяць Юрій	Пилипів Андрій
Грицина Степан	Ковальський Орест	Соколовський Степан
Грибінський Борис	Левицький Марко	Спольський Андрій
Дашко Ростислав	Маруцак Олег	Спольський Мирон

Рій „РОГАТІ ОЛЕНІ”, братчик: пл. юнак Степан Генік-Березовський

Балабан Роман	Кушнір Богдан	Парцей Мирон
Гарасимович Юрій	Лисяк Роман	Парцей Микола
Горський Богдан	Ляцук Володимир	Федорчак Петро
Івасиків Василь	Мельник Роман	Цурковський Юрій

Рій „ВЕДМЕДІ”, братчик: Ярослав Елиїв

Березовський Андрій	Левицький Борис	Паньків Андрій
Божик Володимир	Мельник Зенон	Теребенець Борис
Закалужний Ігор	Мельник Орест	Турчиневич Орест
Лебедь Зенон	Метельський Олесь	

9-ТЕ ГНІЗДО НОВАКІВ „СТЕПОВІ ЗВІРІ”

Гніздовий: пл. сен. Ярослав Базюк

Рій „ЮНІ ТАРПАНИ”, братчик: ст. пл. Богдан Паньків

Баб'як Тарас	Клим Іван	Стефанів Мирон
Гумінілович Марко	Колос Богдан	Стецько Євген
Данкович Богдан	Кушнір Петро	Трусевич Юрій
Кецала Орест	Наумчук Петро	Федорович Орест

Рій „ЮНІ ХОМ'ЯКИ”, братчик: ст. пл. Леонід Олексюк

Базюк Андрій	Кузьма Олег	Наконечний Річард
Вдович Ігор	Кузьма Михайло	Парубчак Юрій
Войків Ярема	Кучекан Богдан	Туркевич Юрій
Данкович Олесь	Ломага Ігор	
Ковальський Юрій	Мотрук Юрій	

Рій „ЮНІ ВОВКИ”, братчик: ст. пл. Роман Федорович

Гелей Роман	Матис Данило	Похмурський Олександр
Кецала Ігор	Медицький Данило	Семенюк Борис
Ковалик Богдан	Мельник Мирон	Сеньків Марко
Конюх Роман	Петрів Зенон	Трусевич Анатоль

Рій „ЮНІ ЛИСИ”, братчик: ст. пл. Володимир Наклович

Зазуляк Роман	Левицький Олег	Максимів Володимир
Калимун Михайло	Лесіцький Олег	Маціївський Ігор
Колос Роман	Лещишин Юрій	Федорович Зенон
Кушнір Михайло	Литаш Володимир	Щур Ярослав

Рій „ЮНІ ЗАЙЦІ”, братчик: ст. пл. Юрко Оницьук

Водославський Юрій	Дмитрів Богдан	Поліщук Микола
Гавришкевич Володимир	Зазуляк Євген	Харак Роман
Гудзовський Тарас	Кохан Ярکو	Цап Роман
Держко Володимир	Петрашко Петро	Цірка Іван

3-ИЙ КУРІНЬ ЮНАКІВ ІМ. СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Зв'язковий: ст. пл. Юрій Борис

Курінний провід: курінний — Роман Федина, суддя — Маріян Гумен. писар — Юрій Ігнатко, скарбник — Ярослав Мислик, господар — Богдан Церковник

Гурток „ЛІСОВІ ВОВКИ”, впорядник: ст. пл. Юрій Борис

Андріїв Богдан	Гумен Маріян	Романко Дмитро
Біланюк Теодозій	Ігнатко Юрій	Федина Роман
Варварук Тарас	Литаш Андрій	Чорній Євген
Глива Іван	Мислик Ярослав	

Гурток „ПАНТЕРИ”, впорядник: ст. пл. Нестор Юрчук

Березовський Мирон	Давидович Дмитро	Цвик Тарас
Бігус Юрій	Зазуляк Павло	Церковник Богдан
Головатий Олег	Мислик Євген	
Грицина Йосафат	Реплянський Юрко	

Гурток „ЧОРНИЙ ЯСТРУБ”, впорядник: ст. пл. Ігор Гадач

Березовський Андрій	Деркач Петро	Олексій Роман
Беркій Володимир	Зазуля Роман	Стиранка Юрій
Гузаревич Зенон	Кочекан Степан	Цурковський Адріан
Гумінілович Андрій	Мищена Зенон	

Гурток „МОРСЬКИЙ СОКІЛ”, впорядник: ст. пл. Тарас Закидальський

Бозьо Роман	Гумінілович Юрій	Кос Орест
Бойчук Ігор	Дикун Роман	Лейбич Іван
Бойчук Ярослав	Клюфас Юрій	Соколовський Лев
Гарасимович Степан	Ковальський Мирослав	Тарнавський Юрій
Грицина Тарас	Козак Орест	

5-ИЙ КУРІНЬ ЮНАКІВ ІМ. ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Зв'язковий: ст. пл. Богдан Медвідський

Курінний провід: курінний — Андрій Вітер, суддя — Петро Ординець, писар — Степан Генік-Березовський, скарбник — Степан Якимів

Гурток „ТИГР”, впорядник: ст. пл. Богдан Медвідський

Антонович Володимир	Копач Юрій	Томків Ігор
Вітер Андрій	Танчак Орест	Шіпош Богдан

Гурток „КОБРА”, впорядник: ст. пл. Степан Букоємський

Безхлібник Роман	Лаврентів Богдан	Шевчук Богдан
Березовський Степан	Максимець Левко	Якимів Степан
Залуцький Любко	Міщена Юрій	
Кузяк Степан	Станько Андрій	

Гурток „МОРСЬКИЙ ОРЕЛ”, впорядник: ст. пл. Петро Ліщинський

Грицина Андрій	Новаківський Орест	Шупер Михайло
Грицина Роман	Ординець Петро	
Мулькевич Ігор	Ройко Павло	

Гурток „ЛЕОПАРД”, впорядник: пл. сен. Ігор Велигорський

Дудаш Андрій	Микула Борис	Федорчак Юрій
Коморовський Юрій	Савка Роман	
Машталір Петро	Солонинка Орест	

Гурток „ГОТУР”, впорядник: пл. розв. Богдан Шіпош

Войтів Любомир	Мігус Павло	Скоцень Любомир
Ковальський Ігор	Пришляк Володимир	Турчиневиц Роман
Комарницький Борис	Симанів Петро	

Гурток „БЕРКУТ”, впорядник: пл. розв. Юрій Копач

Григорський Ярослав	Мігус Володимир	Скрипник Юрій
Закалужний Роман	Молодецький Ігор	Стецик Юрій
Коморовський Роман	Поронюк Юрко	
Марко Ярослав	Сименюк Орест	

9-ИЙ КУРІНЬ ЮНАКІВ ІМ. ВОЛОДИМИРА МОНОМАХА

Зв'язковий: Андрій Коморовський

Виконуючий обов'язки курінного: Роман Буката

Гурток „КОЖУМ'ЯКИ”, впорядник: ст. пл. Іриней Дольницький

Буката Роман	Івасиків Іван	Лялька Володимир
Григорський Zenon	Колтун Михайло	Одноріг Аркадій

Гурток „РИСЬ”, впорядник: ст. пл. Андрій Роговський

Боднарчук Богдан	Мельник Богдан	Турчиневи́ч Роман
Брикович Юрій	Моченко Гриць	Федина Любомир
Гарапа Юрій	Парцей Роман	Фічко Ярослав

Гурток „ЯСТРУБ”, впорядник: пл. сен. Борис Гуль

Божик Юрій	Костів Богдан	Одноріг Іриней
Гетьманчук Михайло	Крив'як Юрій	Петрів Мирослав
Кіт Роман	Кулинич Олесь	Росохоліський Віктор
Кобздай Богдан	Микитин Ігор	Струк Богдан

САМОСТІЙНИЙ ГУРТОК УПО-ів „СОКІЛ”

Впорядник: ст. пл. Олег Кандиба

Братисюк Роман	Луцик Володимир	Федик Нестор
Грицина Іван	Пилипів Юрій	
Заплітний Роман	Сеньків Юрій	

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УЛАДУ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ

Провід осередку: провідник — Модест Цмоць, писар — Володимир Наклович, скарбник — Роман Федорович

Курінь УСП-ів „БУРЛАКИ”

Медвідський Богдан

Курінь УСП-ів „ЛІСОВІ ЧОРТИ”, кодловий: Маркіян Тершаковець

Борис Юрій	Левицький Ростислав	Пясецький Володимир
Закидальський Тарас	Мармаш Степан	Романишин Олег
Кандиба Олег	Миндюк Богдан	Юрчук Нестор

Курінь УСП-ів „ВОВКУЛАКИ”, племінний: Андрій Роговський

Бардин Ігор	Луців Володимир	Пеленський Михайло
Білик Юрій	Медвідський Володимир	Пузак Богдан
Буцик Богдан	Мазуркевич Зенон	

Курінь УСП-ів „ПЛЕМ'Я ВОВКІВ” курінний: Богдан Онищук

Барановський Юліан	Наклович Володимир	Спольський Юрій
Калимон Василь	Олексюк Леонід	Федорович Роман
Ковалів Ігор	Онищук Юрій	Цмоць Модест
Матла Ігор	Паньків Богдан	

Непривалежні до куреня

Букоємський Степан	Гадач Ігор	Кузь Степан
Вахнянин Юрій	Дольницький Іродіон	Ліщинський Петро

КІШ ПЛАСТУНОК

Булава кошової

Кошова: пл. сен. Зеня Кахновець

Заступниця кошової: ст. пл. Галя Бугель

Писар: ст. пл. Наталка Максимів

Гніздова 2-го гнізда УПН-ок: пл. сен. Марійка Пунак

Гніздова 10-го гнізда УПН-ок: ст. пл. Марта Юрчук

Гніздова підгот. гнізда УПН-ок: ст. пл. Галя Бугель

Зв'язкова 10-го куреня УПЮ-ок: пл. сен. Ольга Зелена

Зв'язкова 12-го куреня УПЮ-ок: ст. пл. Віра Юрчук

Зв'язкова підгот. куреня УПЮ-ок: ст. пл. Таня Джулинська

Провідниця Осередку Праці УСП-ок: ст. пл. Рената Голод

2-ГЕ ГНІЗДО НОВАЧОК „ПЕРЕЛЕТНІ”

Гніздова: пл. сен. Марійка Пунак

Рій „СОЛОВЕЙКИ”, сестричка: ст. пл. Люба Островська

Важна Дана	Лейбич Роксоляна	Пелех Оксана
Гривна Рута	Лецишин Марта	Федак Мирося
Давидович Леся	Мурій Ліда	
Домазар Христина	Олейко Катря	

Рій „ПЕРЕПІЛКИ”, сестричка: ст. пл. Віра Малавчій

Било Зеня	Нечипорук Леся	Свергун Христина
Гуляк Леся	Петровська Лідія	Турчиневич Гануся
Лецишин Дарія	Плювак Марта	Якимів Марійка
Мігус Віра	Саковська Оксана	

Рій „ЗОЗУЛЬКИ”, сестричка: ст. пл. Ада Гошуляк

Винничук Наталка	Желтвай Ірина	Ковальська Христина
Домазар Уляна	Івахів Тереня	Мельник Наталя
Дудаш Марта	Коваль Ярослава	Шараневич Марта

Рій „ГОЛУБКИ”, сестричка: ст. пл. Квітка Серотюк

Верига Люба	Ігнатович Дануся	Сало Ірина
Воловець Леся	Кузан Лідія	Шараневич Дарія
Гуляк Геня	Маковецька Ірина	Щипанська Леся
Дендерис Марійка	Плювак Рома	

10-ТЕ ГНІЗДО НОВАЧОК „ВЕСНЯНІ КВІТИ”

Гніздова: ст. пл. Марта Юрчук

Рій „ВОЛОШКИ”, сестричка: ст. пл. Богданна Матла

Баєр Ірина	Горбань Марта	Ромах Мирося
Бугера Наталка	Демянчук Оленка	Теребенець Марта
Галабар Леся	Дорош Гануся	Ярема Стефанія
Гнатків Ліда	Ринденко Таня	

Рій „БАРВІНОК”, сестричка: пл. юначка Христя Кінасевич

Андрейко Дана	Козяк Любов	Радкевич Леся
Головата Марійка	Кушнір Орися	Сьогодні Уляна
Горгота Ірина	Мартюх Христина	Церковник Надія
Гурко Марійка	Полюх Оксана	

Рій „ФІЯЛКИ”, сестричка: ст. пл. Тамара Сахрин

Булат Оленка	Жураківська Ляля	Хичій Олександра
Гембатюк Божена	Клюфас Наталія	Шиптур Любов
Деревляна Лідія	Палієнко Маріянна	Янішевська Роксоляна
Дмитрів Стефанія	Радь Оксана	

Рій „ПІДСНІЖКИ”, сестричка ст. пл. Христя Спольська

Бибик Марта	Гудзовська Галя	Сиротинська Леся
Голинська Рома	Клос Олександра	
Гошуляк Марійка	Сенишин Христина	

ПІДГОТОВЧЕ ГНІЗДО НОВАЧОК „ЛІСОВІ КОМАШКИ”

Гніздова: ст. пл. Галя Бугель

Рій „МЕТЕЛИКИ”, сестричка: ст. пл. Ірина Тапчак

Березовська Адріядна	Кордюк Христина	Романко Ірина
Головата Ірина	Мельник Марія	Романко Леся
Климців Іванна	Мельник Оленка	Саковська Оксана
Комар Ірина	Нечипорук Леся	

Рій „БЕДРИКИ”, сестричка: ст. пл. Надія Кравзе

Арабчук Марійка	Кушпета Зеня	Шиптур Анна
Барабаш Марійка	Лаптута Христина	Яцик Софія
Вжесневська Руслана	Пальчук Надія	
Ковалик Христина	Сотник Роксоляна	

Рій „БДЖІЛКИ”, сестричка: ст. пл. Дарія Танчак

Бабенко Мирослава	Іпцька Ореста	Пендюк Наталія
Ванкевич Адріяна	Лащук Ольга	Цап Віра
Грабовецька Дарія	Мазур Аня	Чорний Євгенія
Думин Богданна	Малецька Лідія	Яцик Надія

Рій „СТРИБУНЧИКИ”, сестричка: ст. пл. Оксана Пузак

Балук Уляна	Городецька Оксана	Махенко Галина
Барановська Мирослава	Зазуляк Олександра	Сабодян Олександра
Великопольська Любов	Івасиків Славка	
Голубінська Христина	Коцур Олександра	

10-ИЙ КУРІНЬ ЮНАЧОК ІМ. ОЛЬГИ КОСАЧ

Зв'язкова: пл. сен. Ольга Зелена

Курінний провід: курінна— Іванка Боднарук, суддя— Марія Садова, писар— Христя Базилевич, скарбник— Калинка Солонинка, хронікар— Ліда Любинська, господар— Надія Зубик

Гурток „ВЕРЕС”

Базилевич Христина	Ковальська Таня	Садова Марія
Боднарук Іванна	Любинська Лідія	Туркевич Віра
Вовк Христина	Матла Христина	Федорчак Ольга
Голод Харитя	Мельник Таня	

Гурток „ЖОЛУДІ”, впорядниця: ст. пл. Рома Цвик

Букачевська Лівія	Леськів Ольга	Чайківська Дарія
Зубик Надія	Солонинка Калина	Янишівська Галя

Гурток „СИНЯ ЧІЧКА”, впорядниця: ст. пл. Оксана Вітушинська

Дмитрів Леся	Лада Дарія	Тершаковець Ірина
Іванишин Дарія	Лісецька Олена	Цвях Ольга
Костів Марія	Пеленська Олена	Цурковська Маріянна

Гурток „ЗОЛОТА ЛИПА”, впорядниця: ст. пл. Ірина Пенчак

Бибик Надія	Маковська Леся	Сис Євгенія
Клим Дарія	Наконечна Галина	
Ковальчук Марія	Панчишин Рома	

Гурток „ШОВКОВА КОСИЦЯ”, впорядниця: ст. пл. Христя Волицька

Бабиченко Звенислава	Курман Любов	Сергійчук Олександра
Великопольська Лідія	Лихач Віра	Темник Христина
Гошуляк Катерина	Радь Віра	
Коцур Євгенія	Ринденко Леся	

12-ИЙ КУРІНЬ ЮНАЧОК ІМ. ОЛЕНИ ТЕЛІГИ

Зв'язкова: ст. пл. Віра Юрчук

Курінний провід: курінна — Ірка Свергун, суддя — Дарка Малецька, писар — Зірка Протас, скарбник — Ліда Стецько, хронікар — Лариса Підгайна, господар — Христя Кінасевич

Гурток „ТЕРЕН”, впорядниця: ст. пл. Оріся Буцик

Зобнів Марія	Павлюк Оксана	Савка Христина
Луцик Марія	Реплянська Марта	Свергун Ірина

Гурток „ВОЛОШКИ”, впорядниця: ст. пл. Віра Юрчук

Бучинська Марія	Малецька Дарія	Протас Зірка
Кінасевич Христина	Маціївська Дарія	Стецько Лідія
Климців Мирослава	Підгайна Лариса	

Гурток „ВЕРБОЛОЗИ”, впорядниця: ст. пл. Таня Бойко

Бабич Ольга	Мусій Марта	Танчак Наталія
Козак Ірина	Романець Марія	Тарнавська Марія
Лисяк Дарія	Стельмах Оксана	

Гурток „КАЛИНА”, впорядниця: ст. пл. Людмила Раковська

Бурка Люба	Комар Оксана	Рибак Ірина
Гарапа Надія	Кучменда Рома	Феич Ольга
Грабовецька Оксана	Лошньовська Лариса	Ярема Ірина
Деревляна Ольга	Маковська Леся	
Заверуха Леся	Микула Христина	

Гурток „ЧАЙКА”, впорядниця: ст. пл. Галка Горбань

Бука Ліда	Закалужна Катруся	Сас Оля
Вітюк Леся	Дорош Маруся	Стельмах Ірина
Ґава Галя	Комарницьк Ліда	Яців Леся
Ґрем Марійка	Небесьо Христя	

ПІДГОТОВЧИЙ КУРІНЬ ЮНАЧОК

Зв'язкова: ст. пл. Тетяна Джулиньська

Курінний провід: курінна — Тамара Козак, суддя — Марія Лучків, писар — Леся Левицька, скарбник — Люба Олесницька, хронікар — Христя Еліашевська, господар — Іванна Глібович

Гурток „ДОСВІТНІ ВОГНІ”, впорядниця: ст. пл. Христя Мазуркевич

Глібович Іванна	Левицька Леся	Сиротинська Ліда
Еліашевська Христина	Олесницька Люба	Томків Христина
Козак Тамара	Охримович Аріядна	

Гурток „СТОКРИЛІ”, впорядниця: ст. пл. Рома Ганківська

Бука Ярця	Ковальська Віра	Павлишин Ольга
Гучок Ярослава	Лучків Марія	Романець Дарія
Дербіш Люба	Малецька Христина	Садова Галя
Дилинська Ірина	Новаківська Христина	

Гурток „МУЗИ”, впорядниця: ст. пл. Христя Солонинка

Барчинська Оксана	Еліяшевська Лідія	Темник Оксана
Банкевич Роксоляна	Ковальська Галя	Туркевич Христина
Велигорська Христина	Легка Олена	Червінська Христина
Гуцайлук Ірина	Максимів Марія	

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УЛАДУ СТАРШИХ ПЛАСТУНОК

Провід осередку: провідниця — ст. пл. Рената Голод, заступниця провідниці — ст. пл. Оксана Борис

Курінь УСП-ок „ЛІСОВІ МАВКИ”, курінна: ст. пл. Віра Юрчук

Брикович Наталія	Горбань Галка	Танчак Дарія
Буцик Оріся	Зорич Христя	Танчак Ірина
Вітушинська Оксана	Мазуркевич Христя	Цвик Рома
Волицька Марта	Сахрин Тамара	Шевчук Зеня
Голод Рената	Солонинка Христя	

Курінь УСП-ок „ХОРТИЦЯ”, курінна: ст. пл. Галя Бугель

Ващук Марта	Островська Люба	Туркевич Мстислава
Джулинська Таня	Пенцак Ірина	Юник Галя
Кравзе Олена	Пузяк Оксана	Яремус Ірина
Нагніт Оріся	Татарська Христина	

Курінь УСП-ок „ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ”, курінна: ст. пл. Христина Волицька

Бойко Таня	Максимів Наталка	Стиранка Христина
Борис Оксана	Матла Богданна	Юрчук Марта
Гошуляк Ада	Раковська Людмила	
Зорич Квітка	Серотик Квітка	

Курінь УСП-ок „ШОСТОКРИЛІ”, курінна: ст. пл. Іванка Вітушинська

Бачинська Таня	Зобнів Люба	Павлишин Леся
Вітер Оксана	Маціївська Ліда	

Неприналежні до куреня

Ганківська Рома	Кравзе Надя	Маланчій Віра
Гула Ліна	Кудрик Христя	Спольська Христя

ОСЕРЕДОК ПРАЦІ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТОВОГО СЕНЬЙОРАТУ

Провід осередку:

Геник-Березовський Степан — провідник, Максимець Василь — заступник провідника, Павлишин Марія — секретар, Лецишин Іван — скарбник, Хабурський Мирон — референт праці і збірки на НТШ у Сарселі, Хабурський Омелян — референт збірки на Пластовий Дім.

Члени осередку:

Базюк Ярослав	Могильницька-Вандер-
Біланюк Петро	Гайден Таня
Білоус Анна	Мудрик Марія
Борис Олена	Островська Ірина
Буцик Степанія	Островський Володимир
Вахнянин Лідія	Палієнко Василь
Ващук Євген	Паліїв Кекилія
Велигорська Богданна	Пендзей Богдан
Велигорський Ігор	Пендзей Люба
Веприк Петро	Пенцак Лонгин
Весоловський Ярема	Перфецька Марія
Вжесневська Ірина	Пунак Марія
Вжесневський Роман	Пясецький Юрій
Голод Роман	Радь Василь
Горохович Тоня	Ребрик Ярослава
Гела Степан	Розумний Ярослав
Демків Володимира	Сагайдаківський Олексій
Дубляниця Дарія	Соханівський Володимир
Джулинський Орест	Спольський Ярослав
Закидальська Наталія	Тарнавський Омелян
Зелена Марія	Татарський Зенон
Зелена Ольга	Тершаковець Андрій
Зорич Ярослава	Файгель Андрій
Зорич Богдан	Федейко Ольга
Кахновець Зеновія	Франів Іван
Клюфас Лідія	Харак Андрій
Козак Андрій	Хичій Олена
Козак Теодор	Шкурат Петро
Комісар Марія	Штундер Дмитро
Комісар Володимир	Юник Богдан
Копач Роман	Юник Микола
Кордюк Дарія	Янішевський Василь
Левицька Наталія	Янківська Євгенія
Мазяр Марія	Яців Богдан
Манастирський Іван	Яців Іванна
Мисаковець Ярослава	

УПРАВА ПЛАСТПРИЯТУ

при Пластовій Станиці в Торонті

Д-р Степан Кучменда	— голова
Д-р Андрій Федина	— заст. голови і зв'язковий до коша пласту- нів
інж. Іван Лучків	— писар і редактор „Вістей Пластприяту”
Мирослав Горбань	— скарбник
Емілія Янішевська	— зв'язкова до коша пластунок
Іванка Яцик	— організаційно-імпрезовий референт
Володимир Косар	— організаційно-імпрезовий референт
Трохим Ринденко	— голова Господарської Ради станиці
Ярослав Похмурський	— член Господарської Ради
Василь Твердохліб	— член Господарської Ради
інж. Петро Бубела	— член Таборової Комісії
Григорій Свергун	— господар Пластової Січі
інж. Дмитро Марущак	— член Господарської Ради
Ярослав Лаптуга	— адміністратор журналу „Готуйсь”
Д-р Роман Цурковський	— член збіркової комісії на Науковий осе- редок НТШ в Сарселі

Контрольна комісія: Степан Романець — голова, Теодор Ординець і Ро-
ман Генік-Березовський — члени

Товариський суд: м-р. Роман Сеньків — голова, Марія Горбань і Остап
Гопуляк — члени

ПОСТАНОВА СТАНИЧНОЇ СТАРШИНИ В ТОРОНТІ про назву Українського Пластового Дому

1959 рік визнали всі українці на еміграції Ювілейним Мазепинським роком. Це ж 250 років тому Великий Гетьман України Іван Мазепа, у збройному зударі з Московією, став здійснювати прагнення українського народу до своєї незалежності і державности. З того часу цілі покоління української нації стали спрямовувати до цього ідеалу найшляхетніші творчі зусилля і змагання українського духа.

Маючи це на увазі, Старшина Пластової Станиці в Торонті, на пропозицію Будівельного Комітету, постановила назвати Пластовий Дім в Торонті іменем Гетьмана Івана Мазепа, іменем державника з політичною перспективою, культурника з багатим виявом меценатства, лицаря з поставою очайдушною відваги, щоб у той спосіб покласти перед очі українській пластовій молоді і прикмети його характеру і велич його політично-державницької ідейности для прикладу та наслідування.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПЛАСТОВИЙ ДІМ У ТОРОНТІ (в канадських долярах)

Пекарня „ДЕМІСТЕРС БРЕД”	3.000
Анна, пл. сен. Роман і пл. сен. Ірина ВЖЕСНЕВСЬКІ, власники пекарні „ФЮЧЕР БЕЙКЕРІ”	2.100
Пл. сен. Олена і дир. Євген БОРИСИ	1.500
Пластова Кооператива „ПЛАЙ”	1.500
Ірина і пл. сен. Мирон ХАБУРСЬКІ	1.050
Г. ВАСИЛИК (фірма „ПОЛІТГЕЛЕНЕ БЕГ МЕНЮФЕКЧ. КО.”) ...	1.000
Мирон ІЕРУС і Микола ДЕЙНЕКА, власники фірми „РОЧЕСТЕР ФІРНІЧЕР”	1.000
Анна і Василь ЗУБИКИ	1.000
Марія і Богдан КОМАРНИЦЬКІ	1.000
Українська імпортова фірма „ОРБІТ”	1.000
Анна і Гнат ПОВОРОЗНИКИ	1.000
Ярослава і Михайло ШАФРАНЮКИ, власники фірми „АЛЬФА ФІРНІЧЕР”	1.000
УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА в ТОРОНТО	1.000

Інж. Роман і Марія Думини 700 (в тому 200 дол. роботою), адв. Степан Креп'якевич 700, пл. сен. інж. Євген і пл. сен. Марта Ващуки 700 (в тому 150 дол. роботою), інж. Лонгин Пенцак 670 (в тому 620 роботою, мгр. Ярослав і Одарка Онищуки 665, пл. сен. Степан Гела 600.

По 550 дол.: Михайло Вітер, пл. сен. інж. Роман і Марія Голоди, пл. сен. Андрій і Ірина Козаки, д-р Степан Кучменда, пл. сен. Василь Радь, д-р Омелян Шкляр.

По 500 дол.: Мирослав і Марія Горбані, Іван і Олена Держки, інж. Остап Дикун (роботою), фірма „Е. Думин і Спілка”, Ярослав Лапуга (фірма „Альберта Фюел Ойл”), Прокіп і Вікторія Наумчуки, Будівельна Спілка „Сейф Вей Констракшен”, фірма „Фючер Фюел Ойл”.

Б. Д-ч 450 (500)*, пл. сен. Володимир і пл. сен. Марія Комісарі 400, д-р Роман Цурковський 400 (500), мгр. Кость Медвідський (фірма „Санітас Фармасі”) 385 (500), Роман і Люба Чолкани 375.

По 350 дол.: Василь і Софія Винничуки (фірма „Каултінг Енд Віттер”), пл. сен. Орест Джулинський, Лев Кардинал, власник похоронного заведення „Кардинал і Син”, пл. сен. Лідія Ключас, інж. Іван Лучків, Степан і Наталія Мартюки, пл. сен. Юрій Пясецький, Володимир Сахрин, пл. сен. Омелян Хабурський.

По 300 дол.: фірма „Александр Мітмаркет”, власники Євстахій Івашко і Євген Костирка, мгр. Василь і пл. сен. Степанія Буцики (в тому 150 дол. роботою), Іван Гарасимович (ф-а „Фешен Кловзерс-Лейді Вер”), Петро і Юлія Головаті (ф-а „Федерал Гардвер”), пл. сен. Борис Гуль, Роман Дзядик, фірма „Дніпро Ойл Ко.” (400), Василь Закалужний, пл. сен, о. Володимир Івашко, Саскатун, Іван і Олександра Ковальчуки (фірма „Глен Парк ПА”, пл. сен. Роман Копач, Марія Копистянська і Ірина Шумська-Мороз (ф-а „Українське Мистецтво”), мгр. Володимир Кузь, Степан Кузь, інж. Дмитро і Марія Марушаки, Юрій Павич (фірма м'ясних виробів „Павич”), пл. сен. Кекилія Паліїв, Іван Паньків, Олександр Покорчак, д-р Вадим і Володимира Прокопеч, проф. Михайло і пл. сен. Ярослава Ребрики, Павло Рихліцький, Павло Спорняк і Микола Худоба (фірма „Супіріор Соседж”), Микола Романко, Андрій Савізіон (фірма „Енди Електрик”), пл. сен. Омелян і Олександра Тарнавські, пл. сен. інж. Зенон і пл. сен. Христя Татарські, д-р Андрій Федина (500), мгр. Василь Федорович, інж. Михайло і мгр. Дарія Цибульські, д-р Григорій Шиманський, пл. сен. Богдан Юник, пл. сен. Микола Юник, пл. сен. інж. Богдан і пл. сен. Іванна Яцеви (500), інж. Богдан Максимець (роботою) 285.

По 250 дол.: мгр. Іван Бойчук, Володимир Бучко, пл. сен. Ігор Велигорський і пл. сен. Петро Веприк (ф-а „Фудленд Маркетерія”), Роман, Ева і пл. сен. Анна Дідурі, пл. сен. Богдан і пл. сен. Ярослава Зоричі, Мирон Ковальський, співвласник ф-и „Гай Грейд Пейнт”, Кредитова Спілка при Церкві Матері Божої Н. П., д-р Мирослав В. Куник, пл. сен. Іван Лецишин, Володимир М. Марко, інж. Роман і Галина Новаківські, Микола Пагута, Роман Ракочий, Трохим і Галина Ринденки, Степан і Степанія Романці, Модест Савка, Я. С., пл. сен. Андрій Харак, Юліян і Галина Харини (фа „Альфа Прінтінг”), Петро і д-р Іванна Яцики, Петро Яцик (ф-а „Аккюрейт Білдерс”), інж. Юліян Темник 220, Михайло і Марія Чайківські 220.

По 200 дол.: Книгарня „Арка, д-р Антін Базар, Денис Барановський, Роман і Дарія Генік-Березовські, пл. сен. інж. Степан Генік-Березовський, Мирослав Вігус, Софія Вілік, Кредитова Спілка „Будучність”,

* Тут і далі в тексті цього списку жертводавців подане в дужках число означає первісно декларовану, але ще вповні не виплачену пожертву.

Михайлина Букачевська, д-р Петро Глібович, Юрій Григорський, В. Г. Г., Степан Гадач, Василь Давидович, Маркіян і Марія Дичківські, пл. сен. Дарія Дубляниця, о. Ярослав Елиїв, пл. сен. Наталія Закидальська, проф. Зенон і пл. сен. Марія Зелені, Микола Зіняк, Ананій Калимон, інж. Роман Ковалик, д-р Микола і Олександра Ковальські, Михайло і Марія Козяки, Андрій Коморовський, Дмитро Кос, Володимир Косар, співвласник ф-и „Гай Грейд Пейнт”, інж. Лев і Наталія Кулиничі, Богдан і Мирослава Лади, Юстин і Степанія Лихачі, інж. Володимир і пл. сен. Марія Мазярі, Дмитро Маланчій, Степан Мамалига, Гілярій і Євстахія Мацюки, власники крамниці „Дафферин Смоук Шап”, Семен Медицький (фірма „Стайлитекс”), пл. сен. Таня Могильницька, мгр. Теодор Ординець, пл. сен. д-р Володимир і пл. сен. Ірина Островські, пл. сен. інж. Василь Паленко, пл. сен. Богдан Пендзей, Григорій Реплянський, власник крамниці „Бібльос”, Молочарня „Роджерс Дейрі”, інж. Василь Саламон, Василь і Одарка Сірські, Петро Стецко, Мирослав і Наталія Терепенці, Ярослав і Ольга Томкови, Українська Гуртівня „ЮБІЕЙ Трейдінг Ко.”, Олекса Федорович (300), проф. Богдан і Степанія Федчуки, Ярослав Харак, Ярослав Хоростіль, співвласник крамниці „Кловер Фарм”, Микола і Марія Цап, Микола і Марія Червінські, Володимир Шевчук, Михайло Якимів, Василь Янесівський.

Проф. Степан і Степанія Туркевичі 190, проф. Василь і Оксана Вериги 185, Степан Матис 175, Петро і Роза Похмурські 175, Володимир і Наталія Гусаревичі 170, Петро і Анна Баєри 166, пл. сен. Лариса Залеська 166, Остап Ревага 151.

По 150 дол.: Григорій Андрейко, Петро Андріїв, М. А., Володимир Антонович, А. Б., А. Б., інж. Мирон Барабаш, Михайло Бабінчук, Степан і Осипа Баб'яки, інж. Ярослав і Люба Базюки, інж. Мирон Барановський, Ярослав Барчинський, Володимир і Степанія Березовські, Ярослав Беркій, Орест Било, Микола Відняк, Терентій і Параскевія Біланюки, Микола і Марія Вілики, Павло Вожик, д-р Осип Бойко, Кость Брикович, Степан Бріль, Юрій і Ніна Булати, інж. Василь Вацик, Ярослав Великопольський, проф. інж. д-р Євген Вертипорох, Григорій Вітюк, Степан Вовк, Микола і Марія Водославські, пл. сен. Христина Волицька, Микола і Анна Гавриші, Михайло і Фріда Галябарі, Зенон і Марія Гараци, Іван Гнатів, д-р Роман і Софія Голічеки, Степан і Софія Голоди, пл. сен. інж. Тоня Горохович, ред. Богдан і Ірина Гошовські, Осип Гошуляк і Володимир Цьонка (фірма „Парксайд ІГА Маркет”), Антін Грицина, Казимир Грицина, Володимир і Анна Гуляки, Михайло Гуляк, Олександр і Анна Гуцайлюки, Петро і Марія Гелеї, Ярослав Гембатюк, Молочарня „Грін Вейл Дейрі”, І. Г., Богдан і пл. сен. Леоніда Гули, Тит Дем'янчук, Петро і Анна Деревляні, ст. пл. Степанія Дзюба-Яківчик, Ростислав і Ірина Дольницькі, інж. Іван Дудаш, адв. Володимир Дяків, (Дікон), Іван і Ольга Еліяшевські, Олександр і Тамара Желтваї, Осип Жигар, Степан Зазуляк, Володимир і Параня Закалужні, д-р Тит і Ярослава Залуцькі, Омелян Зобнів, Мирослав Івасиків, Василь Івасишин, Євген Івашко, співвласник крамниці „Кловер Фарм”, Петро Ігнатко, Теодосій і Люба Ігнатовичі, мгр. Богдан Кальба, пл. сен. Зеня Кахновець, Василь і Марія Кіземчуки, Ярослав і мгр. Марія Кінасевиці, Юліян і Іванна Кінаші (пекарня „Джордж Бейкері”), Степан Климців, Антін і Євстахія

Коберницькі, Іван Кобздай, Степан Коваль, Теодор Коваль, Петро Ковальський, Іван Козловський, Володимир і Лідія Комарницькі, Андрій Кос, Іван Костів, Степан і Марія Коченаші, Василь Кривинюк, Василь Кривоус, Михайло Кріль, Теодор Кузь, д-р Олександр М. Кунік, Ілля Курман, Степан Кутовий (фірма „Стівен Фото Студіо”), д-р Микола і Іванна Кушпети, Семен Левицький, д-р Лев Литвин, Еда Ліщинська, Роман Ломага, Осип Луців, Ярослав Луцький (ф-а „Беверлей Баден Мотор Ріпер”), фірма „Ляллеманд Фред А. і Ко.”, Богдан і Софія Любинські, Степан Мазуркевич, М. М., пл. сен. мгр. Василь Максимець, Юліан Максимів, д-р Мирослав Малецький, пл. сен. мгр. Іван В. Манастирський, Осип і Марія Маціївські, Іван Мельник, Михайло і Анна Мельники, Микола Мельник (ф-а „Горайзон Вуд Мануфекчерін”), Омелян Мельник, Іван і Анна Микитини, Андрій Микула, Петро Микуляк, мгр. Роман Миндюк, пл. сен. Ярослава Мисаковець, Дмитро і Анна Мислики, д-р Модест М. Мицик, Микола Мігус, Михайло і Анна Мігус, В. М., мгр. Володимир Молодецький, Юліан Монтасевич, Микола і Анна Моти, Т. Й. Муйстра (ф-а „Аргус Сейл”), Франк Муйстра і син, пл. сен. Дарія Нагніт, пл. сен. Оріся Нагніт, Іван, Лідія і Грина Носики, д-р Грина Нітефор, мгр. Василь Одноріг, Яків Остафійчук, мгр. Маркіян Охримович, Іван Павлишин, Михайло Паньків, д-р Андрій і Уляна Парубчаки, Євстахій Пеленський, інж. Лев і пл. сен. Марія Перфецькі, Степан Пилипів, інж.. Богдан Підгайний, Володимир і Павлина Полівки, Степан і Надія Полюхи, Микола і Софія Пришляки, Іван і Надія Протаси, мгр. Володимир і Ольга Проці, Роман Пузак, пл. сен. Марія Пунак, д-р Тетяна Рева, Михайло Рибак, Григорій Роївський, пл. сен. Олексій Сагайдаківський, Микола Садовий, Юліан і Катерина Сало, Григорій Свергун, Володимир Семенюк, Ярослав і Олена Семотюки, мгр. Роман Сеньків, Микола Серотюк, Михайло Сетник і Осип Сояк (ф-а „Нью Вей Пламбінг”) (300), д-р Богдан Сотник, мгр. Мирон Сиротинський, Микола і Ольга Скрипники, Андрій і Анна Славичі, Антін і Марія Слободяни, Іван Соколовський, Я. С., Маркіян і Грина Стефанови, Іван Стецик, мгр. Володимир Стецура, Степан і Євгенія Струки, д-р Володимир Соханівський, інж.. Павло Танчак, Роман Тарновецький, Михайло Творинський (ф-а „Дженерал Флор Сервіс”), А. Т., Едвард Топорницький (ф-а „Топер Лайнен Суплай”), Володимир і Анна Туркевичі, Теофіль Турчиневич, Осип і Анастасія Тучики, Українське Національне Об'єднання. Філія Торонто-місто, пл. сен. інж. Андрій Р. Файгель, пл. сен. мгр. Ольга Федейко, Микола і Анна Фецичі, Маріян і Надія Фічки, пл. сен. Іван Франів, Маріян Фриз, Микола і Оксана Фроляки, Дмитро Фуштей, Микола і пл. сен. Олена Хичії, Михайло і Олена Хлопецькі, Василь Церковник, Петро Чорний, Олег і Раїса Чумаки, Володимир і Олена Шараневичі, пл. сен. Степан Шпак, О. Штогринець, пл. сен. Дмитро Штундер. Іван і Марія Шупери, Тадей Г. Юрійчук, Орест і Емілія Юрчуки, Осип Яворський, пл. сен. інж. Василь і Емілія Янішевські, Степан і Тетяна Яреми, Мирослав Яремус (250), Іван Ярмолюк, власник ф-ми „Каледж Студіо”.

Ярослав і Софія Мурії 135 (150), Михайло Ромах 130, Петро Гавришкевич 125 (150), Микола і Емілія Мельники 125 (150), Л. П. 125 (150), інж. Юрій Шанта (150), П. Ш. 125, д-р Євген Гурко 120 (150), Олександр і Емілія Скоцені 115 (150), д-р Ілля Вахна 112, Іван Маковецький (ф-а „Мо-

дерн Гросері”) 110 (150), ред. Василь Солонинка 110 (150), Михайло Арабчук 105 (150), Мирослав Манорик 105 (150).

По 100 дол.: проф. Адам Бабич, Іван і Іванна Барицькі (150), інж. Василь Безхлібник (150), Фірма „Борден Руфінг” Грегенча, інж. Петро і Тетяна Бубели (150), Святослав Бугера (150), Микола Букоємський (150). Микола Васюта (150), пл. сен. Лідія Вахнянин (150), Володимир Вдович. Теофіль Глива (150), Степан і Дарія Голики (ф-а „Ерров Електрик Сервіс”), (200), Іван і Марія Грабовецькі, Ірина Грицко (150), Адам Гонтар, інж. Євген Грень (500), Ярослав Дацків (150), Володимир і Віра Дашки, д-р Володимир Дебера (300), Антін Добуш, Микола Дулиба, Михайло і Текля Зазуляки, інж. Теофіль і Євгенія Заяці (150), д-р Василь Кебало, пл. сен. Теодор і Ірина Козаки (500), Лев Козій (150), Віктор Конох, ред. Василь Левицький, о. д-р Богдан Липський, Володимир Луцик, Григорій Макогін, Онуфрій і Осипа Максимови (150), Т. Марущак, І. Махно, Микола і Анна Мудики, Андрій Небесьо, Теодор і Ніна Нечипорчуки (150). Степан Онишкевич, Володимир і Ірина Пальчуки (150), Ярослав і Лариса Похмурські (150), д-р Степан Росоха (150), Михайло Савка (150), Ярослав і Оксана Соколики (150), інж. Михайло Сулима (150), пл. сен. Ольга Тарапацька (150), Василь Твердохліб, Таня Трусевич, Український Народний Дім, Кредитівка при Українському Народному Домі, Константин і Марія Федорчаки (150), Богдан Федущак (150), інж. Ярослав Федюшко (150), Михайло Хороб, Степан і Софія Чорнії (150), Іван і Степанія Шиптури (150).

Михайло Савчин 94 (150), пл. сен. Дарія Кордюк 85 (150), Е. Турко 80.

По 75 дол.: проф. Василь і Лідія Волицькі (150), Іван і Павля Данковичі (150), Степан Дольницький (150), Лев Допта, інж. Євген Дуткевич (150), Зенон Елїв, Д. К., Петро і Марія Кушнірі (150), Михайло і Софія Леськови (150), Олександр Олійник, Василь Саковський (150), мгр. Василь Бойко 70, О. Х. Х. 70 (150), Микола Татарин 60.

По 50 дол.: Євген Афанасієв, О. Андрушків, Леонід Бабенко, Іван Баб'як, мгр. Михайло Бардин (250), Павло Варанський, Іван Воднарчук (150), Братство Кол. Вояків І Дивізії УНА, Кирило Букоємський, Любомира Ванкевич, Омелян Войтків, Ольга Ворох, Ярослав Гнатків (150), Василь Гривна (150), Ярослав Гробельський (150), Володимир Гавур (150), Іван Гой, А. Грем, Антін і Дарія Дербіші (150), Олександр і Галина Держки, мгр. Володимир Дилинський (150), Антін і Марія Довгани (150), Лідія Домазар (150), Ярослав Дутка, о. Володимир Жолкевич, Фердинанд М. Завадівський (150), О. і А. Заяці і П. Заразка (фірма „Альгонквин Таверн”), Петро і Ірина Івахови (150), Степан Казьмірчук (150), пл. сен. Володимир Кметик, Монреал, Т. Когут, Володимир і Христина Комарі (150), Теодор Колос, Михайло і Ольга Коцури (150), Андрій Кочекан, Семен Крив'як, Осип Крушельницький і Володимир Тимоць (ф-а „Стар Моторс”) (300), Г. Курило, Євген Лазор, В. Левицький, Микола Лещишин, М. Ліниця, Володимир Локоть (150), Олег Лошньовський (150), д-р І. Манацький, мгр. Люба Мармаш, Юліян Машталяр, Іван Олексюк, Михайло Остапчук, адв. Андрій Орищак, М. Павлюк, Тарас Павлюк (150), А. Пелех, д-р Юліян і мгр. Надія Пелехи (150), Пластова Станиця в Гамілтоні, пл. сен. проф. Ярослав Розумний (250), Володимир Руденський, В. Сатурський,

Григорій Світальський (150), Осип Сетник, Дмитро Сидорук, Іван і Анна Симанови (150), Іван Скиба, Богдан і Катерина Сороки (150), Петро Сохор (ф-а „Рай Порт”), Михайло Стиранка (250), Володимир Трач (ф-а „Енн Фото Студіо”) (250), Пилип Федорів, Іван Хичій, Осип Цвіренко, Ярослав Чуйко, д-р Семен і Софія Шевчуки, Ілля Шкільник (150), Т. Юркевич, д-р Микола Яківчик, Євгенія Ярмолюк (150).

Тетяна Раковська 45 (150).

По 40 дол.: о. Ярослав Бенеш (100), Михайло Бозьо (150), Тарас Витвицький, Богдан Лейбич (150), сот. Мирон і Люба Луцькі, Іван і Ліда Мотруки (150), Володимир Пендюк (150), Олег Чайківський, Северин Віндик, 35, Петро Мазур 35, інж. Михайло Селешко 35, Розалія Івасиків 30, Роман Лисяк 30, Іван і Ліда Міщени 30, Семен Проців 30, д-р Любомир і Степанія Крохмалюки 26 (150).

По 25 дол.: І. Олексів (ф-а „Елексонс Апголстерінг”), Михайло Білосірський, Б. Булема, Петро Вірстюк, Микола Гвоздецький, Андрій Горбацьо, Василь Данильченко, М. Даньків, Іван Дорош, о. прелат Петро Каменецький, Дмитро Колтун, Микола Колянківський, Юліан Кузан, Я. Лотоцький, Григорій Медвіцький, Петро Мілявський, д-р Антін Моспанок, Володимир Мостовик (150), Теодор і Анна Небожуки (150), пл. сен. Марія Павлишин, Ольга Падик, Фред Паньків, Михайлина Петрів, Микола Сергійчук, О. Семотюк, Василь Ситник (150), Іван Фірман, Семен Чайківський.

По 20 дол.: Дмитро Деркач, Михайло Іванишин (150), д-р Іван Кучерепа, Богдан Лисяк, д-р М. Луцик, Осип Любінський, Адам Роздольський (150), І. Цегельницький, М. Шотик, Я. Шпунарський, М. Яник, Юрій Бельський 15, Володимир Гуменюк 15, М. Даньків 15 (25).

По 10 дол.: о. М. А. Андрущенко, Олекса Башта, о. А. Бабюк, Анна Белз, Дмитро Боднарчук, С. Босчко, М. Болібаш, Осип Буката, д-р Степан Булак, Олександр Гірняк (150), Петро Гречиний, д-р Е. Гуменюк, адв. Теодор Гуменюк, Михайло Данчук, Микола і Люба Деркачі (150), Т. Добуш, Осип Дольський, Р. Дубняк, адв. Степан Загуменний і О. Лукаш, Г. Закреска, Петро Заставний, Д. Золотий, Володимир Коваль, В. Конох, М. Костів, Осип Котик, Степан Кривенький, Олекса і Анна Лящуки, Євген Макарик, В. Метельський, Гнат Оленич, інж. Олександр Охрим, Григорій Подгурець, Олександр Предко, Я. Сенчина, Михайло Слюсарчук, Павло Стебельський, Іван Стефанюк, М. Стефанюк, Степан Тимоць, С. Федорович, В. Хемій, Юрко Чучман (150), І. Юрїв, Надія Яців.

Разом 639 жертводавців (від 10.00 дол вгору) зложили 107.169.00 дол. Збірка д-ра Степана Кучменди між неукраїнськими фірмами (16) принесла 850.00 дол., дрібні пожертви (209) понижче 10.00 дол. становлять 417.00 дол. Сума всіх зібраних пожертв до дня 30 вересня 1963 р. становить 108.436.00 дол.

ЗАГАЛЬНІ ПІДСУМКИ ЗБІРКИ НА ПЛАСТОВИЙ ДІМ

кількість пожертв	суми пожертв в долярах	загальна сума в долярах
13	1000 і більше	17,150.00
20	від 500 до 999	11,335.00
47	від 300 до 499	15,060.00
22	від 250 до 299	5,535.00
50	від 200 до 249	11,840.00
212	від 150 до 199	31,972.00
69	від 100 до 149	7,167.00
93	від 50 до 99	5,084.00
59	від 15 до 49	1,576.00
45	по 10	450.00
209	пожертви понижче 10.00	417.00
16	збірка між неукраїнцями	850.00
<hr style="width: 50%; margin-left: 0;"/> 864	разом	<hr style="width: 50%; margin-left: 0;"/> \$108,436.00

„На протязі свого 40 літнього існування Пласт завжди був єдиним організаційно. Не значить це одначе, щоб у нутрі не було обміну думок, навіть часом поважних конфліктів, але з обміну тих думок Пласт виходив тільки ідейно скріпленим”.

Сирій Лев

СВІЙ ДО СВОГО!

СВІЙ ДО СВОГО!

**ОДИНОКА ПЛАСТОВА КРАМНИЦЯ
в Канаді**

П Л А Й

- Пластовий і спортовий виряд,
- книжки, журнали, часописи,
- шкільне та канцелярйне приладдя,
- дитячі іграшки, галянтерія, косметика,
- образи, різьби, вишивки, кераміка,
- солодощі, мед.

ЧИСТИЙ ПРИБУТОК

ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ

768 Queen St. W. — Toronto 3, Ont. — Tel.: EM 3-2748

СВІЙ ДО СВОГО!

СВІЙ ДО СВОГО!

Українські Канадійські Ветерани

КОРОЛІВСЬКОГО КАНАДІЙСЬКОГО ЛЕГІОНУ

Ч. 360 У ТОРОНТІ

- ЖІНОЧА СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ КОРОЛІВСЬКОГО КАНАДІЙСЬКОГО ЛЕГІОНУ Ч. 360 У ТОРОНТІ,
- УКРАЇНСЬКА ДОСЛІДНА ФУНДАЦІЯ, ЯКУ СТВОРИЛИ КАНАДІЙСЬКІ ВЕТЕРАНИ КОРОЛІВСЬКОГО КАНАДІЙСЬКОГО ЛЕГІОНУ Ч. 360 У ТОРОНТІ І Ч. 522 В ГАМИЛТОНІ,
- УКРАЇНСЬКИЙ ВЕТЕРАНСЬКИЙ ВІДДІЛ Ч. 300 УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО СОЮЗУ В ТОРОНТІ,
- УКРАЇНСЬКА ВЕТЕРАНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА В ТОРОНТІ

ВІТАЮТЬ

ПРОВІД І ВСІХ ПЛАСТУНІВ

Пластової Станиці в Торонті

з 15-річчям існування і піонерської праці у вихованні української молоді в національному дусі та складають свої найкращі побажання успіхів у праці в майбутньому.

362 Queen St. West

Toronto, Ont.

АСЕКУРАЦІЮ

всіх родів

полагодять Вам

Роман
Голод

Мирослав
Івасиків

власники фірми

TRIDENT

Insurance Agency Ltd.

2259 BLOOR ST. W. — TORONTO 9 — Tel.: RO 6-6896

**ПРИЗНАННЯ ЗА ДОТЕПЕРІШНЮ ПРАЦЮ
І ПОБАЖАННЯ ЯКНАЙКРАЩИХ УСПІХІВ
У ДАЛЬШОМУ ЕТАПІ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ
І ВАЖКОЇ ПРАЦІ ПЛАСТУ**

від фірми

YORKVILLE REALTY LTD.

118 Avenue Rd. — Toronto, Ont. — Tel.: 921-9955

президент фірми

Іван КОМАРНИЦЬКИЙ

який має великий досвід у ділянці купна і продажу нерухомостей, дає пораду і допомогу всім, хто бажає купити чи продати дім, апартамент, ферму чи якінебудь комерційні та індустріяльні підприємства, або одержати позику на догідних умовах.

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

БУДУЧНІСТЬ

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. W. Toronto, Ont.

Tel.: EM 8-4235

вітає

ПЛАСТОВУ СТАНИЦЮ

в Торонті

З 15-РІЧЧЯМ ІСНУВАННЯ

та складає побажання найкращих успіхів у дальшій праці.

- Пекарня „Будучність” виробляє смачне і здорове печиво.
- Жадайте в крамницях хліба і печива зо своєї пекарні.

POLYETHELENE BAG CANADA

Limited

**Winnipeg, Man.
Vancouver, B.C.**

**Toronto, Ont.
Montreal, Que.**

THE IDEAL PACKAGING MATERIAL

**TRANSPARENT
MOISTURE PROOF
NON-AGING
HUMID-PACK**

**TOUGH
ODORLESS
ECONOMICAL
CALLOPHANE**

PLIOFILM BAGS

• ● •

**POLY BAGS: Protect your products.
Longer retain freshness and flavour.**

• ● •

"Poly Bags Are Your Best Salesman"

• ● •

PRINTING SERVICE

We will print your Poly Bags for you.

• ● •

POLYETHELENE BAG CANADA LTD.

43 Drummond St. — MIMICO, Ont. — CL 1-3308

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

FUTURE FUEL OIL Ltd.

& SERVICE STATION

945 Bloor St. W.

Tel. LE 6-3551

ДОСТАВЛЯЄ ОПАЛОВУ ОЛИВУ

для домашнього та індустріального вжитку.

Чистить, направляє та вставляє нові печі.

24-годинна обслуга. Нічний телефон: RO 2-9494

ALBERTA FUEL OIL LTD.

перша українська самостійна фірма
ПОСТАЧАННЯ ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ

для хатнього та індустріального вжитку,
що заступає рафінерію CANADIAN OIL CO. LTD.

- Точна доставка оливи
- Направа та інсталяція печей.
- 24-годинна обслуга.

Чищення печей та обслуга вповні безплатна.

278 Bathurst St.
Toronto, 2-B

Tel. EM 2-3224
Ontario

БЕЗПЛАТНО
ЧИСТИМО ПЕЧІ (ФОРНЕСИ)

БЕЗПЛАТНА ЦІЛОРІЧНА ОБСЛУГА
печей (форнесів) нашим постійним відборцям
опалової оливи.

DNIPRO FUEL OIL LTD.

Tel.: EM 6-6539 TORONTO 196 Bathurst St.

В ночі: EM 6-6530 або EM 6-6539

Користайте з нашої
ГАЗОЛІНОВОЇ СТАНЦІЇ
509 Jane Street

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

Василя ЗАЛІЩУКА

665 Spadina Ave. Tel.: 922-2101

- У новому просторому приміщенні з каплицею на 200 осіб.
- Інсталяція літнього охолодження.
- Окреме місце на паркування.

КРАМНИЦЯ ЗАЛІЗНИХ ТОВАРІВ

FEDERAL HARDWARE

1477 Dundas St. W.

Tel.: LE 6-3826

Власник: ПЕТРО ГОЛОВАТИЙ.

- Різне приладдя • Багатий вибір фарб • Кухонне начиння • Робітня ключів і направа замків та електричного устаткування.

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

ALEXSON'S UPHOLSTERING

2591 Dundas St. W.

Tel. RO 2-1843

направляє і покриває старі канапи і робить нові на замовлення. • Ціни низькі.

Власник: ІВАН ОЛЕКСІВ

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

Y. ONYSCHUK & Co. Ltd.

333 Roncesvalles Ave.

Tel. LE 4-4241

полагоджує солідно

всі роди асекурації

ПРИЗНАННЯ ЗА ПРОЙДЕНЕ

та

УСПІХІВ У МАЙБУТНЬОМУ

б а ж а є

Кредитова Спілка „СОЮЗ“

при вул. Бетирст 404 в Торонті.

- Чи Ви вже вступили в члени нашої Кредитової Спілки, де можете набути \$2,000 безкоштовної життєвої асекурації?
- Телефонуйте по ближчі інформації: EM 3-3994.

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

**J. CARDINAL & SON
FUNERAL HOME**

366 Bathurst St. — EM 8-8655

Власник ЛЕВ КАРДИНАЛ.

УКРАЇНСЬКА ФІРМА КУПНА І ПРОДАЖУ
НЕРУХОМОСТЕЙ

R. CHOLKAN Real Estate Ltd.

527 Bloor St. W.

Tel.: LE 2-4404

- Великий вибір домів у Торонті і поза Торонтом • Спеціальність фірми — найбільший вибір апартаментових домів, малих і великих підприємств.
-

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

ROYCE RADIO & FURNITURE CO.

1529 Dupont St.

Tel. LE 5-0175

Власник ЛЕВ ДОПТА

- Великий вибір меблів і електричного приладдя.
 - Телевізії марки **RCA VICTOR — PHILIPS**
 - Речі найкращих фірм, низькі ціни, вигідні сплати.
-

**KOOL LITE ALUMINUM AWNING
CO. LTD.**

**2590 South Sheredan Way (Queen Elizabeth Way)
P.O. Box 1150 Clarkson, Ont.**

Виробляє з алюмінію РІЗНОКОЛЬОРОВІ ДАШКИ над вікнами, дверми, верандами, виставовими вікнами і т. п.
За інформаціями звертатися до співвласника фірми п. І. Лещина.

Телефон: EM 3-8439 — RO 6-4613 — TA 2-1607

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА СПІЛКА В ТОРОНТІ

це найстарша українська кредитівка в Торонті. • Вона
приймає ощадності та видає позички. • Позички
є заасекуровані.

UKRAINIAN (TORONTO) CREDIT UNION
297 College St. Tel.: WA 2-1402
105 Edvin Ave. LE 2-3646

Український Народний Союз

КАНАДІЙСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ

297 College St. — Toronto, Ont. — Tel. WA 4-6302

вітає Пластову Станицю Торонта з 15-річчям праці над
українською молоддю та кличе всіх українців стати актив-
ними членами Українського Народного Союзу і разом з ним
розбудовувати наші національні й господарські цінності.

Перша українська молочарня в Торонті

ROGERS DAIRY LTD.

459 Rogers Rd. — Tel.: RO 9-7193

доставляє молоко і молочні продукти до sklepів і домів.
Першорядні молочні продукти, спрепаровані
на європейський спосіб.

УКРАЇНСЬКЕ АРТИСТИЧНЕ СТУДІО

STEVEN PHOTO STUDIO

927 Bloor St. W. — Tel. LE 1-0777

виконує по-мистецькому всі фотографічні роботи.

Власники: Ст. і О. Кутові.

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

**ACCURATE BUILDERS LTD.
& PROMBANK INVESTMENT LTD.**

329 Kennedy Ave. — Tel.: RO 2-6594

будує промислові, індустріальні доми,
переводить поділ землі і інсталяції доріг.

У зв'язку з 15-літтям Пластової Станиці в Торонті і виданням пропам'ятної книжки бажаємо Вам щасливого і дальшого розвою Ваших намагань виховувати нашу молодь, плекаючи пластову ідею, схоплену в чотирьох буквах: „СКОБ”.

**ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ
при церкві
Матері Божої Неустаючої Помочі
в Торонті**

УКРАЇНСЬКА МОЛОЧАРНЯ

GREEN VALE DAIRIES LTD.

3156 Dundas St. W. — Tel. RO 7-1728

поручає першоякісне молоко, знамениту гусянку,
різнопроцентову сметанку, квасну сметану, сир,
масло та морозиво.

— Доставляє до домів і крамниць. —

УКРАЇНСЬКА ГУРТІВНЯ ФАРБ І СТІННОГО ПАПЕРУ

HY GRADE PAINT & WALLPAPER CO.

23 ST. JOHN'S RD. (at Dundas W.) Tel. RO 7-0464

Власники: М. КОВАЛЬСЬКИЙ і В. КОСАР.

Великий вибір першоякісних фарб, стінного паперу
до тапетування та іншого господарського приладдя.

Гуртовий і дрібний продаж — ціни дуже приступні.

Українська Квітарня

M A R Y ' S FLOWER SHOPPE

607 B Queen St. W.
EM 8-9055

постачає живі і штучні квіти
на всякі нагоди.

Книгарня „БАЗАР”

BAZAR CO.

1609 Dupont St. — LE 1-2197

- Великий вибір українських книжок, мистецьких виробів і т. п.
- Полагоджує всякого роду висилки (від 20 до 40 фунтів) в Україну.

Аптека CHRISTIE DRUGS

451 Christie St. — Tel. LE 6-8151

виготовляє рецепти канадських і європейських лікарів і висилає ліки в Україну й інші країни Європи.

Власник: Василь ФЕДОРІВ

Українська крамниця

DUNDAS CLOVER FARM
MARKET

1161 Dundas St. W. — LE 6-1464

- Свіже м'ясо, ярина, споживчі товари, імпортовані делікатеси.
- Безплатна доставка.

Власники:

Я. Хоростіль — Є. Івашко.

Українська крамниця

GOODWILL I G A
FOOD MARKET

1700 St. Clair Ave. — RO 9-7481

Доставка до дому.

Власники: І. Б. і М. ЮНИКИ

І. ПАВИЧ

809 Queen St. W. — EM 4-7720

Свіже м'ясо, всякого роду м'ясні вироби.

Найкращі ковбаси, шинки, вудженини.

ТОМА ГУМЕНЮК

Тел.: 368-1101 або RO 2-4754

дає добрі поради при влаштуванні весіль, бенкетів чи домашніх прийнятть.

Продуцент меду

ВАСИЛЬ ЗУБИК

10 Radford Ave. — Tel. RO 9-7873

доставляє на замовлення до крамниць і до хат першоякісний мед з власних пасік.

**КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
ВІЛЬНА ГРОМАДА**

823 Dundas St. W. — EM 4-6597

бажає Пластовій Станиці
в Торонті дальших успіхів у
праці. Кооператива видає позич-
ки та приймає ощадності.

Українська фірма

METROPOLITAN PAINT

823 Dundas St. W.

Tel.: EM 4-6597 Res.: LE 6-9829

Фарби і папір до тапетування.

Власник: Інж. О. ОХРИМ

Українська фірма
QUALITY TRADING CO. Ltd.
77 Parkway Ave. — LE 1-6780

Веде гуртівню свіжих яєць.

Власник: Я. Харак

Українська крамниця

HARBORD GROCERY
244 Harbord St. — LE 4-8231

Безплатна доставка до дому.

Власник: М. Бардин

Українське Фото-ательє

ANNE PHOTO STUDIO
865 Queen St. W. — EM 8-3147
Спеціальність — весільні фото-
знімки.

Власник — В. Трач.

Українська фірма

M - C DAIRY CO. Ltd.
212 Mavety St. — RO 6-6711

поруоче найкращої якості квас-
цу сметану, сири і йогурт.

Книгарня „БІБЛЬОС”
340 Bathurst St. — EM 8-5243

Книжки, газети, канцелярйне
приладдя, мистецькі вироби,
хустини на посилки до краю,
як теж поштовий відділ.

Членам Пласту і Пластприятю,
як теж усьому українському
громадянству поручаємо всі фір-
ми, що оголосилися в цій книзі.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ

П О Д Я К А

Щиро дякуємо всім нашим фірмам, що помістили в цій
книзі свої платні оголошення. Цими оголошеннями вони
не тільки дали черговий доказ своєї прихильности
до Пласту та свого розуміння для його виховної праці
в користь нашої молоді, але й допомогли покрити кошти
видання цієї книги.

**Старшина Пластової Станиці
в Торонті**

Ч И Т А Й Т Е

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

ГОМІН УКРАЇНИ

суспільно-політичний тижневик!

Подає правдиві інформації про події на українських землях. Приносить обширні відомості про міжнародні події, дискутує і пояснює всі політичні, суспільні і культурні питання українського народу в краю і на еміграції. Подає хроніку українського життя з усього світу, містить сторінку молоді, студентську, жіночу і літературний додаток.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КНИЖКОВІ ВИДАННЯ ВИДАВНИЦТВА

— • • • —

Д Р У К А Р Н Я І П Е Р Е П Л Е Т Н Я
ВИДАВНИЦТВА „ГОМІН УКРАЇНИ”

ВИКОНУЄ СВЯКОГО РОДУ ДРУКАРСЬКІ
І ПЕРЕПЛЕТНИЧІ РОБОТИ

- АФІШІ
- ЛЕТЮЧКИ
 - ПРОГРАМКИ ІМПРЕЗ
 - ЗАПРОШЕННЯ
 - ФІРМОВІ ДРУКИ

як теж приймає замовлення і друкує та переплітає
книжки, журнали і ін.

Виконання фахове, солідне. — Ціни приступні.

„ГОМІН УКРАЇНИ”

140 Bathurst Street — Toronto 2b. Ont.
Tel. 368-3443

35 РОКІВ НА СЛУЖБІ СВОГО НАРОДУ!

НОВИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
ШЛЯХ

**ПЕРЕДОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
повинен бути в кожному українському домі!**

Видає:

**Українське Національне Об'єднання (УНО)
в Канаді**

- **Передплачуйте „Новий Шлях”!**
- **Читайте „Новий Шлях”!**
- **Поширюйте „Новий Шлях”!**
- **Оголошуйтеся в „Новому Шляху”!**

Ж А Д А Й Т Е

БЕЗПЛАТНИХ ПОКАЗОВИХ ЧИСЕЛ „НОВОГО ШЛЯХУ”!

Річна передплата в Канаді і США — \$6.00.

Novy Shliakh – The New Pathway
184 Alexander Ave. — P. O. Box 785 — Winnipeg 2, Man., Canada

АДРЕСА ВІДДІЛУ „НОВОГО ШЛЯХУ” В ТОРОНТІ
105 A Edwin Ave. — P. O. Box 165, Stn. "D"
Toronto 9, Ont., Canada

З М І С Т

1. <i>Передмова</i>	5
2. Привіт Дрота пластунам у Канаді	8
3. ** В Пласті росте новий люд	10
4. Начальні пластові провідники	11
5. Визначні українці про Пласт	13
6. <i>Ц. Палійв</i> : Роля Пластової Станиці в Торонті в системі крайової пластової організації	14
7. <i>А. Харак</i> : Перші кроки праці Пластової Станиці в То- ронті	21
8. <i>А. Козак</i> : Організаційна побудова і теперішній стан Пластової Станиці в Торонті	27
9. <i>Я. Зорич</i> : Річні гасла і їх значення у виховній праці Пласту	36
10. <i>Т. Горохович</i> : Пласт і українознавство	42
11. <i>Дрот</i> : Кілька думок про табори	45
12. <i>Р. Голод</i> : П'ятнадцять літ таборування Пластової Станиці в Торонті	46
13. <i>І. Велигорський</i> : Новацька оселя на „Пластовій Січі”	57
14. <i>В. Сахрин</i> : Відпочинкова оселя на „Пластовій Січі”	61
15. <i>Я. Федюшко</i> : Пластова кооператива „Плаї”	63
16. <i>І. Савка і М. Горбань</i> : Пластприят у Торонті	66
17. Постанова Станичної Ради про будову Українського Пластового Дому	70
18. Список членів Будівельного Комітету УПДому	71
19. <i>Є. Борис</i> : Чотири роки праці Будівельного Комітету	72
20. Готовість Пластової Станиці в Торонті	81
21. Список жертводавців на Пластовий Дім у Торонті ...	94
22. Оголошення	101

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and is mostly illegible due to fading and low contrast.

Чи Ви вже придбали

необхідну в кожному українському домі

Книгу знання про Україну

якою є

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

що її видає

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА

- Перша, загальна частина (ЕУ/1) — три томи — що становить окрему цілість, уже на вичерпанні.
- Друга, словникова частина (ЕУ/2) — цілість у шости томах, з яких три томи вже появилсь — коштує тепер (до появи 4-го тому) в передплаті 50.00 дол. (полотняна оправка). Поспішайте з замовленням, бо після появи 4-ого тому ціна ЕУ/2 буде 75.00 дол.
- Ближчі інформації дає і замовлення приймає

Пластова
Кооператива

ПЛАЙ

PLAY Co-op. Ltd.
768 Queen Street West
Toronto 3, Ont. Canada

Юнаки та юначки !

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

ТА ЧИТАЙТЕ

цікавий, багато ілюстрований місячник

ЮНАК

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

- 24 сторінки тексту та 4 сторінки двокольорової обкладинки.
- Згідно з постановами Крайових Пластових Старшин Канади та США всі пластові юнаки і юначки обов'язані передплачувати „Юнака”.
- Побажано, щоб „Юнака” передплачували теж старші пластуни й пластунки, пластові сеньйори та члени Пластприятю.
- „Юнак” надається до поширення теж і між українською молоддю, що не належить до Пласту.
- Ціна одного примірника в США і Канаді 50 центів, а річна передплата за 10 чисел виносить 4.00 дол.
- На бажання адміністрація висилає безкоштовно зразкове число.
- Передплату і замовлення слід посилати на адресу адміністрації:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. — Toronto 9, Ont. — Canada